

Misyjne Materiały Formacyjne dla Dzieci

Węgielki Pauliny

Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną!

Kod i link do załączników

Warszawa 2022

Autorzy:

ks. dr Maciej Będziński

s. dr Monika Juszka RMI

s. Karolina Krakowska FMM

s. Katarzyna Murawska FMM

ks. dr Michał Orzoł SAC

Redakcja:

s. Katarzyna Murawska FMM

Konsultacja merytoryczna:

s. Emmanuela Stachurska CSL, Stowarzyszenie „Żywy Różaniec”

ks. prof. dr hab. Paweł Mąkosza

ks. kan. Szymon Mucha

Okładka: Małgorzata Klimek, Krzysztof Kopania

Korekta: Ewa Mościcka

Skład: Krzysztof Kopania

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci

01-015 Warszawa, skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9

tel. (22) 536-90-27, (22) 536-90-29

e-mail: pdmd@missio.org.pl

Konto: PKO BP SA I/0 Warszawa

72 1020 1013 0000 0102 0002 7169

ISBN 978-83-67362-00-9

Wprowadzenie

WĘGIELKI PAULINY

Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną!

Tegorocznym *Misyjnym Materiałom Formacyjnym dla Dzieci* patronuje bł. Paulina Jaricot. Ta żyjąca na przełomie XVIII i XIX w. we Francji świecka kobieta dokonała niesamowitej rewolucji. W czasie kiedy osoby świeckie, do tego kobiety, nie miały zbyt wiele do powiedzenia w Kościele, bł. Paulina założyła dwa dzieła, które po 200 latach są wciąż żywe, rozwijają się i są obecne na całym świecie. To Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary (założone w 1822 r.) oraz Żywy Różaniec (założony w 1826 r.). To również bł. Paulina Jaricot dała początek idei Światowego Dnia Misyjnego i całego Tygodnia Misyjnego. Co więcej, to właśnie ona pomagała biskupowi Karolowi de Forbin-Jansonowi w zakładaniu Dzieła Misyjnego Dzieci!

Pragniemy w tym roku lepiej poznać postać tej niezwykle błogosławionej. A ponieważ nie ma duchowości Pauliny bez modlitwy różańcowej, postaramy się, żeby dzieci odkryły sens i ideę tej modlitwy oraz rozkochały się w niej. Naszym marzeniem jest, by na zakończenie roku formacyjnego jako nasz duchowy dar powstała w każdej parafii przynajmniej jedna Róża Różańcowa małych misjonarzy z ognisk misyjnych lub innych dziecięcych grup parafialnych formujących się w duchu misyjnym.

Przy zakładaniu Dzieła Rozkrzewiania Wiary Paulina bazowała na systemie „dziesiątek”, przy zakładaniu Żywego Różańca – „piętnastek”. Chodziło o to, aby kobiety gromadziły się w małych grupkach, w których każda z nich modliła się codziennie za misje oraz

składała drobną ofiarę materialną (około złotówki miesięcznie) na wsparcie misjonarzy. Jeden z księży żyjący w czasach Pauliny tak napisał o jej Dziele: „Piętnaście węgli: jeden płonie, trzy lub cztery tlą się zaledwie, pozostałe są zimne – ale zbierzcie je razem, a wybuchną ogniem! Oto właściwy charakter Żywego Różańca”. Sama błogosławiona, odnosząc się do tego obrazu, bardzo często powtarzała, że „wystarczy, aby na 15 węgielków jeden był rozżarzony, to wnet powstanie żar ze wszystkich”. Paulina niezwykle doceniała wspólnotę, współpracę, formację i modlitwę. System tworzenia wspólnot, zaczynając od małych grup, zaproponowała również biskupowi Karolowi przy zakładaniu Dzieła Misyjnego Dzieci. Tutaj oparła się na systemie „dwunastek” w odniesieniu do liczby lat Pana Jezusa, gdy poszedł z Maryją i Józefem do świątyni.

Nazwa OGNISKO MISYJNE nie jest przypadkowa. Odnosi się właśnie do tego obrazu żaru, ognia i wzajemnego „rozpalania” serc i umysłów. Do dzisiaj dzieci i animatorzy w ogniskach misyjnych dbają o to, by formować siebie i innych, rozpalając serca Bożym Słowem, Eucharystią, modlitwą, troską o misje i misjonarzy. Potrzebujemy siebie wzajemnie, potrzebujemy wspólnoty, aby nasze dobre pragnienia i ideały nie wygasły. Dlatego też proponujemy w tym roku materiały formacyjne *Węgielki Pauliny. Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną!*

Kolejnymi „węgielkami”, które będziemy co miesiąc rozpalać, będą: poznanie osoby bł. Pauliny Jaricot, konkretnych rysów jej duchowości oraz odnoszenie ich do naszego życia, wzorując się na jej przykładzie. Łącząc, jak Paulina, miłość do misji i modlitwy różańcowej, będziemy poznawać Papieskie Dzieła Misyjne, postaramy włączać się w prowadzone przez nie akcje pomocy misjom i misjonarzom, a także będziemy pogłębiać naszą wiedzę na temat *Różańca*.

Schemat każdego spotkania odnosi się do czterech części *Różańca* i przedstawia się następująco:

TYTUŁ

i podtytuł – pokazują najistotniejsze treści danego miesiąca.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

To wprowadzenie do spotkania. Rozpoczynamy je modlitwą. Cieszymy się, że się spotykamy, poznajemy temat, wstępnie go wyjaśniamy.

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

Dodajemy „światła” do tematu, rozwijamy go. Z pomocą komiksu (bibliografia pod tym tekstem) lub prezentacji pptx poznajemy konkretne wydarzenie z życia bł. Pauliny Jaricot. Wspólnie czytamy i pogłębiajemy krótki fragment tekstu z pism błogosławionej. Poznajemy również lepiej jeden z aspektów modlitwy różańcowej.

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zróbmy to, co każdy umie!**

Biorąc za wzór osobę Pauliny, zastanawiamy się, w jaki sposób wydarzenie z jej życia odnosi się do nas. Jak może nam pomóc w formacji, modlitwie i rozwoju. Zastanawiamy się, co możemy zrobić z poznanymi treściami dotyczącymi Pauliny i *Różańca*. Poznajemy (lub przypominamy sobie) jedną z akcji Papieskich Dzieł Misyjnych.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głośmy
aż po krańce ziemi!**

Podejmujemy się konkretnego zadania, np. przygotowujemy poznaną wcześniej akcję misyjną lub niezależnie od niej podejmujemy konkretne postanowienie na najbliższy miesiąc i wprowadzamy je w życie. Liczymy tu na kreatywność animatora.

DLA DOCIEKLIWYCH

W tym miejscu znajduje się krótkie wyjaśnienie treści poruszanych w danym miesiącu oraz zaznaczenie, co jest najważniejsze w danym miesiącu w odniesieniu do życia Pauliny, do *Różańca* i współpracy z PDM.

FILMIK

W każdym miesiącu proponujemy krótki film misyjny. Są to przesłania i pozdrowienia z różnych stron świata, z sanktuariów maryjnych. Poznajemy nazwę sanktuarium oraz dowiadujemy się, o co w danym miejscu szczególnie prosiła Maryja.

Bardzo przydatny w tym roku formacyjnym będzie komiks dla dzieci pt. *Paulina Jaricot. Najważniejsze chwile z życia założycielki Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca* (Warszawa 2019). Polecamy również propozycje nabożeństw i inscenizacji, dla których inspiracją jest modlitwa różańcowa i osoba błogosławionej. Można je znaleźć na końcu publikacji (w aneksach oraz w wersji elektronicznej jako załączniki). W rocznej formacji polecamy również dwumiesięcznik dla dzieci „Świat Misyjny”.

Więcej informacji na temat bł. Pauliny Jaricot i założonych przez nią Dzieł można przeczytać tutaj: <https://missio.org.pl/papieskie-dzielo-rozkrzewiania-wiary/>.

Polecamy również książki dla dorosłych dotyczące bł. Pauliny i założonych przez nią Dzieł:

- Paulina Jaricot, *Historia mojego życia. Autobiografia duchowa założycielki Żywego Różańca*, Kraków 2011
- s. Cecilia Giacovelli, *Biografia. Paulina Jaricot*, Warszawa 2011
- Georges Naidenoff, *Paulina Jaricot. Założycielka Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca*, Warszawa b.d.
- Jacques Gadille, Gabrielle Marguin, *15 dni z Pauliną Jaricot*, Warszawa 2022
- Paulina Jaricot, *Eucharystia – nieskończona miłość*, Warszawa 2006
- Paulina Jaricot, *Myśli na każdy dzień*, Warszawa 2018
- Paulina Jaricot, *Pisma młodości*, Warszawa 2019
- Paulina Jaricot, *Żywy Różaniec. Prawdziwie Boska harfa*, Warszawa 2018
- ks. Stanisław Szczepaniec (oprac.), *Mały modlitewnik z Pauliną Jaricot. Przygotowanie do beatyfikacji*, Warszawa 2022

Dysponujemy również folderami, obrazkami, tajemnicami (do losowania) dla Dziecięcej Róży Różańcowej, zakładkami, magnesami itp., mogącymi przydać się w tegorocznej formacji.

Wszystkie powyższe publikacje oraz gadzety są do kupienia w sklepie PDM: <https://misyjny-sklep.missio.pl/>.

Zachęcamy do skorzystania z tych materiałów. Mamy nadzieję, że przygotowane przez nas treści okażą się pomocne w owocnej pracy z dziećmi, a przede wszystkim przyczynią się do rozpalenia w nas miłości do misji i modlitwy różańcowej.

W imieniu zespołu redakcyjnego
s. dr Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy
Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci

WAŻNE! Świadectwem naszej misyjności jest również dzielenie się z innymi tym, co robimy, poprzez zdjęcia, informacje i listy. Z wielką radością publikujemy zawsze wiadomości „z terenu”. Abyśmy jednak mogli to robić, potrzebujemy zgody RODO na publikację wizerunku. Jeśli prowadzą Państwo ognisko misyjne lub inną grupę dziecięcą formującą się według naszych materiałów, zwracamy się z prośbą, by już na początku roku zapoznać rodziców z Regulaminem współpracy z Papieskimi Dziełami Misyjnymi i rozdać prawnym opiekunom dzieci formularze RODO do podpisania. Następnie na ich podstawie należy wypełnić formularz RODO animatora grupy i jego zdjęcie lub skan zdjęcia przesłać do Sekretariatu Krajowego PDMD **jeszcze we wrześniu. Formularze dostępne są w plikach przygotowanych do niniejszej publikacji.** Bardzo to ułatwi pracę Państwu oraz nam przez cały rok. **Dziękujemy.**

REGULAMIN WSPÓŁPRACY Z PAPIESKIMI DZIEŁAMI MISYJNYMI

RODO

KLAUZULA INFORMACYJNA

do podania do wiadomości rodzicom, opiekunom prawnym dziecka
na początku roku formacyjnego (wrzesień 2022 r.)

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Dekretu ogólnego w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim, wydanego przez Konferencję Episkopatu Polski w dniu 13 marca 2018 r. (dalej: Dekret), i art. 13 Rozporządzenia o ochronie danych osobowych (dalej RODO) informujemy, że:

1. Administratorem danych są Papieskie Dzieła Misyjne (skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa, pdm@missio.org.pl), reprezentowane przez ks. Macieja Będzińskiego, dyrektora krajowego PDM (+48 600 820 986, dyrektor.pdm@missio.org.pl).

2. Inspektorem ochrony danych jest ks. Maciej Będziński (+48 600 820 986, dyrektor.pdm@missio.org.pl lub iodpdm@missio.org.pl).

3. Celem przetwarzania danych jest realizacja postanowień statutowych Papieskich Dzieł Misyjnych, w tym:

a. dokumentacja i prezentacja formacji, pracy i modlitwy ogniska misyjnego lub innej grupy dzieci zaangażowanej misyjnie;

b. organizacja wydarzeń oraz udokumentowanie ich przebiegu (w periodyku, internecie, na portalach społecznościowych, odwoływanie się do wydarzenia jako historii, prezentowanie laureatów).

4. Podstawą prawną przetwarzania jest wyrażona zgoda.

5. Dane nie będą przekazywane publicznej kościelnej osobie prawnej mającej siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Dane Państwa dziecka będą przetwarzane przez okres do 6 lat, potem będą archiwizowane zgodnie z przepisami ochrony danych osobowych.

7. Przysługuje Państwu prawo dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania.

8. Przysługuje Państwu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, którym jest Kościelny Inspektor Ochrony Danych (skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa, kiod@episkopat.pl).

9. Uczestnictwo Państwa dziecka w grupie PDMD lub innej podejmującej misyjną formację wiąże się z udzieleniem pełnej zgody na przetwarzanie danych osobowych oraz udzieleniem zgody na publikację wizerunku indywidualnego lub grupowego.

Formularze do pobrania (załączniki RODO:

https://missio.page.link/MF2022_2023).

„Uczynić różaniec modlitwą wszystkich”... a zwłaszcza dzieci – chciałoby się powiedzieć do słów bł. Pauliny Jaricot.

Nie ma przypadku w tym, że tegorocznym *Misyjnym Materiałom Formacyjnym dla Dzieci* patronuje właśnie ta błogosławiona – apostołka miłości poprzez misje i modlitwę różańcową. Rozpalić w sercach dzieci gorące pragnienie bezinteresownej pomocy innym to nie lada wyzwanie w dzisiejszym świecie, a *Misyjne Materiały dla Dzieci. Węgielki Pauliny* są do tego doskonałym narzędziem. Ich spójna warstwa merytoryczna i rozplanowanie tematyczne stopniowo wprowadzają dziecko na drogę Ewangelii i zachęcają do podążania nią dalej, w głąb. Autorzy doskonale wiedzą, że nie same słowa, a przykłady pociągają, dlatego ukazując postać bł. Pauliny oraz owoce, które przyniosło jej życie oddane Bogu i misjom, zachęcają dzieci do odkrywania potencjału, który złożył w nich Pan Bóg. Przy coraz szerzej zakrojonych trendach indywidualizmu i zamykania się w „swoim świecie” pokazują jednocześnie wielką wartość wspólnoty i współpracy na rzecz dobra.

Istotnym atutem *Materiałów*... jest szczegółowy konspekt każdego spotkania misyjnego bazujący na tajemnicach *Różańca* oraz bogactwo dobrze dobranych, różnorodnych, gotowych materiałów pomocniczych do przeprowadzenia zajęć (m.in.: prezentacje, materiały multimedialne, plansze, piosenki, filmy), które pobudzą dzieci do intelektualnego rozwoju, pomogą je zaktywizować oraz osiągnąć wyznaczone cele każdego spotkania. Dodatkowym, nie mniejszym,

walorem jest także podpowiedź, jak zachęcić najmłodszych do modlitwy różańcowej.

s. Emmanuela Stachurska CSL, sekretarz zarządu
Stowarzyszenia „Żywy Różaniec”

Misyjne Materiały Formacyjne dla Dzieci w roku 2022 zostały poświęcone bł. Paulinie Jaricot.

Wybór tej osoby jest jak najbardziej słuszny, pozwala bowiem na przybliżenie biografii i działalności tej jeszcze niezbyt dobrze znanej, lecz bardzo znaczącej postaci. Wystarczy przypomnieć, że jest ona założycielką Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary (1822 r.) oraz Żywego Różańca (1826 r.). Ponadto, w dzisiejszym kontekście kulturowym, istnieje potrzeba ukazywania ludziom, zwłaszcza młodym, wzorów osobowych, postaci, które mogą być podziwiane i naśladowane.

Przygotowane materiały mają także szczegółowy cel wychowawczy, który dotyczy modlitwy różańcowej. Autorzy pragną, aby „dzieci odkryły sens i ideę tej modlitwy oraz rozkochały się w niej”. Dodatkowym, organizacyjnym celem jest utworzenie przynajmniej jednej Róży Różańcowej w każdej parafii, do której będą należeć dzieci szczególnie zatroskane o misję i formujące się w tym duchu. *Misyjne Materiały Formacyjne dla Dzieci* posiadają więc szereg niepodważalnych walorów formacyjnych. W szczególnie sposób akcentują budowanie wspólnoty, współpracę i modlitwę.

Materiały zawierają szczegółowe scenariusze spotkań miesięcznych oraz rozbudowany aneks z materiałami dodatkowymi. Warto podkreślić

ich walory także w wymiarze formalno-metodycznym. Na uznanie zasługuje już zamieszczenie, na początku każdego scenariusza, spisu wszystkich potrzebnych środków dydaktycznych, co pozwala na lepsze przygotowanie metodyczne. Schemat każdego spotkania nawiązuje do czterech części *Różańca* i przedstawia się następująco: *Radośnie*; *W świetle* (życie bł. Pauliny); *W zadumie* (zastosowanie życiowe); *Na Bożą chwałę*. Każdy scenariusz spotkania zawiera dokładne wskazówki metodyczne, konkretne pytania i liczne aktywizacje dla dzieci. Autorzy zadbali o duży pluralizm metod, proponują bowiem metody dyskusyjne, plastyczne, projektowe, piosenki, a także multimedialne. Bardzo praktyczne zastosowanie mają kody QR odnoszące czytelnika do dodatkowych materiałów, tj. plakaty, teksty modlitw, pieśni i filmy. Autorzy zadbali także o aspekty prawne, tj. zgoda na upowszechnienie wizerunku dzieci, w przypadku publikowania zdjęć i filmów w mediach.

Reasumując, tegoroczne *Misyjne Materiały Formacyjne dla Dzieci* stanowią źródło cennych treści dydaktycznych i wychowawczych, a także pomagają w kształtowaniu postaw religijnych. Zarówno wymiar merytoryczny, jak i formalno-metodyczny zasługują na najwyższe uznanie. Bez wątpienia stanowią one nieocenioną pomoc dla duszpasterzy, katechetów i animatorów. Należy mieć nadzieję, że będą wykorzystane w każdej polskiej parafii i przyniosą błogosławione owoce.

ks. prof. dr hab. Paweł Mąkosza, pracownik Katedry Katechetyki
Integralnej Insytutu Nauk Teologicznych Wydziału Teologii KUL

Nie jest łatwo zainteresować dzieci i młodych ludzi postacią, która żyła w całkiem innej epoce, kiedy nie było telefonów komórkowych i dostępu do internetu. Okazuje się jednak, że metoda działania, którą podjęła wiele lat temu błogosławiona Paulina Jaricot, założycielka dwóch wielkich dzieł, od 200 lat wciąż prężnie działających w Kościele, sprawdza się i dzisiaj. Interesujące połączenie historii jej życia, poparte fragmentami wypowiedzi błogosławionej, z całym bogactwem odnośników do stron internetowych, na których do wykorzystania są materiały multimedialne, i propozycjami różnego rodzaju aktywności połączonej z zabawą sprawia, że *Materiały Formacyjne* ułatwią pracę katechetom i animatorom, a dzieciom i młodzieży pomogą aktywnie i bez znudzenia przeżyć comiesięczne spotkanie z postacią Pauliny.

Całym sercem zachęcam do skorzystania z *Materiałów Formacyjnych* i podjęcia trudu zorganizowania spotkań dla dzieci i młodzieży w szkole lub w parafii. Jestem przekonany, że zaowocują powstaniem ognisk misyjnych i Dziecięcych Róż Różańcowych. A więc do dzieła! Bądźmy z Pauliną jedną drużyną!

**ks. Szymon Mucha, redaktor naczelny miesięcznika „Różaniec”,
wieloletni moderator krajowy Żywego Różańca, duszpasterz**

Modlitwa z Pauliną Jaricot

Paulino, razem z Tobą prosimy dobrego Ojca w niebie,
żebyśmy zawsze wiedzieli, co w naszym życiu jest najważniejsze.

Tobie nie brakowało pomysłów
i zapału do ich realizacji, by pomagać ludziom.

Otwieramy nasze serca na potrzeby naszych sióstr i braci,
ręce gotowe przychodzić im z pomocą
przez proste gesty miłości.

Paulino, Ty od dziecka pragnęłaś być misjonarką,
my również chcemy wraz z Tobą głosić światu,
że Bóg kocha każdego człowieka wielką miłością.

I choć to trudne, chcemy być gotowi na wyrzeczenia,
które ratują innych w potrzebie.

Paulino, prosź dla nas
o miłość do Jezusa w Eucharystii
i odkrycie, jakim darem jest modlitwa różańcowa
we wspólnocie.

Z Tobą, Paulino, kochamy Kościół i Ojca Świętego
i jesteśmy misjonarzami Jezusa.

Amen.

WRZESIEŃ

**Nikt się nie rodzi z aureolą świętego.
Trzeba z Bogiem współpracować, aby dojść do tego.**

We wrześniu skupiamy się na wdzięczności. Dziękujemy Bogu za Jego pełne obecności działanie. Dziękujemy za nowy rok szkolny i formacyjny. Dziękujemy za nasze rodziny, parafie, szkoły, za ogniska misyjne. Dziękujemy za modlitwę różańcową. Poznajemy cztery części *Różańca*.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Projektor, odtwarzacz muzyki;
- Plakat/ obraz bł. Pauliny Jaricot lub jej wizerunek z załącznika P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023;
- Pamiątki beatyfikacji (opcjonalnie, do wybrania): obrazki, zakładki, magnesy, komiks *Paulina Jaricot. Najważniejsze chwile z życia*, Warszawa 2019 – jeśli to możliwe, dla każdego dziecka jeden. Do zamówienia w sklepie internetowym PDM <https://misyjny-sklep.missio.pl/>;
- Duży różaniec (najlepiej misyjny);
- Tekst hymnu Misyjnego Synodu Dzieci 2022, ścieżka muzyczna oraz układ taneczny (załącznik 1a, b, c: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Krótkie filmiki o bł. Paulinie Jaricot (załącznik 1.2a: https://missio.page.link/MF2022_2023; załącznik 1.2b: https://missio.page.link/MF2022_2023; dla animatora na końcu konspektu);
- Plansze z najważniejszymi faktami z życia bł. Pauliny (wydruk w kolorze) – załącznik 1.3: https://missio.page.link/MF2022_2023;
- Prezentacja (załącznik P_1: https://missio.page.link/MF2022_2023) o dziecięcych i szkolnych latach bł. Pauliny;
- Kredki lub flamastry żółte, zielone i czerwone do pracy z tekstem źródłowym;

- Tekst źródłowy z pism błogosławionej Pauliny dla każdego uczestnika (załącznik 1.4a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Piosenka Magdy Anioł *Historia II* (załącznik 1.5a, b, c: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Filmik *Emocje* (załącznik 1.6: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Plansze do aktywizacji (załącznik 1.7: https://missio.page.link/MF2022_2023 i załącznik 1.9: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Nazwy emocji (konieczny wydruk w kolorze) – załącznik 1.8: https://missio.page.link/MF2022_2023 – do pocięcia;
- Przesłanie (film) z sanktuarium maryjnego w Fatimie (Portugalia, Europa) oraz z sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Królowej Różańca Świętego w Wysokim Kole, diecezja radomska – załącznik M_1a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator przygotowuje dla każdego dziecka (opcjonalne) „pomocę” dotyczące bł. Pauliny Jaricot (komiks *Paulina Jaricot. Najważniejsze chwile z życia*, zakładki, obrazki, magnesy) oraz duży plakat/ obraz widoczny dla wszystkich oraz różaniec misyjny. Warto przygotować choć prowizoryczną dekorację. Prowadzący może również posłużyć się wizerunkiem błogosławionej (załącznik P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023). Inicjuje rozmowę z dziećmi: *Bardzo się cieszę, że wróciliście po wakacjach! Jak wam minęły?* (swobodne wypowiedzi dzieci) *Czy jest coś, za co chcecie Panu Bogu podziękować, wspominając ten czas?* (Dzieci wymieniają.) *Niech to nasze dziękczynienie będzie modlitwą na rozpoczęcie spotkania i nowego roku formacyjnego.* Prowadzący zaprasza uczestników do spontanicznej modlitwy. Na jej zakończenie warto zaśpiewać i zatańczyć dobrze znany dzieciom Hymn Misyjnego Synodu Dzieci 2022 (załącznik 1a, b, c: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

2. Zaczynamy nowy rok formacyjny. Spójrzcie, co tutaj mamy. Obraz bł. Pauliny Jaricot i różaniec misyjny. Nie bez przyczyny są dzisiaj z nami. W tym roku będziemy poznawać bliżej bł. Paulinę Jaricot i bardzo przez nią kochaną modlitwę różańcową. Zobaczymy teraz krótkie filmiki opowiadające o Paulinie (załącznik 1.2a: https://missio.page.link/MF2022_2023; załącznik 1.2b: https://missio.page.link/MF2022_2023; dla animatora na końcu konspektu). Uwaga do projekcji: jeśli w grupie przeważają młodsze dzieci, lepiej wyciszyć głos i odczytywać dzieciom napisy.

3. Po obejrzeniu filmików animator zaprasza dzieci do przypomnienia najważniejszych wydarzeń z życia bł. Pauliny, o których słyszały w filmach: daty i miejsca narodzin, założenia Dzieła Rozkrzewiania Wiary (dzisiejszego PDRW) i Żywego Różańca (ŻR), daty i miejsca śmierci, cudu za jej wstawienictwem, daty beatyfikacji. Pomocą służą napisy z załącznika 1.3: https://missio.page.link/MF2022_2023. Dzieci umieszczają je dookoła obrazu Pauliny (przy dekoracji) w widocznym miejscu w sali.

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator: *Paulina Jaricot od niedawna jest błogosławioną. To znaczy, że Kościół potwierdził, że jest w niebie. W ciągu tego roku formacyjnego dowiecie się, że życie Pauliny wcale nie było łatwe. Przeplatały się w nim radości, zaciekawienie czymś nowym, smutki, cierpienie, chwile zachwytu tym, co piękne, szacunek, wzruszenie i wiele innych. Różne były jej życiowe doświadczenia i emocje. Jako dziecko wcale nie była taka ułożona, spokojna, idealna i pobożna! Poznamy, jakie były początki jej życia. Zaczynamy nowy rok szkolny i formacyjny. Paulina też chodziła do szkoły, i to daleko od domu. Spróbujmy sobie wyobrazić, jak się wtedy czuła.*

2. Prowadzący zaprasza do lektury komiksu o Paulinie (s. 5–8 i 17–20) lub alternatywnie do obejrzenia prezentacji (załącznik P_1: https://missio.page.link/MF2022_2023). Następnie omawia krótko opisane fakty,

podkreślając, że nikt nie rodzi się świętym od początku. Nawet tacy święci jak Paulina prowadzili zwyczajne życie, chodzili do szkoły, zmagali się z trudnościami, mieli swoje radości.

3. Animator: *Posłuchajmy teraz, co o sobie napisała sama Paulina.* Prowadzący rozdaje dzieciom mniejsze kartki z tekstem oraz flamastry lub kredki w trzech kolorach: żółtym, zielonym i czerwonym (potrzebne do zakreślenia odpowiedzi w tekście), a sam odczytuje tekst źródłowy z dużej kartki (załącznik 1.4 a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Po lekturze prowadzący stawia pytania:

a. *Jaka była Paulina jako dziecko?* (Paulina miała bujną wyobraźnię, powierzchowne usposobienie, charakter gwałtowny i leniwy, kierowała się impulsami, szybko wpadała w złość, nie miała silnej woli i wiary w siebie.) Odpowiedź na to pytanie dzieci zakreślają na żółto.

b. *Jak sobie radziła z obowiązkami domowymi?* (Paulina uważała siebie za niezdarną i niezdolną w pracach ręcznych i w przejmowaniu inicjatyw, powolną i nieuważną.) Odpowiedź na to pytanie dzieci zakreślają kolorem zielonym.

c. *U kogo Paulina szukała pomocy, żeby się nie pogubić w życiu? Ile lat miała, kiedy wreszcie naprawdę odczuła miłość Pana Boga?* (U Boga. Miała 17 lat.) Odpowiedź na to pytanie dzieci zakreślają na czerwono.

4. Animator podsumowuje: *Widzicie, nikt nie rodzi się od razu świętym i doskonałym. Żeby to osiągnąć, trzeba nad sobą pracować. Trzeba współpracować z łaskami i darami, które Pan Bóg nam codziennie daje. Jak można współpracować z Bożą łaską?* (miejsce na swobodne wypowiedzi dzieci). Ważne, żeby wśród odpowiedzi została zauważona modlitwa. *Przede wszystkim powinniśmy nasze życie przeżywać z Panem Bogiem. Całe życie. I to, co radosne, to, czego się uczyimy, i to, co trudne i smutne, i to, co pełne zachwyty i uwielbienia Pana Boga. Jest taka modlitwa, która łączy te wszystkie doświadczenia, posłuchajcie.* Animator odtwarza piosenkę Magdy Anioł *Historia II* (załącznik 1.5a: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

W ZADUMIE

W żar ognia wpatrzeni w zadumie zrobmy to, co każdy umie!

1. Animator zadaje pytania:

- a. *O jakiej modlitwie mówiła ta piosenka?* (o Różańcu)
- b. *Zwróciliście uwagę, ile zwrotek miała piosenka?* (Miała cztery zwrotki, tak jak modlitwa różańcowa ma cztery części: radosną, światła, bolesną i chwalebna).

2. Prowadzący: *W czasie modlitwy różańcowej rozważamy różne wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi. I to, co było radosne, i to, co pełne światła, i to, co było trudne i bolesne, i wreszcie to, co pełne Bożej chwały. Przynosimy wtedy Panu Bogu wszystkie nasze uczucia i emocje, z Nim chcemy je przeżywać i Jemu ofiarować.*

3. Prowadzący prezentuje krótki filmik o emocjach (załącznik 1.6: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). *Poznajmy nasze emocje!*

4. Animator w rogach sali umieszcza plansze z załącznika 1.7: https://missio.page.link/MF2022_2023, przedstawiając dzieciom ich tytuły. Wydrukowane nazwy emocji (załącznik 1.8: https://missio.page.link/MF2022_2023) prowadzący rozsypuje przed grupą. Dzieci losują napisy między sobą. Animator zaprasza uczestników, aby każdą z wylosowanych emocji dopasowali do radości, światła, bólu i chwały, kładąc wylosowane napisy we właściwych rogach pomieszczenia. Informacja dla animatora: emocje radosne mają kolor czerwony, światła – pomarańczowy, bólu – fioletowy, a chwały – kolor niebieski. W czasie aktywizacji towarzyszy dzieciom piosenka Magdy Anioł.

5. Po zakończeniu aktywizacji prowadzący zaprasza grupę na spacer po „ogrodzie emocji”.

Uczestnicy odczytują nazwy emocji i decydują, czy zostały dobrze przyporządkowane. Następnie ochotnicy są zaproszeni, by każdą emocję pokazać za pomocą gestów, mimiki lub zachowania.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głosmy
aż po krańce ziemi!**

1. Animator podsumowuje dotychczasowe treści: *Na dzisiejszym spotkaniu dowiedzieliśmy się wielu rzeczy. Wiemy, kiedy i gdzie urodziła się Paulina Jaricot. Wiemy, że założyła dwa wielkie dzieła – Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec. Przypomnieliśmy sobie, że ukochana przez Paulinę modlitwa różańcowa ma cztery części i rozważa się w nich różne wydarzenia z życia Pana Jezusa i Matki Bożej. Poznaliśmy też wiele emocji i nauczyliśmy się je nazywać. Wiemy, że są bardzo różne emocje i wszystkie są nam potrzebne. Ważne, żeby je przeżywać razem z Panem Bogiem i dzięki łasce Bożej pracować nad sobą i przyjmowaniem ich. Samemu jest nam trudno, ale z Panem Bogiem i ze wspólnotą naszego ogniska misyjnego na pewno nam się uda!* Na zakończenie animator prezentuje plansze (załącznik 1.9: https://missio.page.link/MF2022_2023). Może umieścić je przy dekoracji.
2. *Bł. Paulina mówiła, że we wspólnocie (jak w ognisku misyjnym) „piętnaście węgli: jeden płonie, trzy lub cztery tlą się zaledwie, pozostałe są zimne. Ale zbliżcie je do siebie, a wybuchną ogniem!”.* Dlatego temat całego naszego roku formacyjnego to węgielki Pauliny! Chcemy rozpalać siebie i innych Bożą miłością. Takie jest zadanie misjonarzy i misjonek Jezusa. Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną! Już dzisiaj zapraszam was na kolejne spotkanie. Dowiedziecie się wielu ciekawych rzeczy o Paulinie Jaricot i o modlitwie różańcowej. Zachęcam was, żebyście spróbowali w domu wybrać jedną tajemnicę Różańca i do następnego spotkania modlili się nią codziennie. Czy to w drodze do szkoły, czy w modlitwie wieczornej w domu. Każdy niech wybierze tę tajemnicę, która najbardziej mu się podoba. Na następnym spotkaniu powiecie, jakie tajemnice wybraliście.
3. Prowadzący zaprasza dzieci do wysłuchania przesłania z najbardziej znanego sanktuarium maryjnego świata, z Fatimy w Portugalii (załącznik

M_1b: https://missio.page.link/MF2022_2023). Informuje grupę, że co miesiąc odwiedzą w ten sposób inny kontynent, inne sanktuarium, z którego usłyszą ważne przesłanie od Maryi, ważne dla misji, dla wiary. Warto, jeśli czas na to pozwoli, skorzystać również z drugiego filmu (załącznik M_1a: https://missio.page.link/MF2022_2023) – przesłania ks. Szymona Muchy, diecezjalnego moderatora Rodziny Różańcowej i redaktora naczelnego miesięcznika „Różaniec”. Ks. Szymon jest wice-moderatorem Żywego Różańca i członkiem zarządu Stowarzyszenia ŻR, byłego proboszcza i kustosza sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Królowej Różańca Świętego w Wysokim Kole, w diecezji radomskiej.

4. *Na zakończenie pomódlmy się poznaną dzisiaj piosenką.* Animator rozdaje dzieciom teksty (załącznik 1.5c: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu) i zaprasza do śpiewu z wykonawczynią albo wykorzystując podkład linii melodycznej (załącznik 1.5b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

DLA DOCIEKLIWYCH

Nikt nie rodzi się świętym. Pan Bóg do tego zaprasza, ale potrzebna jest nasza współpraca z Jego łaską. Paulina Jaricot sama o sobie pisała, że była dzieckiem bardzo żywym, o gwałtownym charakterze, szybko wpadała w złość i zwykle nie była zbyt chętna do pracy. Prosiła jednak Pana Boga o pomoc i łaskę, żeby się zmieniać na lepsze. Zajęło jej to jednak kilka lat. Wspomina w opisaney przez siebie historii życia: „Miałam siedemnaście lat, kiedy moje biedne serce, zmęczone poszukiwaniem szczęścia na tym przemijającym świecie, ostatecznie zatopiło swą niemoc w Bożej miłości”. Otwarcie na Pana Boga i współpraca z Jego łaską ostatecznie dokonuje cudów w naszym życiu.

Załączniki

Załącznik 1

- a. https://missio.page.link/MF2022_2023 do ścieżki dźwiękowej Hymnu Misyjnego Synodu Dzieci 2022
<https://youtu.be/jlJGDAhlna8> (08.04.2022 r.)
- b. https://missio.page.link/MF2022_2023 do układu tanecznego
- c. Tekst Hymnu synodalnego

Załącznik 2

- a. Link do filmu 1 o bł. Paulinie Jaricot: <https://www.youtube.com/watch?v=zS-oM6fW97Y> (5.04.2022 r.)
- a. Link do filmu 2 o bł. Paulinie Jaricot: <https://www.youtube.com/watch?v=mqD5ZZysMFo> (5.04.2022 r.)

Załącznik 4

Tekst z pism Pauliny

P. Jaricot, *Historia mojego życia*, Kraków 2011, s. 19, 63:

„Od urodzenia miałam bujną wyobraźnię, powierzchowne usposobienie, charakter gwałtowny i leniwy, który powodował, że całkowicie oddawałam się różnym sprawom, a jako że brakowało mi umiejętności racjonalnego myślenia i szukania kompromisów, kierowałam się impulsami. Dlatego tym bardziej potrzebowałam Boskiej opieki, aby nie zbłądzić i nie stracić wiary. Byłam wyjątkowo niezdarna w jakichkolwiek pracach ręcznych, niezdolna do przejmowania inicjatyw, nieogarniająca tych wszystkich detali w domowych obowiązkach, powolna w pracy, szybko wpadająca w złość, całkowicie pozbawiona silnej woli i wiary

w siebie, niezdolna do przyswojenia jakiegokolwiek wiedzy, choćby najprostszej, niewykazująca żadnej konkretnej umiejętności. (...) Miałam siedemnaście lat, kiedy moje biedne serce, zmęczone poszukiwaniem szczęścia na tym przemijającym świecie, ostatecznie zatopiło swą niemoc w Bożej miłości”.

Załącznik 5

a. Link do piosenki Magdy Anioł *Historia II*

<https://www.youtube.com/watch?v=vtdFvxNImXE> (5.04.2022 r.)

b. Link do ścieżki dźwiękowej utworu

<https://www.youtube.com/watch?v=ufnv54i3CQs> (5.04.2022 r.)

c. Tekst piosenki *Historia II*

1. Gabryjel zwiastował, że porodzi Syna,
TAK odpowiedziała, wszystko się zaczyna.
To za sprawą Ducha z nieba wysokiego
Bóg zesłał na ziemię Syna jedyne.

Ref. Matko Nieskalana, Matko ukochana,
Panno nad pannami, oręduj za nami.
Matko Stworzyciela, Matko Zbawiciela,
Panno nad pannami, oręduj za nami.

2. W Jordanie chrzczony, objawiony w Kanie,
o Królestwie Bożym święte nauczanie.
Chwała Jego wielka nigdy nie przeminie,
zostawił nam siebie w chlebie oraz winie.

3. Jezu tak cierpiący, Jezu poniżony,
Jezu pełen bólu, Jezu opuszczony,
gdy za grzechy świata niebo umierało,
serce Twojej Matki pod krzyżem czuwało.

4. Wieczne alleluja, Jezus zmartwychwstały
do nieba wstępuje pełen Boskiej chwały.
Duch Święty prowadzi w prawdzie i miłości,
Maryja u Pana – przyczyna radości.

Załącznik 6

Link do filmiku *Emocje*

<https://www.youtube.com/watch?v=Nlo4rAYnnJY> (5.04.2022 r.)

Październik

Paulina związek misji i modlitwy odkryła. Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec założyła.

W październiku odkrywamy fundament Żywego Różańca i modlitwy różańcowej, jakim jest wsparcie misji i całego dzieła ewangelizacji świata. Przypominamy kolory misyjne. Przygotowujemy również jak najlepiej święto patronalne Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary, to znaczy Światowy Dzień Misyjny (Niedzielę Misyjną) i cały Tydzień Misyjny. Wszystko po to, aby włączyć się w troskę papieża, by uświadamiać wszystkim ochrzczonym, że są uczniami-misjonarzami i że są odpowiedzialni za krzewienie wiary we wszystkich zakątkach świata.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Projektor, głośniki, odtwarzacz muzyki;
- Prezentacja *Prezenty* (załącznik 2.1: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Portret bł. Pauliny Jaricot (załącznik P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Tekst z pism Pauliny (załącznik 2.2: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Prezentacja z życia Pauliny (załącznik P_2: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Figura/ obrazek Matki Bożej Fatimskiej, serwetka, różaniec misyjny (w pięciu kolorach);
- Pytania do załącznika 2.3, dla animatora na końcu konspektu. Przygotuj animator!;
- Ewentualne nagrody w konkursie *Kto pierwszy zgadnie*, np.: cukierki, jabłka, misyjne obrazki, okłaski grupy lub zawołanie;
- Egzemplarz „Świata Misyjnego” nr 5/2022 (opcjonalnie);
- Jeśli w grupie są głównie dzieci młodsze, link do piosenki Małych Aniołków

- pt. *Matko Boska* (załącznik 2.a: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu) oraz tekst dla każdego uczestnika;
- Jeśli w grupie są głównie dzieci starsze, link do piosenki *Matko życia, Maryjo* (załącznik 2.4b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
 - Muzyka do zabawy *Znajdź właściwą dłoń*;
 - Zapoznanie się z instrukcją do wykonania misyjnego kwiatka (załącznik 2.5: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
 - Koło wycięte z kartonu o średnicy 15–20 cm, kolorowe kartki A4 w kolorach misyjnych (zielony, czerwony, biały, niebieski i żółty), nożyczki (dla każdego uczestnika), klej, najlepiej Magic;
 - Tajemnice różańcowe z rozważaniami (do zamówienia – opcjonalnie) lub przygotowane losy dla każdego uczestnika (załącznik 2.6: https://missio.page.link/MF2022_2023);
 - Przesłanie o. Tadeusza Jana Nowaka OMI – sekretarza generalnego PDRW z Kanady, z sanktuarium Notre-Dame-du-Cap (Ameryka Północna) – M_2: https://missio.page.link/MF2022_2023.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z dziećmi i wprowadza w temat.

Witajcie na kolejnym naszym spotkaniu. Dziś zaczniemy od rozmowy na temat otrzymywania prezentów oraz ich wręczania. Prezenty – lubimy je otrzymywać, większość z nas lubi je także wręczać przy różnych okazjach. Sztuka dawania i otrzymywania nie jest jednak prostą sprawą: nietrafiony podarunek wywoła u obdarowanego poczucie zakłopotania, a niektóre prezenty mogą wręcz nie zostać przyjęte. Jaki zatem powinien być prezent idealny, jak go wręczać i jak przyjmować? Ważne, by pamiętać, że powinien być dostosowany do wieku, charakteru i osobowości tego, kogo chcemy obdarować. Zanim zdecydujemy się na kupienie podarunku, warto przeprowadzić mały „wywiad”, oczywiście nie zdradzając się z pomysłem, ale tak, by poznać gust osoby, którą chcemy obdarować.

Spójrzmy teraz na prezentację (załącznik 2.1: https://missio.page.link/MF2022_2023). Mamy tutaj kilka pomysłów na prezenty (animator wyświetla prezentację i omawia poszczególne prezenty, dzieci mogą dodawać swoje pomysły i komentarze).

Lubicie dostawać prezenty? Pamiętacie prezent, który w ostatnim czasie sprawił wam wielką radość? Może ktoś z was podarował komuś prezent, który bardzo dokładnie przemyślał, przygotował? Prowadzący słucha odpowiedzi uczestników.

2. Animator: *Dziś właściwie wszystko można już znaleźć w sklepie i kupić nawet najbardziej wymagający prezent. Dlatego właśnie to podarunki wykonane własnoręcznie są o wiele bardziej niezwykle i budzą podziw. A może ktoś z was kiedyś własnoręcznie przygotował prezent? Dzieci spontanicznie opowiadają.*

3. Komentarz animatora: *Wśród prezentów zauważyliście z pewnością kwiaty. To dar, który kojarzy nam się szczególnie z naszymi mamusiami i babciami. Kwiaty od wieków dawane są w prezencie na niemal każdą okazję. Nic dziwnego, taki podarunek uważa się za elegancki i świadczy o dobrych manierach obdarowującego. Co więcej, kwiaty ucieszą niemal każdego, a szczególnie kobiety, i te starsze, i te młodsze. Czy otrzymaliście kiedyś kwiatek w prezencie? Za moment wrócimy do tematu kwiatów.*

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator pokazuje dzieciom portret bł. Pauliny Jaricot (załącznik P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023) i przypomina: *Za nami Misyjny Synod Dzieci 2022, który poprzedziły dwa lata przygotowań. Był to czas wielkiego świętowania naszego bycia „papieskimi”, naszego bycia Kościołem i uczniami-misjonarzami. Jak wiemy, papież Franciszek zaprasza wszystkie dzieci, aby budziły do misji tych, których spotykają. My też chcemy włączyć się w to zadanie, a teraz, po Synodzie, jeszcze bardziej. Na*

tej drodze są osoby, które nas poprzedziły. Dziś chcemy poznać lepiej naszą „przyjaciółkę z nieba” Paulinę Jaricot. Posłuchajcie słów, jakie zapisała w swoim dzienniku: „O taką organizację, która byłaby wieczna, zasobna, żeby wspierać misjonarzy i Kościoły, prosłam Boga w każdym miejscu i zawsze! Moja myśl nieustannie była skierowana na uzyskanie tej łaski. (...) Żywy Różaniec, ta korona Maryi, czyni z nas jedno, choćby było nas wielu, tak jak róża ma wiele płatków, krzew wiele róż, a ogród wiele różnych krzewów”.

(Prowadzący słowa Pauliny prezentuje z załącznika 2.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu.)

2. *Paulina Jaricot nosiła w sercu wielkie pragnienie – podkreśla animator i stawia dzieciom pytania:*

- *Co chciała stworzyć Paulina? (organizację)*
- *Czym ta organizacja miała się charakteryzować? (Miała być wieczna, zasobna i obejmować cały świat.)*
- *Czym miała się zajmować? (wspieraniem misjonarzy i kościołów lokalnych)*

3. *Animator: Jej marzenia się spełniły! Kobieta, która większość swojego życia spędziła w rodzinnym mieście i rzadko podróżowała, stworzyła gigantyczne i, co najważniejsze, trwałe dzieło! Jak tego dokonała? Odpowiedź jest banalnie prosta. Paulina robiła wszystko, zdając się na wolę Bożą, metodą choćby najmniejszych kroków. Wpadła na pomysł, aby rozwinąć dwukierunkową strategię wspierania misji i misjonarzy. Z jednej strony pomocy modlitewnej, z drugiej – stałego zbierania nawet niewielkich kwot. Z jej inicjatywy w całym Lyonie powstały małe, kilkusobowe koła, które przeznaczały niewielką część swoich dochodów na rozwój misji Kościoła na całym świecie. Koła takie powstały nawet w lyońskich fabrykach. Stosując podobną jak do tej pory metodę, utworzyła szybko rozrastającą się sieć modlitewną, opartą na odmawianiu Różańca i otoczeniu misji takim właśnie rodzajem wsparcia. To z pomysłów Pauliny zrodziły się Papieskie Dzieła Misyjne oraz grupy Żywego*

Różańca. Stworzyła ogólnoświatowy system modlitwy i wspierania misji, chociaż żyła w XIX w. i nie знаła nowoczesnych metod komunikacji. W chwili jej śmierci, w 1862 r., w dzieło Żywego Różańca w samej Francji było już zaangażowanych blisko 2 miliony osób! Po wielu latach siedziba Żywego Różańca została przeniesiona do Watykanu i stała się wielką organizacją, noszącą dzisiaj nazwę Papieskich Dzieł Misyjnych, które dobrze znamy. O Żywym Różańcu Paulina mówiła: „Żywy Różaniec, ta korona Maryi, czyni z nas jedno, choćby było nas wielu, tak jak róża ma wiele płatków, krzew wiele róż, a ogród wiele różanych krzewów”.

4. Prowadzący zaprasza do zapoznania się z komiksem o bł. Paulinie (załącznik P_2: https://missio.page.link/MF2022_2023). W tym celu rozdziela role między uczestników: Paulina, mama Pauliny, tata, ksiądz, ksiądz proboszcz, robotnice fabryczne (2), znajome Pauliny (2), Fileasz (brat Pauliny), Piotr i jego siostra, Zofia (siostra Pauliny), Wiktor, przyjaciółka Pauliny, anioł, ks. Würtz. Dzieci odczytują tekst komiksu z podziałem na role.

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zrobmy to, co każdy umie!**

1. Animator stawia przed dziećmi figurkę lub obrazek Matki Bożej z Fatimy i przekazuje najważniejsze informacje o fatimskich objawieniach: *Z pewnością słyszeliście o objawieniach Matki Bożej w Fatimie. Był rok 1917, mali pastuszkowie: Łucja, Hiacynta i Franciszek doświadczyli w Fatimie objawień Matki Bożej, a wcześniej anioła, który ich przygotował do spotkania z fatimską Panią. W chwili objawień Łucja, Franciszek i Hiacynta mieli: dziesięć, dziewięć i siedem lat. Cała trójka mieszkała w Aljustrel, w miejscu należącym do parafii fatimskiej. Objawienia miały miejsce na małym skrawku ziemi należącym do rodziców Łucji, nazywanym Cova da Iria, i znajdującym się 2,5 kilometra od Fatimy, na drodze*

do Leirii. Matka Boża ukazała się im na krzewie zwanym ilex, będącym karłowatą odmianą dębu, mierzącym nieco ponad metr wysokości.

Franciszek widział Maryję, lecz Jej nie słyszał. Hiacynta Ją widziała i słyszała. Łucja natomiast widziała, słyszała i rozmawiała z Nią. Objawienia miały miejsce około południa. Pierwsze objawienie wydarzyło się 13 maja 1917 r. Matka Boża ukazywała się dzieciom sześciokrotnie. Głównym przesłaniem objawień była konieczność nawrócenia, wezwanie do pokuty i modlitwy o pokój i zakończenie okrutnej wojny (w latach 1914–1918 trwała I wojna światowa) oraz ofiarowania się Niepokalanemu Sercu Maryi. Maryja prosiła dzieci również o modlitwę różańcową. Ciekawe, że Jej objawienia zakończyły się właśnie w październiku, a dokładnie 13. dnia tego miesiąca.

2. Animator sięga po różaniec misyjny (w pięciu kolorach) i rozmawia z dziećmi o znaczeniu kolorów. Jeżeli w grupie są dzieci dłużej należące do ogniska misyjnego, może zaproponować, by ta część spotkania odbyła się na zasadzie konkursu *Kto pierwszy zgadnie*. W tym celu stawia pytania w nawiązaniu do załącznika 2.3, dla animatora na końcu konspektu. Warto, by prowadzący przygotował wcześniej nagrody, np.: cukierki, jabłka, misyjne obrazki, oklaski grupy lub zawołanie.

3. *Paulina Jaricot mówiła: „Piętnaście węgli: jeden płonie, trzy lub cztery tlą się zaledwie, pozostałe są zimne, ale zbierzcie je razem, a wybuchną ogniem! Oto właściwy charakter Żywego Różańca”.*

Animator komentuje: *W czasach Pauliny Różaniec składał się z 15 tajemnic, obecnie mamy ich 20, po tym jak papież Jan Paweł II dodał w roku 2002 tajemnice światła. Dobrze wiemy, że samemu nie jest łatwo sprostać różnym wymaganiom, ale w grupie siła! Dlatego właśnie Paulina stworzyła grupy, bo wiedziała, że razem jest łatwiej wytrwać. Koła Żywego Różańca to 20 osób, które podejmują wspólnie odmawianie Różańca w intencjach papieża i Kościoła. Ale ich pierwsza intencja jest oczywiście misyjna! Każda osoba codziennie przez miesiąc, w dogodnym dla siebie czasie odmawia jedną dziesiątkę jednej tajemnicy Różańca. Co miesiąc (najczęściej w pierwszej*

niedzielę miesiąca) następuje wymiana tajemnic. I tak modlitwą ogarnięty jest cały świat! Prawda, że pomysł Pauliny był genialny?!

4. Prowadzący rozmawia z dziećmi, czy słyszały o wspólnotach Żywego Różańca. Może babcia, ciocia, tata lub mama należą do takiej wspólnoty? Proponuje, by na czas misyjnego miesiąca, jakim jest październik, podjąć się w grupie misji Żywego Różańca, czyli zobowiązania do modlitwy dziesiątkiem różańca. Można wykorzystać w tym celu czas wieczornej modlitwy albo czas powrotu ze szkoły, tzn. odmówić modlitwę w drodze do domu. Jeśli grupa nie liczy 20 osób, prowadzący musi wyjaśnić, że taka modlitwa niepełnej Róży też jest ważna! Dopełnia ją bowiem modlitwa całego Kościoła powszechnego. Prowadzący informuje, że modlitwa ich ogniska będzie odpowiedzią na prośbę Matki Bożej z Fatimy. Jeżeli grupa podejmuje miesięczne zobowiązanie modlitewne, to animator przypomina Papieską Intencję Modlitewną na październik. Najlepiej, żeby posłużył się wyjaśnieniem intencji dla dzieci ze „Świata Misyjnego” nr 5, s. 22. Na zakończenie spotkania przewiduje losowanie tajemnic różańcowych na październik.

4. *Posłuchamy teraz piosenki o Matce Bożej* (w zależności od wieku uczestników animator wybiera jedną z dwóch: *Matka Boska* – dla dzieci młodszych: załącznik 2.4a: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu) lub *Matko życia, Maryjo* (dla starszych, już z tekstem: załącznik 2.4 b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Dzieci najpierw oswajają się z tekstem i muzyką, dlatego warto odtworzyć piosenkę drugi raz.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głosmy
aż po krańce ziemi!**

1. Animator proponuje zabawę *Znajdź właściwą dłoń*.

Uczestnicy dobierają się w pary, stają naprzeciwko siebie w odległości na wyciągnięcie ręki. Następnie wyciągają ręce, dotykają dłoni partnera

i zamykają oczy. Na polecenie: start! opuszczają ręce i obracają się dwa razy wokół własnej osi (trzeba dopilnować, by wszyscy mieli zamknięte oczy podczas zabawy). Następnie w milczeniu (nie wolno rozmawiać), nie otwierając oczu, próbują odnaleźć dłonie partnera. Zabawa kończy się, kiedy wszystkie pary się odnajdą. Zabawę można powtórzyć. Można też w jej trakcie wykorzystać muzykę. Na zakończenie animator komentuje: *Dwie pary rąk to nie jedna! Dwie pary nóg to nie jedna! Dwie głowy to nie jedna! A jest nas tutaj znacznie więcej! I możemy razem zdziałać coś misyjnego! W tym najbardziej misyjnym z miesięcy, w tym miesiącu różańcowym!*

2. Animator opowiada dzieciom o znaczeniu misyjnego października. *Październik jest nie tylko miesiącem różańcowym, lecz także miesiącem misyjnym. Przedostatnia niedziela jest Niedzielą Misyjną. Rozpoczyna ona Tydzień Misyjny. Chcemy zaangażować się w animację tego tygodnia w naszej parafii (szkole).*

3. Razem z dziećmi (po wcześniejszym uzgodnieniu z księdzem proboszczem) prowadzący przygotowuje animację Tygodnia Misyjnego w parafii i w szkole (wg możliwości) na podstawie *Misyjnych Materiałów Liturgicznych PDM (Dodatek dla dzieci)*. Podczas spotkania można ustalić poszczególne zaangażowania podczas Eucharystii (czytania, psalm, procesja z darami) lub dodatkowe zaangażowania poza liturgią (np. kiermasz, inscenizacje, przygotowanie misyjnej gazetki itp.). Przypomina, że Światowy Dzień Misyjny to dzień ważny dla całych Dziej Misyjnych, ale w szczególności dla Dzieła, które założyła bł. Paulina Jaricot – Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary.

4. Animator: *Na koniec przygotowujemy kwiatek dla Maryi, który będzie zawierał tyle płatków, ilu jest uczestników ogniska misyjnego. Można posłużyć się filmikiem (załącznik 2.5: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu) bądź stworzyć kwiatek według własnego pomysłu i umiejętności. Ważne, by użyć pięciu kolorów misyjnych. Kwiatek może ozdobić salę spotkań, misyjną gazetkę, ale może też być przyniesiony w procesji z darami podczas przygotowywanej*

Mszy Świętej. Zachęcamy, by zdjęcia z przygotowania kwiatka, a także z Niedzieli Misyjnej przesłać z krótkim opisem do siedziby Sekretariatu Krajowego PDMD na adres: pdmd@missio.org.pl.

5. Na zakończenie spotkania następuje losowanie tajemnic do modlitwy różańcowej w październiku. Można posłużyć się gotowymi tajemnicami (do zamówienia: <https://misyjny-sklep.missio.pl/dewocjonalia/179-tajemnice-zywego-rozanca-dla-dzieci-pdmd.html>) lub przygotować losy (załącznik 2.6: https://missio.page.link/MF2022_2023). Tę modlitwę, czyli dziesiątek różańca, dzieci praktykowałyby przez cały misyjny miesiąc.

6. Projekcja przesłania z Kanady, o. Tadeusza Jana Nowaka OMI – sekretarza generalnego PDRW, z sanktuarium Notre-Dame-du-Cap (Ameryka Północna) – M_2: https://missio.page.link/MF2022_2023 i modlitwa z Pauliną Jaricot (załącznik P_M: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora s. 15) za misjonarki i misjonarzy papieża Franciszka i w Papieskiej Intencji Modlitewnej na październik.

DLA DOCIEKLIWYCH

Ideę i początki Światowego Dnia Misyjnego i Tygodnia Misyjnego można odnaleźć w pismach bł. Pauliny Jaricot. Błogosławiona doskonale rozumiała, że misje potrzebują pomocy. Twierdziła, że aby ludzie w krajach chrześcijańskich chcieli wspierać dzieła misyjne, należy im o misjach mówić i jak najwięcej ich o nich informować przez prasę misyjną, listy misjonarzy, ulotki, obrazki i broszury. W tym celu założyła w 1822 r. Dzieło Rozkrzewiania Wiary. Paulina była kobietą wierzącą i była przekonana, że pomoc misjom nie może ograniczać się do środków materialnych (co było powszechne w czasach, w których żyła). Postanowiła otoczyć misje i misjonarzy przede wszystkim modlitwą. W tym celu, w 1826 r. założyła Żywy Różaniec. Polecała Różom Różańcowym jako pierwszą intencję modlitwę za misje i misjonarzy.

Załączniki

Załącznik 2

Teksty z pism Pauliny

P. Jaricot, *Mysli na każdy dzień*, Warszawa 2018, s. 96:

„O taką organizację, która byłaby wieczna, zasobna, żeby wspierać misjonarzy i Kościoły, prosilam Boga w każdym miejscu i zawsze! Moja myśl nieustannie była skierowana na uzyskanie tej łaski. (...) Żywy Różaniec, ta korona Maryi, czyni z nas jedno, choćby było nas wielu, tak jak róża ma wiele płatków, krzew wiele róż, a ogród wiele różanych krzewów”.

Załącznik 3

Wyjaśnienie znaczenie misyjnych kolorów.

Zielony – nawiązuje do zieleni afrykańskich lasów tropikalnych oraz jest kolorem nadziei, tak potrzebnej w państwach afrykańskich.

Czerwony – podkreśla kolor skóry Indian, rdzennych mieszkańców Ameryki. Jest również kolorem męczeństwa.

Biały – oznacza kolor skóry Europejczyków, a także białych szat papieża, który zamieszkuje na tym kontynencie.

Niebieski – symbolizuje wody chrztu i wody Oceanu Spokojnego, na którym rozsiane są liczne wyspy. Można popatrzeć na mapę: Australia i okoliczne wyspy są zewsząd otoczone wodami.

Żółty – przypomina ludy Azji, najliczniejsze na świecie. Często mówi się o ich skórze, że jest żółta. Żółty to również kolor słońca, które budzi się na wschodzie.

Ciekawostka: Misyjne kolory *Różańca* wprowadził ks. abp Fulton J. Sheen, dyrektor Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary w USA (1950–1966). Pragnął, aby każdy chrześcijanin modlił się w intencjach

całego Kościoła, dlatego każda dziesiątka różańca jest w innym kolorze i symbolizuje jeden z kontynentów.

Załącznik 4

a. Tekst piosenki Małych Aniołków *Matka Boska*

Link do piosenki <https://www.youtube.com/watch?v=s3Ski-eVn64>
(17.03.2022 r.)

Ta piosenka jest dla Ciebie,
Maryjo wspaniała!
Ty nam dałaś dar cudowny
Zbawiciela Pana!

Pan jest z nami!
Jezus jest z nami!
Matce Boskiej oddajemy cześć!

Tobie, Matko ukochana,
z serca dziękujemy!
Twoje Imię po wsze czasy
wychwalać będziemy!

Pan jest z nami!
Jezus jest z nami!
Matce Boskiej oddajemy cześć!

b. Tekst piosenki *Matko życia, Maryjo*

Link do piosenki: https://www.youtube.com/watch?v=SY0-Bmq_EOA
(20.03.2022 r.)

Matko życia, Maryjo,
Matko moich narodzin z niewoli grzechu,
powstania ze snu śmierci, która sprawiasz,

że budzącemu się człowiekowi
jaśniej Chrystus.

Ref. Weź moje życie!
Weź moje życie w swe dłonie i proszę,
powiedz Ojcu Niebieskiemu,
że jeszcze jedno małe serce,
pragnie żyć, jak Jego Syn.

Załącznik 5

Link do instruktażowego filmiku:

<https://www.youtube.com/watch?v=hNwHB6O2vA8> (20.03.2022 r.)

Listopad

**By Ewangelia mogła być głoszona,
prośmy o świętych księży, jak tylko każdy zdoła.**

W listopadzie, odwołując się do świętych kapłanów i misjonarzy, dzięki którym Ewangelia docierała do różnych zakątków Ziemi, skupiamy się na potrzebie nowych powołań kapłańskich. Pokazujemy, że w wielu miejscach na świecie wciąż jeszcze ludzie czekają na księży, ponieważ uczestniczą we Mszy św. raz na pół roku, raz w roku lub jeszcze rzadziej. Modlimy się o świętość dla tych, którzy już są księżmi i posługują w parafiach, naszej ojczyźnie i na całym świecie. Poznajemy akcję AdoMiS i staramy się objąć modlitwą kleryków w krajach misyjnych. W poznawaniu *Różańca* skupiamy się na tym, że w każdej części jest pięć tajemnic.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Projektor, komputer, głośniki;
- Epizod *Misyjny pomysł* z życia błogosławionej Pauliny Jaricot (prezentacja – załącznik P_3: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Filmik o akcji AdoMiS (załącznik 3.1: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Materiały do przygotowania gazetki o AdoMiS-ie (zbiera i przygotowuje przed spotkaniem animator);
- Przesłanie z sanktuarium maryjnego Królowej Pokoju – w Oziornoje, w Kazachstanie, w Azji – załącznik M_3: https://missio.page.link/MF2022_2023.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Powitanie.

Witam was bardzo serdecznie i chciałbym/ chciałabym, żebyśmy rozpoczęli od czegoś, co lubicie. Spróbujcie zgadnąć, co to może być. Prowadzący przerywa wypowiedź i pozwala dzieciom na zgadywanie, a po krótkiej chwili wyjaśnia: Od marzeń. Wybiegnijmy w przyszłość. Proszę, powiedzcie mi, jakie macie plany na życie, kim chcecie być, co superwymarzonego chcecie robić. Animator poświęca wystarczająco dużo czasu, by chętni mogli się wypowiedzieć. Zaprasza też osoby, które zwykle same nie zabierają głosu, do podzielenia się. Następnie kontynuuje: Chcę wam opowiedzieć o tym, co mówili święci (młodzi święci!) o swoim życiu i swojej przyszłości.

Bł. Carlo Acutis bardzo szczerze i prosto napisał: „Moim planem na życie jest być świętym!”. Św. Franciszek z Asyżu często do swoich braci mówił, że trzeba żyć szybko i kochać mocno. Św. Teresa od Dzieciątka Jezus deklarowała: „Chcę być misjonarką na pięciu kontynentach jednocześnie”.

Bł. Paulina Jaricot, której postać poznajemy w tym roku, zapewniała, że nie zostawi swojego brata Fileasza, kiedy on pojedzie na misje do dalekich Chin, tylko jako siostra i kobieta będzie mu wszędzie towarzyszyć.

Wydaje mi się, że w naszym życiu, od najmłodszych lat warto mieć plan, czyli być otwartym na współpracę z głosem Boga, aby On każdego dnia towarzyszył naszym wyborom i decyzjom. Wiem też, że powołanie misyjne, zakonne czy kapłańskie rodzi się w człowieku bardzo wcześnie. Czasem niewinne zabawy w odprawianie Mszy św. odślaniają nasze ukryte pragnienia. Wspomniana bł. Paulina zrealizowała swoje ukryte marzenie i swoje zobowiązanie, że będzie z bratem wszędzie. Jak to się stało? Tego się zaraz dowiecie.

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator wyświetla kolejny odcinek komiksu o bł. Paulinie Jaricot pt. *Misyjny pomysł* (załącznik P_3: https://missio.page.link/MF2022_2023). Zaprasza grupę do wspólnej lektury.

2. Animator pyta uczestników, jak rozumieją afrykańskie powiedzenie: „Jednym palcem twarzy nie umyjesz, potrzebujesz całej dłoni”, a następnie zaznacza, że najważniejszym przesłaniem z przeczytanej historii jest współpraca.

Kiedy marzymy, współpracujemy z Bogiem. Kiedy kształcimy się, współpracujemy z wychowawcami. Do stawania się lepszym, dojrzałym, uczciwszym człowiekiem potrzeba współpracy. Potrzebujemy siebie nawzajem, aby zrobić coś wspólnego. Bł. Paulina jest założycielką dwóch wielkich dzieł w Kościele, które od samego początku ze sobą współpracują. Są nimi: Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec. Obie te organizacje to stowarzyszenia, a bogactwem stowarzyszeń są zawsze ludzie, którzy chcą zrobić coś dobrego dla innych.

Pięknym gestem solidarności i opieki jest zawsze modlitwa, a zwłaszcza Różaniec. Korzenie modlitwy różańcowej mają 1500-letnią historię. W Różańcu skupiamy się na tajemnicach. Jest ich 20, w czterech częściach różańca jest po pięć tajemnic z życia Jezusa, Świętej Rodziny i Kościoła. Oczywiście te 20 tajemnic nie wyczerpuje wszystkich ważnych wydarzeń z Nowego Testamentu, ale te są najbardziej znane i charakterystyczne. Tak jak do dobrego uścisku dłoni potrzebujemy pięciu palców, aby dobrze chwycić, głośno zaklaskać, przybić piątkę, pewnie zagrać na pianinie, tak do dobrego uchwycenia Jezusa za rękę potrzebujemy pięciu tajemnic w modlitwie różańcowej, aby bardziej zrozumieć, pokochać i poczuć Boga, który lubi nas słuchać i z nami rozmawiać.

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zrobmy to, co każdy umie!**

1. Prowadzący rozmawia z dziećmi.

Bł. Paulina bardzo chciała wyjechać na misje.

a. *Udało jej się opuścić Francję i pojechać na dalekie misje? (Nie.)*

b. *Co postanowiła, by realizować swoje marzenie? (Swoją aktywność zamieniała na duchowe i materialne wsparcie dla kleryków i kapłanów. Szyła stuły, ornaty do odprawiania Mszy św.)*

c. *Jak działało stowarzyszenie Żywego Różańca? (W stowarzyszeniu zachęcała do codziennej modlitwy każdego członka Róży Różańcowej za wszystkich misjonarzy oraz do materialnej ofiary, tzn. ufundowania jednej bułki do jedzenia dla siostr i braci na misjach. W ten sposób wspólnota różańcowa brała w opiekę i adoptowała duchowo tych, którzy głosili Ewangelię.)*

2. *Obecnie istnieje akcja, która nosi nazwę AdoMiS. Od 10 lat w Polsce można adoptować seminarzystów na Madagaskarze, Peru i w Indiach. Prowadzący prezentuje filmik o AdoMiS-ie (załącznik 3.1: https://mis-sio.page.link/MF2022_2023). Następnie tłumaczy trudności związane z kształceniem kleryków, nowicjuszy i nowicjuszek w krajach misyjnych oraz zasady akcji pomocowej.*

Na czym polega AdoMiS? Akcja składa się z trzech kroków. Najpierw trzeba określić, kto chce wspierać seminarium. Następny krok to deklaracja, jak długo będziesz to robić. I ostatni krok – na jaką formę pomocy się decydujesz: czy na pomoc duchową, czyli modlitwę, czy na modlitwę oraz drobną ofiarę pieniężną. W taki sposób najłatwiej można stać się opiekunem seminarium duchownego na misjach. Aby łatwiej zapamiętać tę akcję, proponuję zapamiętanie krótkiej rymowanki. Animator uczy uczestników.

*Od dziś podoba mi się
być razem w AdoMiS-ie.*

Trzy kroki to prosta taktyka,
jak mieć na misjach brata kleryka.
I choć teraz za mało życia mam lat,
to modłę się i wspieram kleryków,
jak wspiera brata brat.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głośmy
aż po krańce ziemi!**

1. Animator proponuje przygotowanie gazetki parafialnej lub szkolnej pod hasłem „Zostań AdoMiS-em”.
2. Prowadzący zaprasza do wysłuchania przesłania siostr Lidii i Tatiany z sanktuarium maryjnego Królowej Pokoju w Oziornoje na północy Kazachstanu, w Azji – załącznik M_3: https://missio.page.link/MF2022_2023.
3. Animator:
Kończąc nasze spotkanie o życiowych planach, o współpracy i modlitwie za przyszłych księży na misjach, proszę was o konkretną pracę na rzecz ewangelizacji. Pomodlimy się teraz jednym dziesiątkiem Różańca, tajemnicą ustanowienia Eucharystii, za wszystkich kleryków misyjnych na świecie, których jest 80 tysięcy. Proszę was również o tę modlitwę do następnego naszego spotkania w ramach waszej modlitwy wieczornej.
4. Modlitwa – dziesiątek Różańca.

DLA DOCIEKLIWYCH

Bł. Paulina Jaricot bardzo dobrze rozumiała, że gdy zabraknie księży, to nie będzie sakramentów świętych, szczególnie sakramentu pokuty i Eucharystii. Szanowała księży i bardzo dużo się za nich modliła. Jej

rodzony brat Fileasz, z którym łączyła ją szczególna więź duchowej bliskości, również został kapłanem. Paulina modliła się także o nowe powołania kapłańskie, żeby na całym świecie mogła być sprawowana Eucharystia.

Grudzień

**Niech każdy zrobi to, co zamierza,
ale zawsze przy wiedzy proboszcza i zgodnie z nauką papieża.**

W grudniu podkreślamy w naszym apostołstwie konieczność łączności z Kościołem i posłuszeństwa papieżowi, biskupom i proboszczom. Przygotowujemy akcję Kolędników Misyjnych i inicjujemy ją rozmową z księdzem proboszczem i rodzicami dzieci. Idąc drogami Adwentu, lepiej poznajemy tajemnice radosne *Różańca*, wraz z Maryją oczekując na narodziny Jezusa i niosąc radość uwielbienia do innych, jak Ona do Elżbiety.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Papieska Intencja Modlitewna na grudzień. Animator znajdzie ją w kalendarzu PDM, w „Świecie Misyjnym” nr 6/2022 lub na stronie <https://missio.org.pl/>;
- Projektor, komputer;
- Fragment z pism Pauliny Jaricot (załącznik 4.1: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Różaniec misyjny;
- Prezentacja tajemnic radosnych *Różańca* (załącznik 4.3: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Przesłanie s. Marii Rubio Rojo z sanktuarium maryjnego w Guadalupe, w Meksyku (Ameryka Północna) – załącznik M_4: https://missio.page.link/MF2022_2023;
- Telefony komórkowe z dostępem do internetu (potrzebne w końcowej części spotkania), małe kartki i długopisy (potrzebne do pracy w grupach);
- Epizod *Spotkanie z papieżem* z życia błogosławionej Pauliny Jaricot (prezentacja – załącznik P_4: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Kartki z bloku dla każdego uczestnika, kredki, flamastry.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z uczestnikami i podkreśla, że czas, w którym się spotykają, jest wyjątkowy.

Grudzień dla nas wszystkich jest czasem oczekiwania i radości. Jedni czekają z niecierpliwością na powrót taty, który jest żołnierzem i już trzy miesiące nie było go w domu. W innej rodzinie z niecierpliwością czeka się, bo to ostatnie tygodnie przed narodzinami małego braciszka lub siostrzyczki. Wszyscy przede wszystkim jednak czekamy na przyjście naszego Zbawiciela. Grupy kolędników misyjnych już są przygotowane do wyjścia na drogi i ulice, aby głosić Ewangelię i pokazywać mieszkańcom, jak ważna jest troska o dzieci i misje. Adwentowe oczekiwanie obejmuje cały Kościół, co pokazuje, że jesteśmy jedną wielką rodziną. Taką osobą, która łączy nas tutaj, na ziemi, jest Ojciec Święty. Na każdej długości geograficznej, nawet w najmniejszej wiosce, kiedy kapłan sprawuje Mszę św., wymienia imię papieża. On nas łączy. Kiedy modlimy się w ogniskach PDMD, nasi starsi koledzy w wolontariacie młodzieżowym, a także nasi rodzice i dziadkowie modlą się w Żywym Różańcu, wszyscy pamiętamy o Ojcu Świętym i Jego intencjach, intencjach papieskich. Kiedy Jezus wybrał Szymona Piotra, rybaka z Galilei, na pierwszego papieża, prosił go, aby umacniał braci w wierze. Papież, który doskonale czuje i zna duchową kondycję naszego świata, wyznacza powszechną intencję do modlitwy, tzw. Papieską Intencję Modlitewną. Zaprasza w ten sposób do solidarności i odpowiedzialności za świat, wierząc w moc i siłę modlitwy wstawienniczej. Każdy, kto jest członkiem PDMD, jest ambasadorem Ojca Świętego, modli się w jego intencjach i za niego.

Animator, korzystając z kalendarza PDM, ze „Świata Misyjnego” nr 6/2022 lub strony <https://missio.org/pl/>, przybliży papieską intencję na grudzień.

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator opowiada grupie, jak wygląda wybieranie papieża, a następnie odnosi się do więzi duchowej bł. Pauliny z papieżem Piusem XI. *Ojciec Święty, czyli papież, wybierany jest spośród kardynałów na specjalnym spotkaniu, które jest wypełnione słuchaniem, refleksją i modlitwą. Papieża wybiera się po to, żeby przewodził całemu Kościołowi. To spotkanie, czasem kilkudniowe, nosi nazwę konklawe. Papieża wybierają na początku pontyfikatu, czyli czasu, kiedy będą piastowali ten urząd, nowe imię.*

Prowadzący pyta dzieci o imiona papieży, które znają.

Wielkim marzeniem Pauliny było spotkanie z Ojcem Świętym. Nie było to czymś zwyczajnym i łatwym, ponieważ w XIX w. papież nie podróżowali tyle co dziś. Okazało się to jednak możliwe, bo przez rodzinne miasto Pauliny, Lyon, w 1805 r. przejeżdżał Pius XI. Tego dnia cała rodzina Jaricot otrzymała specjalne papieskie błogosławieństwo. Paulinę interesowało poznawanie świata, misje, dalekie kraje i kultury i w osobie Ojca Świętego widziała kogoś, kto troszczy się o Kościół na całym świecie. Posłuchajmy, co sama o tym pisze. Animator wyświetla na projektorze tekst źródłowy lub prosi o przeczytanie go z konspektu (załącznik 4.1: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

2. Animator przypomina uczestnikom:

Świętujemy 100-lecie nadania tytułu „papieskie” naszemu misyjnemu dziełu. To jest wielki awans, który może troszkę przypominać wyróżnienie, np. jakby zwykły pracownik firmy nagle stał się prezesem wielkiej światowej korporacji albo jakby szeregowy w wojsku stał się generałem. Przed 100 laty dzieło misyjne prężnie działało, a papież zauważył je i wziął je pod swoją specjalną opiekę. Uczynił je swoim narzędziem ewangelizacji. To wielka nagroda, ale też wyraz zaufania. To „dodatkowe”

imię, papieskie, sprawia, że staramy się uważnie słuchać Ojca Świętego, odpowiadamy na Jego prośby i pozostawiamy do jego decyzji, to gdzie aktualnie pomagamy lub jaką część świata bardziej otaczamy troskliwą modlitwą.

3. Animator prosi uczestników o przypomnienie, w jakiej intencji Papieskie Dzieła Misyjne i wszyscy ludzie dobrej woli, którzy chcą odpowiedzieć na wezwanie Ojca Świętego, modlą się w grudniu (zob. RADOŚNIE! nr 1).

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zróbmy to, co każdy umie!**

1. Prowadzący rozmawia z grupą o przedsięwzięciu tegorocznego kolędowania misyjnego, ustala jego szczegóły (przydziela role, omawia stroje, rekwizyty). Jeśli grupa nigdy nie kolędowała, stara się wyjaśnić dzieciom, na czym polega akcja Kolędników Misyjnych. *Bardzo konkretnym misyjnym działaniem w czasie Adwentu i Bożego Narodzenia jest kolędowanie misyjne. W Polsce jest znane od blisko 30 lat, a zatem najstarsi kolędnicy misyjni mogliby być nawet waszymi rodzicami. Ta akcja znana jest w wielu krajach Europy, a za sprawą misjonarzy rozprzestrzenia się również na inne kontynenty. Polega na głoszeniu wydarzenia, jakim jest przyjście na świat Jezusa Chrystusa. Czynią to kilkuosobowe grupy dzieci pod opieką dorosłego poprzez odwiedzanie rodzin w swojej okolicy, na terenie parafii i w różnych społecznych instytucjach: w domach opieki społecznej, szpitalach, urzędach gminnych, w ośrodkach Straży Pożarnej. Kolędnicy głoszą Ewangelię o narodzinach Jezusa Zbawiciela, śpiewają, modlą się oraz opowiadają o sytuacji dzieci z konkretnej części świata. Oczywiście na prośbę Ojca Świętego proszą również o drobne ofiary na pomoc swoim rówieśnikom z krajów misyjnych. Misyjne kolędowanie to współczesna forma podróży misyjnych*

apostołów. Możemy je porównać do podróży apostoelskich Ojca Świętego. To, co łączy te wydarzenia i osoby, to misja opowiadania o Jezusie, dawania świadectwa o Nim oraz tęsknoty za tym, by niedługo wszyscy ludzie na świecie dowiedzieli się, kim jest prawdziwy Bóg – Jezus.

Uwaga: Wszelkie informacje o idei Kolędników Misyjnych dostępne są na stronie <https://missio.org.pl/kolednicy-misyjni/>, a o projekcie tego-rocznych Kolędników Misyjnych 2022/2023 w specjalnej książeczce do kupienia od października 2022 r.

2. Animator bierze do ręki różaniec misyjny i przypomina, że najprostszym opowiadaniem Ewangelii jest rozważanie tajemnic z życia Jezusa i Maryi w modlitwie różańcowej. Zaprasza uczestników do przypomnienia sobie po kolei tajemnic radosnych (załącznik 4.2, dla animatora na końcu konspektu). Naprowadza dzieci, jeśli mają kłopoty w przypomnieniu sobie ich nazw. Warto je w trakcie wypisać i posłużyć się prezentacją (załącznik 4.3: https://missio.page.link/MF2022_2023).

3. Prowadzący podsumowuje:

Ta część Różańca, nazywana radosną, opowiada o najmłodszych latach życia Pana Jezusa. Od chwili, kiedy zaczął żyć pod sercem mamy Maryi, do momentu, gdy miał 12 lat. Patronem wszystkich ognisk misyjnych jest właśnie 12-letni Jezus. Zauważcie, że to wiek, w którym mniej więcej teraz jesteście. Można powiedzieć, że działanie w ognisku misyjnym, budowanie go swoją służbą, modlitwą, pomysłami i talentami to życiowe tajemnice radosne.

4. Na zakończenie tej części spotkania animator zaprasza grupę do zapoznania się z przesłaniem s. Marii Rubio, tym razem z dalekiego Meksyku, z sanktuarium w Guadalupe (załącznik M_4: https://missio.page.link/MF2022_2023).

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głosmy
aż po krańce ziemi!**

1. Animator informuje, że specjalnym postanowieniem wypływającym z tematu spotkania jest gotowość pogłębiania wiedzy o papieskości Dzieł Misyjnych i pamięć o intencjach Ojca Świętego.
2. Zaprasza dzieci do szybkiego konkursu. Dzieli uczestników na trzyosobowe ekipy, pamiętając, by młodsze dzieci dołączać do starszych. Każdej grupie daje kartkę i długopis i pozwala korzystać z internetu. Należy odszukać prawdziwe imiona i nazwiska, nazwy ojczyzn i miejscowości, w których urodzili się trzej ostatni papieże: Franciszek, Benedykt XVI i święty Jan Paweł II. Grupa, która wykona to zadanie, zgłasza się przez podniesienie ręki i czeka w ciszy na pozostałe ekipy. Wszyscy po kolei prezentują owoce swojej pracy i animator wskazuje zwycięzców. Animator prosi wszystkich, by w domu nauczyli się prawdziwych imion i nazwisk tych trzech papieży.
3. Prowadzący zaprasza do obejrzenia kolejnego odcinka komiksu o Paulinie (załącznik P_4: https://missio.page.link/MF2022_2023), a następnie proponuje narysowanie krótkiego komiksu o jednej z tajemnic radosnych *Różańca*. Prosi uczestników o staranność w wykonaniu, żeby prace można było zaprezentować w gazecie szkolnej lub parafialnej.
4. Na zakończenie spotkania prowadzący proponuje modlitwę dziękczynną *Różańca*, rozważaniem tajemnicy Zwiastowania w intencjach Ojca Świętego i za parafię, by dobrze przygotowała się na przyjście Pana Jezusa. Nie zapomina też o dzieciach w Papui-Nowej Gwinei, dla których w tym roku grupy dziecięce podejmują trud kolędowania.

DLA DOCIEKLIWYCH

Bł. Paulina powtarzała, że nie można działać w Kościele bez wiedzy księdza proboszcza czy biskupa. Sama miała mnóstwo pomysłów, ale nie robiła niczego, na co nie miałyby zgody pasterzy Kościoła. Bardzo kochała Kościół i Ojca Świętego. Chętnie poznawała naukę papieża i była jej wierna. Uważała, że tylko posłuszeństwo Kościołowi i osobom, którym On dał autorytet przewodnictwa, są gwarancją postępowania zgodnie z wolą Pana Boga.

Załączniki

Załącznik 1

Teksty z pism Pauliny

P. Jaricot, *Mysli na każdy dzień*, Warszawa 2018, s. 45:

„Święty Piotr pod różnymi imionami nadal przewodzi niezniszczalnej nawie Kościoła, który w pogodnym majestacie swej siły i tak, iż żadna burza nie zatrzyma go w drodze, kieruje się do portu, gdzie człowiek i szczęście, którzy na próżno usiłowali zjednoczyć się na ziemi, zawrą wieczne przymierze”

P. Jaricot, *Mysli na każdy dzień*, Warszawa 2018, s. 97:

„Moją największą pociechą jest to, że zawsze byłam poddana Kościołowi rzymskiemu, przyjmując wszystko to, czego on naucza i odrzucając bez badania wszystko to, co on potępia”

Załącznik 2

Tajemnice radosne *Różańca*

1. Zwiastowanie Maryi
2. Nawiedzenie Świętej Elżbiety
3. Narodzenie Pana Jezusa
4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni
5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Styczeń

Samemu jest smutno i mało się uda, potrzeba wspólnoty, która czyni cuda.

W styczniu zwracamy uwagę na dar, jakim jest wspólnota. Na to, że samemu nie da się zrobić wielu rzeczy. Potrzeba rodziny, grupy i wspólnoty, która wspiera i pomaga. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, obchodzące 6 stycznia swoje święto patronalne, jest wielką i różnorodną wspólnotą. Dzieci z ognisk misyjnych tworzą wspólnotę między sobą, z ogniskami misyjnymi z całego świata, a także przez modlitwę i ofiarę tworzą wspólnotę ze wszystkimi dziećmi. Przygotowując animację do Mszy Świętej na 6 stycznia, pamiętajmy, że jest to Misyjny Dzień Dzieci. Podkreślamy zatem wspólnotę dzieci świata, ich wzajemną solidarność, pomoc i łańcuch solidarności z Ojcem Świętym. W *Różańcu* poznajemy tajemnice światła. Jak gwiazda (światło) prowadziła Mędrców do Betlejem, tak dzieci są przewodnikami dla swoich rówieśników i dorosłych. W tej części *Różańca* rozważamy również głoszenie Królestwa Bożego. To właśnie z entuzjazmem czynią dzieci z PDMD.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Fragment z pism Pauliny Jaricot (załącznik 5.1: https://missio.page.link/MF2022_2023, tekst dla animatora na końcu konspektu);
- Patyczki różnych długości i grubości (co najmniej 20). Jeśli uczestników spotkania jest więcej, to dla każdego po jednym patyczku;
- Projektor, komputer, głośniki;
- Plansze z tajemnicami światła (załącznik 5.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Jeśli grupa jest liczna, można podzielić uczestników na mniejsze ekipy do układania tajemnic. W tym celu animator przygotowuje odpowiednią liczbę zestawów tajemnic;

- Teksty czytań, psalmu (według możliwości wokalnych grupy), modlitwy wiernych oraz komentarza do procesji z darami. Warto skorzystać z gotowych materiałów znajdujących się w broszurze *Kolędnicy Misyjni Dzieciom w Papui-Nowej Gwinei. Misyjne Materiały Liturgiczne*;
- Kredki, flamastry, ilustracje z kalendarzy i czasopism misyjnych, nożyczki, klej – potrzebne do wykonania gazetki-zaproszenia na Misyjny Dzień Dzieci (opcjonalnie);
- Teksty piosenki zespołu Mała Orkiestra Dni Naszych pt. *Kto, jeśli nie Ty* dla każdego uczestnika (załącznik 5.3a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Przesłanie z Kibeho (Rwanda, Afryka), z sanktuarium Matki Bożej Słowa (M_5: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Teksty piosenki Małej Orkiestry Dni Naszych *Kto, jeśli nie Ty* (załącznik 5.3a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z dziećmi i wprowadza w „eksperyment”.

Cieszę się, że widzę was po raz kolejny na spotkaniu. Chcę, żebyśmy dziś zaczęli od przyjrzenia się patyczkom, które wam za chwilę rozdam.

Animator może zaproponować, jeżeli pogoda i inne okoliczności na to pozwolą, znalezienie patyczków na dworze. Każde dziecko powinno wtedy wybrać 1–3 patyczki, tak aby wszystkich było co najmniej 20. W takim przypadku prowadzący powinien mieć przygotowanych kilka własnych patyczków do dalszej prezentacji.

Przyjrzyjcie się uważnie waszym patyczkom. Spróbujcie powiedzieć o nich jak najwięcej.

Animator pyta, co dzieci mogą powiedzieć o posiadanych patyczkach. Wśród odpowiedzi pojawią się zapewne określenia dotyczące długości, grubości, koloru, nietypowego kształtu. Być może wśród odpowiedzi pojawią się słowa mówiące o tym, że patyczki są łatwe do złamania

(delikatny, łamliwy, słaby). Jeśli wśród odpowiedzi takie bądź podobne słowa się nie pojawią, animator powinien pomóc dzieciom odkryć te cechy.

2. Animator używa analogii do opisanie siły wspólnoty.

*Jak zauważyliście, posiadane przez was patyczki łatwo zniszczyć. Nawet malutkie dziecko jest w stanie złamać taką gałązkę. Może to zrobić przez przypadek, np. gdy na nią nadeptnie, ale też celowo, np. dla zabawy. Wyobraźmy sobie, że wasze patyczki to ludzie. Ludzie, jak te patyczki, różnią się od siebie, każdy jest wyjątkowy. Ale też każdy człowiek jest „łatwy do złamania”. Gdy jest dużo rzeczy do zrobienia, np. bardzo dużo nauki w szkole, to można się załamać. Gdy zdarzają się drobne, przykre rzeczy, np. zgubienie czegoś, albo bardzo poważne, takie jak rozstanie z przyjacielem czy śmierć kogoś bliskiego, to można się załamać, można się „złamać”. Tutaj animator, znając dynamikę grupy, może zaproponować uczestnikom podanie innych trudnych sytuacji dnia codziennego, które mogą sprawić, że jest tak ciężko, że można się załamać, „złamać”. Po zebraniu wszystkich przykładów prowadzący bierze jeden z przygotowanych przez siebie patyczków i wyraźnie pokazuje, że może go złamać. Może również poprosić o powtórzenie tej czynności jedno z dzieci. Po próbach wytrzymałości dodaje: *Jest jednak pewien sposób, który może sprawić, że ten patyczek wcale się nie złamie, nawet jeśli ktoś bardzo będzie próbował to zrobić.**

3. Faza „eksperymentu” i jego znaczenie.

Animator zbiera od dzieci ich patyczki, łączy ze sobą i próbuje je złamać. Nawet przy dużym wysiłku nie powinno mu się to udać. Warto poprosić jedno z dzieci, aby też spróbowało złamać połączone ze sobą patyczki. *Drogie dzieci, ten mały eksperyment pokazuje, jak wielką siłę ma wspólnota. Człowiek, który jest pozostawiony sam sobie, może się łatwo złamać pod wpływem różnych ciężarów, różnych niepowodzeń. Ale gdy tym ciężarem dzieli się z innymi, to ten ciężar już nas nie złamie. Jeśli jesteśmy we wspólnocie (np. rodzina, ognisko misyjne, klasa, Kościół), która dźwiga razem z nami nasze ciężary, to jest nam dużo łatwiej.*

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator odnosi się do „eksperymentu” z patyczkami: *Paulina Jaricot być może nie знаła eksperymentu z patyczkami, ale bardzo dobrze wiedziała, jaka jest siła wspólnoty. Wiedziała, że jeśli jakiegoś zadania, choćby najbardziej trudnego, podejmie się grupa ludzi, to cały ten ciężar nie będzie wcale taki ciężki. Posłuchajmy, co pisze o dziele Żywego Różańca, który założyła.*

2. Animator wyświetla na projektorze fragment z pism Pauliny Jaricot lub poleca odczytanie go z konspektu (załącznik 5.1: https://missio.page.link/MF2022_2023, tekst dla animatora na końcu konspektu). Warto przy okazji lektury tekstu wytłumaczyć zapewne niezrozumiałe dla dzieci słowo rentierka/ rentier – to osoba utrzymująca się z dochodów pasywnych płynących od posiadanego kapitału, nieruchomości, odsetek od papierów wartościowych lub wkładów bankowych.

3. Prowadzący stawia dzieciom pytania dotyczące przeczytanego tekstu:

- Kto był członkiem „piętnastek”, o których wspomina Paulina? (każdy, ludzie wszystkich stanów, właściciele sklepów, rentierki, robotnice)
- O jakich krajach wspomina nasza bohaterka? (Włochy, Szwajcaria, Belgia, Anglia, Indie, Kanada)
- Jakie są skutki modlitwy „piętnastek”? (umacnianie się dobra, rozwój cnót)

W momencie śmierci Pauliny Jaricot, w 1862 r., w dzieło Żywego Różańca w samej Francji było już zaangażowanych blisko 2 miliony osób! Niezliczone tłumy! Paulina od samego początku potrafiła zachęcać ludzi do wspólnej modlitwy. Posłuchajmy pewnej historii, która o tym opowiada.

4. Animator przedstawia historię zawartą w komiksie o Paulinie Jaricot w rozdziale Spotkanie w fabryce (załącznik P_5: https://missio.page.link/MF2022_2023).

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zrobmy to, co każdy umie!**

1. Animator do wątku o wspólnotcie i jej sile wprowadza osobę Jezusa. *Jezus dobrze wie, że człowiek nie tylko potrzebuje drugiego człowieka, lecz także samego Boga. Dlatego postanawia On być razem z ludźmi. I chce, aby ludzie byli z Nim, gdy dzieją się bardzo ważne rzeczy w Jego życiu.*

2. Animator przedstawia tajemnice światła jako potwierdzenie, że Jezus jest we wspólnotcie z ludźmi.

Tajemnice światła bardzo dobrze pokazują tę prawdę, że tam, gdzie jest Jezus, tam są ludzie. I tam, gdzie są ludzie, tam jest Jezus. Najpierw przypomnijmy sobie wydarzenia z życia Jezusa, które zawierają się w tajemnicach światła. Czy ktoś potrafi je wymienić? Dobrze, aby jak najwięcej dzieci miało okazję do podzielenia się swoją wiedzą. Gdy już padną wszystkie nazwy tajemnic, animator pokazuje w widoczny sposób wcześniej przygotowane kartki A4 z tajemnicami światła, prosząc dzieci, aby ułożyły tajemnice w odpowiedniej kolejności (załącznik 5.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Jeśli grupa jest liczna, może podzielić uczestników na mniejsze ekipy do układania tajemnic. W tym celu animator przygotowuje odpowiednią liczbę zestawów tajemnic. Prowadzący rozmawia z dziećmi:

Zauważmy, że w każdej z tych tajemnic obecni są ludzie. Ilu ludzi było świadkami chrztu Jezusa? (tłumy) A na weselu w Kanie Galilejskiej? (Nie wiadomo dokładnie, ale na pewno było mnóstwo gości.) Dla tłumów też Jezus głosił Ewangelię. Tajemnica czwarta mówi o Przemienieniu Jezusa. Również w tym przypadku Jezus nie chciał być sam, dlatego zabrał ze sobą uczniów. Czy wiecie, ilu ich było? (3) Jak mieli na imię? (Piotr, Jan, Jakub) Kto był obecny w Wieczerniku, gdy Jezus pierwszy raz w historii odprawił Mszę Świętą? (apostołowie, dokładnie 12 osób) Jak widzimy, Jezus nie zostawia nas samych, chce być obecny w każdym momencie

naszego życia. Jest więc obecny i na weselu, gdy jest dużo radości, i gdy musimy usłyszeć prawdę o tym, że jesteśmy grzesznikami. Jest obecny z nami podczas Mszy Świętej, a także gdy cierpimy. Jeśli będziemy pamiętali, że Jezus jest z nami, to nigdy nie złamiemy się jak patyczek. Z Nim jesteśmy silni i nic nam nie grozi.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę
głośmy aż po krańce ziemi!**

1. Animator nawiązuje do postanowień noworocznych.

Nowy Rok często wiąże się z różnymi postanowieniami. Chcemy coś robić lepiej niż do tej pory. Albo chcemy przestać robić coś, co wcale takie dobre nie było. Misyjny Dzień Dzieci jest świetną okazją, aby zaprosić Pana Jezusa do naszych postanowień noworocznych.

2. Animator opowiada o zadaniach misyjnych dzieci, które podkreśla Misyjny Dzień Dzieci.

Dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci też są misjonarzami. Od 179 lat na wszystkich kontynentach dzieci pomagają dzieciom, formując się w ogniskach misyjnych i innych grupach parafialnych. Najpierw same odnajdują Jezusa, poznają Go i stają się Jego przyjaciółmi, a później jak gwiazda Mędrców do Betlejem, tak dzieci prowadzą swoich rówieśników do Jezusa przez własny przykład i świadectwo. Troszczą się również o to, żeby dobra nowina o Jezusie dotarła w każdy zakątek świata. Modlą się za misje i misjonarzy, wspierają ich swoimi drobnymi ofiarami materialnymi. W Misyjnym Dniu Dzieci przypominamy słowa św. Jana Pawła II: „Kościół powierza w sposób szczególnie zadanie ewangelizacji dzieciom. (...) Taki ma sens Światowy Dzień Misyjny Dzieci, który zobowiązuje «dziecięcych misjonarzy» do niesienia światła solidarności szczególnie tam, gdzie wyjątkowo gęste są ciemności ubóstwa, cierpienia i wojny”. Nawet siedząc we własnym pokoju, możemy zanieść Jezusa tym, którzy mieszkają kilka tysięcy kilometrów stąd. Skoro Paulina Jaricot

uznała, że to świetny pomysł, aby modlitwa wspólnoty zmieniała świat, to my też z jej metody możemy skorzystać.

Animator w rozmowie z uczestnikami spotkania ustala, za jaki kraj albo za jakiego misjonarza będą się modlić do najbliższego spotkania. Dobrze też ustalić taki sam bądź podobny sposób modlitwy dla wszystkich.

3. Następnie grupa przygotowuje Mszę Świętą na 6 stycznia. Animator rozdziela teksty czytań, psalmu (według możliwości wokalnych grupy), modlitwy wiernych oraz komentarza do procesji z darami. Warto skorzystać z gotowych materiałów znajdujących się w broszurze *Kolędniczy Misyjni Dzieciom w Papui-Nowej Gwinei. Misyjne Materiały Liturgiczne*. Może również przygotować zaproszenie w formie plakatu na Eucharystię w tym dniu z ich udziałem (opcjonalnie), które może zdobić gazetkę parafialną lub szkolną.

4. Prowadzący zaprasza dzieci do obejrzenia przesłania z sanktuarium Matki Bożej Słowa w Kibeho (Rwanda) – załącznik M_5: https://missio.page.link/MF2022_2023, zaznaczając: *Maryja, Matka Chrystusa ma szczególne miejsce we wspólnocie Kościoła, była przy jego narodzinach i wspiera go przez wieki. Dziś podkreślamy Jej gotowość pełnienia woli Bożej w każdych okolicznościach (radosnych, takich jak narodziny Syna, i bolesnych, jak krzyż na Golgocie) oraz posłuszeństwo Bożemu Słowu*. Animator przypomina uczestnikom, że w przedostatnią niedzielę stycznia papież Franciszek zaprosił nas do celebrowania Niedzieli Słowa Bożego.

5. Na zakończenie spotkania dzieci uczą się śpiewać piosenkę Małej Orkiestry Dni Naszych *Kto, jeśli nie Ty* (załącznik 5.3 a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

DLA DOCIEKLIWYCH

Bł. Paulina Jaricot odkryła moc i wagę wspólnoty. To ona jako pierwsza zrozumiała, że wspólnie jest łatwiej. Mówiła, że we wspólnocie jest jak w ognisku: „Wystarczy, aby na piętnaście węgielków jeden był

rozszarzony, to wnet powstanie żar ze wszystkich”. Rozpoczęła od gromadzenia kobiet pracujących w fabryce należącej do jej rodziny. Każdą z nich prosiła o bardzo niewiele: o modlitwę jedną tajemnicą *Różańca* i ofiarę równowartości jednej bułki tygodniowo. Jednocześnie łączyła kobiety w małe grupki, wybierając w każdej grupie odpowiedzialną. Te małe grupki łączyły się w większe, te w jeszcze większe i tak powstały dwa dzieła obejmujące cały świat.

Załączniki

Załącznik 1

Tekst z pism Pauliny

P. Jaricot, *Żywy Różaniec. Prawdziwie Boska harfa*, Warszawa 2018, s. 22, 29:

„W Lyonie nasze piętnastki rekrutują się ze wszystkich klas społecznych bez różnicy.

Mamy: właścicielki sklepów, rentierki, zwykłe robotnice (...). Nasza rada stanowi jedną rodzinę, spotkanie jest też wielką radością. (...) Liczba odmawiających dziesiątek różańca rośnie z niewiarygodną szybkością we Włoszech, Szwajcarii, Belgii, Anglii i wielu regionach Ameryki. Ta forma *Różańca* zakorzeniła się mocno aż po Indie, a przede wszystkim w Kanadzie. Wszędzie, gdzie tworzą się piętnastki, można zauważyć nienotowane wcześniej umacnianie się dobra i woń cnót”.

Załącznik 2

Tajemnice światła

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie
2. Cud na weselu w Kanie Galilejskiej

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia
4. Przemienienie na górze Tabor
5. Ustanowienie Eucharystii

Załącznik 3

a. Link do piosenki zespołu Mała Orkiestra Dni Naszych *Kto, jeśli nie ty*
https://youtu.be/rRK_VQQonrU (25.04.2021)

b. Tekst piosenki

Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?
Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?

Nieprawda, że cały świat
Jest wielkim, bezdusznym miejscem,
Gdzie człowiek nic nie jest wart,
Pieniądze tylko są szczęściem.

A szczęście największe jest
Gdy płynie z dawania niż brania
Więc bądźcie przygotowani
Do pomagania! Do pomagania!
Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?
Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?

Dobro, które dziś masz
Dla chorych, samotnych ludzi
Prędzej czy później do ciebie
Z podwójną siłą powróci.

Pomagać to dzielić się,
Nie chcąc w zamian dosłownie niczego.
Łzy pozamieniać w śmiech,
Nie ma nic bardziej cennego.
Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?
Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?

Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?
Kto, jeśli nie ty, kto jeśli nie my?
Kto, jeśli nie ja pomagać innym ma?

Luty

**Nie łatwo jest cierpieć i znosić trudności,
lecz razem z Jezusem nabiorą wartości.**

W lutym przedstawiamy dzieciom Misyjne Apostolstwo Chorych. Wyjaśniamy, że każde cierpienie i wszystkie trudności przeżywane w łączności z Jezusem nabierają sensu i przynoszą ogromne duchowe owoce. Zachęcamy do ofiarowania nawet najmniejszych trudności za misje, misjonarzy i dzieci w krajach misyjnych. Zwracamy uwagę na cierpienie dzieci świata, ucząc wdzięczności za to, co mamy i kim jesteśmy. Poznajemy z dziećmi sposoby odmawiania *Różańca*.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Projektor, głośniki;
- Link do piosenki (już z tekstem) Małe TGD pt. *Idę sobie* (załącznik 6.1: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Link do wersji instrumentalnej zespołu Małe TGD pt. *Idę sobie* (załącznik 6.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Gałązka ciernia (lub zasuszony kwiat róży) z wyraźnymi kolcami i fioletowy materiał do dekoracji (w środku kręgu);
- Czarne przebranie dla jednego z uczestników, przygotowane przez animatora przed spotkaniem wg punktu 1 w części II konspektu;
- Link do muzyki z *Pasji* (załącznik 6.3a: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu) i załącznik 6.3b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Flamastry i kartoniki (paski papieru) do zapisywania haseł;
- Prezentacja na temat sytuacji dzieci w świecie (załącznik 6,4: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Prezentacja na temat życia Pauliny Jaricot (zał. P_6: https://missio.page.link/MF2022_2023);

- Wydruk fragmentu pism Pauliny (załącznik 6.5: https://missio.page.link/MF2022_2023) i przygotowanie go w formie rulonu owiniętego wstążką;
- Prezentacja z biogramami dzieci – misyjnych świadków wiary (załącznik 6.6: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Krótka prezentacja o Misyjnym Apostolstwie Chorych (załącznik 6.7: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Wydruk tekstu i wybrane cytaty z aktualnego *Orędzia papieża Franciszka na Światowy Dzień Chorego* (opcjonalnie);
- Różaniec, najlepiej w kolorach misyjnych;
- Wydruk kart do pracy w grupach (po jednej na grupę) (załącznik 6.8: https://missio.page.link/MF2022_2023), długopisy;
- Materiały do wykonania gazetki informacyjnej o Światowym Dniu Chorych (patrz: część IV konspektu, 4a – opcjonalnie);
- Broszurki o misyjnym zaangażowaniu chorych. Można je zamówić wcześniej w dyrekcji krajowej PDM – opcjonalnie;
- Przesłania z Buti Bori (Indie, Azja), z kościoła pw. Matki Bożej Dobrego Zdrowia (M_6: https://missio.page.link/MF2022_2023).

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z dziećmi i próbuje obudzić w nich wdzięczność (wszyscy stoją). Może zrobić to, mówiąc: *Mamy tyle powodów, by być ludźmi szczęśliwymi. Obudziliśmy się dzisiaj i mieliśmy siłę, żeby wstać z łóżka. Mogliśmy posilić ciało i ubrać je stosownie do pogody, przemyć oczy bieżącą, czystą wodą. Czekały na nas zajęcia, koleżdy i koleżanki, a nasi bliscy wciąż myślą o nas z troską i życzliwością, życząc nam jak najlepiej. Mimo różnych trudności i przeciwności to jest dobry dzień, Panie Boże! Dobry dzień, bo Ty w nim już na nas czekałeś! Bo Ty w nas wierzysz, ufasz nam i cierpliwie nam towarzyszysz. I pomagasz nam stawiać każdy kolejny krok.*

Animator odtwarza piosenkę Małego TGD pt. *Idę sobie* (jeśli korzysta z projektora, zachęca dzieci do włączenia się w śpiew) załącznik 6.1:

https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu.

Prowadzący aktywizuje grupę, zachęcając dzieci, by wyrażały się swobodnie. Włącza wersję instrumentalną piosenki *Idę sobie* (załącznik 6.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Wszyscy maszerują w rytm muzyki po kole. Animator prowadzi modlitwę: *Dziękujemy Ci, Panie, za nasze nogi, które nas niosą przez cały dzień i przez nasze życie, które prowadzą nas do ludzi i do miejsc, w które Ty nas, dobry Ojczy, zapraszasz. Dziękujemy Ci za nasze ręce (klaszczyemy). Dałeś je nam, by czyniły tyle dobra, by otwierały się na drugiego człowieka, dawały przebaczenie (dzieci chwytają się w kole za ręce), by pomagały i wspierały! Dziękujemy Ci, Panie, za nasze oczy (dotykamy oczu), które otwierają się na Twój piękny świat i cuda Twej miłości i pozwalają zauważyć potrzeby naszych siostr i braci. Dziękujemy Ci za nasze uszy (dotykamy uszu), które otwierają się na Twoje słowo, które słyszą tyle krzepiących i mądrych rad i wskazówek, słyszą też wołanie o pomoc i ratunek. Dziękujemy Ci za nasze usta (dotykamy ust i unosimy ręce w górę). Dałeś nam je, byśmy opowiadali, jak bardzo nas kochasz, byśmy Ci dziękowali i chwalili, jak cudowny jesteś, Boże. (Chwytamy się za ręce i przystajemy. Po wyciszeniu muzyki animator kończy modlitwę). Który żyjesz i nas miłujesz, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen. (Dzieci w ciszy siadają.)*

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator włącza muzykę z filmu *Pasja* (załącznik 6.3a: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu), na tle której wchodzi jedno z dzieci ubrane na czarno z gałązką ciernia (jeśli nie ma ciernia, można wykorzystać np. zaszuszoną różę), skrada się za plecami dzieci i po dłuższej chwili, gdy zwróci uwagę grupy, kładzie

przyniesiony cierń przed dziećmi, najlepiej na fioletowym materiale. Siada w kręgu (chwila ciszy).

2. Animator pyta dzieci, czego symbolem jest ten cierń. Oczekiwane odpowiedzi to: cierpienie, grzech, choroba, strach, przykrość, ból, samotność, niezrozumienie. Rozdaje flamastry i paski papieru, na których dzieci zapisują odpowiedzi i kładą je na materiale wokół ciernia. W tle może grać muzyka (załącznik 6.3 b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

3. Prowadzący zaprasza do obejrzenia prezentacji na temat sytuacji dzieci na świecie (załącznik 6,4: https://missio.page.link/MF2022_2023). Muzyka w tle (jak wyżej).

4. *Cierpienie, ból to tajemnica, którą być może zrozumiemy, dopiero będąc z Bogiem w niebie. Cierpienia, bólu i śmierci nie stworzył Pan Bóg, który kocha życie. Wiemy o tym z Pisma Świętego. Czasem jednak mogą nam one o czymś ważnym przypomnieć. Zobaczmy, jak to było w życiu Pauliny.* Animator ogląda z uczestnikami prezentację na temat życia Pauliny, część *Wypadek Pauliny* (zał. P_6: https://missio.page.link/MF2022_2023). Wybiera dzieci do odczytania słów Pauliny, taty, mamy, siostry i lekarza.

5. Prowadzący pyta: *O jakich trudnych doświadczeniach mowa jest w komiksie?* (choroba Pauliny spowodowana upadkiem, śmierć mamy) Animator dodaje: *Wchodząc w dorosłość, dziewczynka chce zapomnieć o dziecięcej wierze, która – jak się Paulinie wówczas wydawało – „nie przystoi dojrzewającej panience”. Te wydarzenia, choć trudne, coś w Paulinie zmieniły. Zobaczmy co.*

6. Animator ogląda z uczestnikami prezentację na temat życia Pauliny, część *Odnalezienie światła* (zał. P_6: https://missio.page.link/MF2022_2023). Wybiera dzieci do odczytania słów Pauliny, siostry, dwóch koleżanek, księdza Jana, ubogiej kobiety, dwójki dzieci i taty.

7. Prowadzący rozmawia z dziećmi, na czym polegała przemiana, która dokonała się w Paulinie (rezygnacja z próżności, wybór skromniejszych

strojów, sakrament pojednania, podzielenie się „swoimi skarbami” z ubogimi, oddanie ich „na chwałę Bożą”, oddanie swojego czasu na służbę drugiemu człowiekowi). Ważne, by zauważyć przemianę w wymiarze ducha i tę zewnętrzną.

Można powiedzieć, że Paulina się zagubiła, a Pan Bóg przez cierpienie przypomniał jej o czymś ważnym. Posłuchajmy, co mówi na ten temat sama Paulina. Animator podaje rulon zawinięty wstążką z tekstem Pauliny (załącznik 6.5: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zróbmy to, co każdy umie!**

1. Animator podsumowuje dotychczasowe wnioski:

Bóg nie uczynił cierpienia, pojawia się ono w życiu ludzi, pojawiło się również w życiu Syna Bożego. Często jest skutkiem niewłaściwych ludzkich wyborów; nie jest karą, a bardziej konsekwencją; częściej jednak jest tajemnicą, którą trudno wyjaśnić. Próżno na te wyjaśnienia tracić czas, daremny czas na bunty i pretensje do Pana Boga i świata. One sprawiają, że cierpiący człowiek zamyka się w sobie jeszcze bardziej, robi się bardzo smutny i zgorzkniały. Na tym zależy nieprzyjacielowi człowieka – złemu duchowi. W cierpieniu małym i dużym lepiej pytać, co Pan Bóg chce mi przez nie powiedzieć? Jak mogę je przyjąć z godnością i odwagą? Jak mogę je wykorzystać, by miało sens, tak jak przyjęty przez Pana Jezusa krzyż. Tak działa Paulina. Mimo choroby nie zostaje w łóżku „na stałe”. Próbuje żyć z ograniczeniami, nadal cieszyć się życiem i odkrywać, do czego jest powołana. Nie tylko ona. W poprzednich latach formacji i w „Świecie Misyjnym” mogliśmy poznać historie dzieci i nastolatków z różnych części świata, którzy w swoim cierpieniu i chorobie próbowali zrobić coś dobrego, coś dla innych, dla Pana Jezusa, dla Kościoła, dla misji.

Animator prezentuje dziecięcych świadków wiary, korzystając z załącznika 6.6: https://missio.page.link/MF2022_2023.

2. *Cierpienie, choroba to również pole misyjnej działalności, a każdy chory może być misjonarzem. Ta idea zrodziła się w Holandii i we Włoszech, gdzie powstało Misyjne Apostolstwo Chorych jako jeden z owoców Misyjnego Kongresu. Animator prezentuje informacje na temat apostołstwa, korzystając z załącznika 6.7: https://missio.page.link/MF2022_2023, dodając przy ostatnim slajdzie: *Ojciec Święty i całe dzieło misyjne Kościoła bardzo liczą na modlitwę i zaangażowanie chorych. Taki sens ma również każda ofiarowana w intencji misji przykrość, niezrozumienie, ból i niedomaganie, nasze smutki i strapienia.**

Poszczególne slajdy mogą odczytać sami uczestnicy spotkania.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałą
głośmy aż po krańce ziemi!**

1. Animator przypomina:

We wspomnienie Matki Bożej z Lourdes (11 lutego) obchodzimy Światowy Dzień Chorego. W ten dzień Ojciec Święty kieruje do całego Kościoła specjalne przesłanie nazywane orędziem.

Jeśli prowadzący uzna za stosowne, może przeczytać dzieciom jego krótki fragment. Wskazówka: mniej więcej miesiąc przed spotkaniem orędzie można znaleźć na stronach internetowych.

2. *Chorym bardzo często towarzyszy Różaniec.*

Animator wyjmuje różaniec (najlepiej, żeby był to różaniec w kolorach misyjnych) i kładzie go na dekoracji, przy cierniu.

Bywa, że chory nie ma siły modlić się na nim, tak jak jesteśmy nauczeni, trzyma go tylko mocno i łączy się myślami i sercem z Maryją i Jezusem. Czasem chory jest uruchomiony w domu, bo nie może chodzić lub nie ma sił. Wielu chorych, i nie tylko chorych, ceni wtedy modlitwę za pomocą

środków społecznego przekazu. Rozgłośnie katolickie emitują modlitwę, np. wszystkie części Różańca, o różnych porach dnia. Można się w nią włączyć osobiście, np. dzwoniąc do redakcji. Różaniec to wspaniała, uniwersalna modlitwa, którą można modlić się samemu lub wspólnie, podczas nabożeństw w kościele albo z rodziną, idąc do pracy, szkoły albo na spacerze. Można ją odmawiać w różnych językach, przypomina nam to wówczas, że wspólnota Kościoła jest obecna i modli się na całym świecie. Różaniec można odmówić cały lub podzielić na różne pory dnia. Możemy czytać przed każdą tajemnicą krótkie rozważanie albo użyć jednego zdania, które pochodzi z Ewangelii, albo cały ewangeliczny opis tajemnicy (z wyjątkiem dwóch ostatnich tajemnic chwalebnych, których opisu nie znajdziemy w Ewangelii, a w Tradycji Kościoła). Można na chwilę zamilknąć i próbować wyobrazić sobie ewangeliczną scenę. Można też użyć dopowiedzeń, np.:

- w części radosnej: **...i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus, który został odnaleziony przez Maryję i św. Józefa w świątyni, domu Ojca;**
- w części światła: **...i błogosławiony owoc żywota Twojego Jezus, który pragnie naszej przemiany i naszego misyjnego zaangażowania;**
- w części bolesnej: **...i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus, który dźwigał ciężki krzyż naszych grzechów i złości;**
- w części chwalebnej: **...i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus, który posłał Ducha Świętego całemu Kościołowi, aby prowadził go w misji i ewangelizacji.**

3. Animator dzieli uczestników spotkania na grupy. Jeżeli ognisko jest zróżnicowane wiekowo, łączy dzieci młodsze ze starszymi. Każda grupa otrzymuje kartkę z poleceniem dopisania dopowiedzeń do wskazanych tajemnic różańcowych (załącznik 6.8: https://missio.page.link/MF2022_2023). Dodatkową trudnością jest to, że tajemnice różańcowe są podane jedynie za pomocą numerów. Jeżeli nikt w grupie nie zna danej tajemnicy, trzeba zwrócić się z prośbą do osób z innych grup lub zapytać opiekuna. Prowadzący uwzględnia czas na przedstawienie efektów pracy na forum.

4. Animator może teraz zaplanować jedną z aktywności związanych z treściami spotkania.

a. Przygotowanie gazetki do parafii lub szkoły o tematyce Światowego Dnia Chorego i zaangażowaniu chorych w dzieło misyjne.

b. Przygotowanie liturgii Mszy Świętej 11 lutego w uzgodnieniu z księdzem proboszczem.

c. Odwiedziny u chorych (DPS, oddział szpitalny, seniorzy w parafii, chory rówieśnik dzieci). Warto, wybierając tę opcję, pomyśleć o zamówieniu wcześniej w Dyrekcji Krajowej bezpłatnych broszur o misyjnym zaangażowaniu chorych.

Prowadzący może mieć własny pomysł na aktywność zgodną z treściami spotkania. W tym przypadku i w aktywnościach proponowanych przez nas zachęcamy do podzielenia się z Sekretariatem Krajowym PDMD (relacje, zdjęcia), pisząc na adres: pdmd@missio.org.pl.

5. Na zakończenie spotkania animator zaprasza dzieci do wysłuchania krótkiego przesłania z Buti Bori (Indie, Azja), z kościoła pw. Matki Bożej Dobrego Zdrowia (M_6: https://missio.page.link/MF2022_2023).

6. Modlitwa (dziesiątek *Różańca*) w intencji chorych, których dzieci znają (z rodzin, z sąsiedztwa) oraz za chorych z parafii, chorych misjonarzy i misjonarki, za cierpiące dzieci z krajów misyjnych. Na zakończenie warto dodać wezwanie: *Błogosławiona Paulino, módl się za nami!*

DLA DOCIEKLIWYCH

Bł. Paulina wycierpiała w życiu bardzo wiele i to już od wczesnych lat młodości. Kiedy miała zaledwie 15 lat, ciężko zachorowała. W tym samym czasie chorowała również jej matka, która ofiarowała życie za życie córki. Paulina wyzdrowiała, ale bardzo przeżyła śmierć mamy. To był początek jej duchowego nawrócenia. Kolejny raz zachorowała (według lekarzy była to nieuleczalna choroba) 20 lat później. Również z tej choroby wyzdrowiała, a uzdrowienie to uważała za

cud i przypisywała go wstawiennictwu świętej Filomeny. Bł. Paulina cierpiała nie tylko z powodu chorób. Najbardziej bolało ją, że najbliżsi, przyjaciele i rodzina wykorzystali jej dobre serce, oszukiwali ją, okradali i odebrali majątek. Paulina pod koniec życia była wpisana do rejestru ubogich swojego miasta. Zmarła w przytułku, pochowano ją we wspólnym grobie, bo w rodzinnym nie było dla niej miejsca. Nawet jej idea Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca została jej odebrana i na wiele lat przypisali ją sobie inni ludzie. Dopiero po latach Kościół przywrócił Paulinie należne jej miejsce założycielki. Paulina jednak nigdy nie narzekała na swoje cierpienia. Przeżywała je zawsze wpatrzona w krzyż Chrystusa. Pisała: „Miłosierny Boże, cierpienie, którego doświadczyłam, było jednym głośnym napominaniem mnie, że tylko Ty jesteś lekarstwem dla mojej duszy”.

Załączniki

Załącznik 1

Link do piosenki zespołu Małe TGD pt. *Idę sobie*

<https://www.youtube.com/watch?v=ZPFxf6H7kE4> (22.03.2022 r.)

Załącznik 2

Link do wersji instrumentalnej zespołu Małe TGD pt. *Idę sobie*

<https://www.youtube.com/watch?v=vmWh0rDvZSk> (22.03.2022 r.)

Załącznik 3

a. Link do muzyki z *Pasji*

<https://www.youtube.com/watch?v=9KOGvV4FhfM&list=PL836F01635F2D4EAC&index=2> (22.03.2022 r.)

b. Link do muzyki z *Pasji* <https://www.youtube.com/watch?v=apZye0e7XVU&list=PL836F01635F2D4EAC&index=6> (22.03.2022 r.)

Załącznik 5

Tekst z pism Pauliny

P. Jaricot, *Historia mojego życia. Autobiografia duchowa założycielki Żywego Różańca*, Kraków 2011, s. 50:

„Miłosierny Boże, cierpienie, którego doświadczyłam, było jednym głośnym napominaniem mnie: «Córko moja! Próżne są tve wysiłki w szukaniu ulgi z daleka ode Mnie. Ja i tylko Ja jestem lekarstwem dla twej duszy»”.

Marzec

**Przyjaciel to bardzo ważna osoba,
co wspiera, pomaga i sił zawsze doda.**

W marcu podkreślamy wagę przyjaźni. Przede wszystkim przyjaźni z Jezusem, czyli bezpośredniej, osobistej relacji z Nim w modlitwie, nawiedzeniu, współpracy w czynieniu dobra. Skupiamy się również na prawdziwej przyjaźni z ludźmi, czyli na takich relacjach, które nas wspierają w drodze do Pana Boga. Rozpoczyna się Wielki Post, dlatego poznajemy tajemnice bolesne *Różańca*. Zapoznajemy też dzieci z akcją Misjonarz na Post, zachęcając do włączenia się w nią, aby stawać się przyjaciółmi misjonarzy.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Wydruk 14 zdań na kartkach formatu A4 (załącznik 7.1: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Projektor; głośniki;
- Portret bł. Pauliny Jaricot (załącznik P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Projekcja tekstu z *Pism* bł. Pauliny Jaricot (załącznik 7.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Prezentacja z życia Pauliny (zał. P_7: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Filmik z piosenką *Tam, na krzyżu* (załącznik 7.3: https://missio.page.link/MF2022_2023, tekst dla animatora na końcu konspektu);
- Tablica, kreda, flamastry, duży arkusz papieru (opcjonalnie);
- Muzyka instrumentalna, najlepiej azjatycka (opcjonalnie) do wybrania z internetu;
- Niewielkie karnety z bloku technicznego dla każdego uczestnika, kredki, flamastry;
- Przesłanie z Algieru (Algieria), z bazyliki Matki Bożej Królowej Afryki (M_7: https://missio.page.link/MF2022_2023).

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z dziećmi i wprowadza w temat: *Witajcie na kolejnym naszym spotkaniu. Porozmawiamy dziś o słowach, jakie słyszymy, i o słowach, jakie sami wypowiadamy.* Prowadzący zaprasza uczestników do stanięcia w kręgu, ma w koszyku 14 kartek z wypisanymi zdaniami (mogą być wydrukowane – załącznik 7.1: [https://missio.page.link/MF2022_2023](https://missio.page/link/MF2022_2023) lub napisane odręcznie). Na kartkach jest 7 zdań motywujących, np.: *Jesteś dla mnie ważny/ ważna!*, *Świetnie to zrobiłeś/ zrobiłaś!*, *Wierzę w ciebie, Jesteś wyjątkowy/ wyjątkowa!*, *Kocham cię, Potrzebuję cię, Dasz radę!*, *Wszystko psujesz!*, *Nic nie potrafisz, Weź się ogarnij!*, *Daj mi święty spokój, Wszystko przez ciebie, Ale jesteś głupi /głupia, Mam cię dosyć.* Kartki są zgniecione w kule, tak by nikt nie widział zapisanych na nich zdań. Animator rzuca do uczestników kulkami i prosi, by je otwierali. Kiedy wszystkie kulki są już rozdzielone, prosi, by po kolei je odczytać. Następnie prowadzący komentuje: *Każdy z nas wypowiada codziennie tysiące słów. Wypowiadamy je, zapisujemy za pośrednictwem różnych komunikatorów. To, co mówimy lub piszemy, może narobić wiele szkód, ale może również dotknąć czyjś serca i napełnić je nadzieją. Słów, które powiemy lub napiszemy, nie da się cofnąć. Nikt jeszcze nie wymyślił pilota, który będzie miał funkcję – COFNIIJ – PAUZA – PONÓW. Zanim coś powiemy na głos lub napiszemy, odpowiedzmy sobie na trzy pytania: Czy rzeczywiście chcę to powiedzieć? Czy to kogoś nie zrani? Czy to prawda? Nasze wypowiedzi, słowne lub zapisane w internecie, są potężne, niezależnie od tego, jak my jesteśmy mali. Powinniśmy być ostrożni w tym, jak korzystamy ze słów, jak budujemy nasze zdania, nie tylko pod względem językowym. To nasz wybór. Podzielcie teraz te wypowiedzi na wspierające i raniące. Dzieci segregują zdania.*

2. Animator: *Zastanówmy się teraz nad tym, od kogo słyszymy słowa wspierające, pełne życzliwości i słowa, które nas pocieszają, a nawet uzdrawiają to, co w nas zranione.*

Dzieci spontanicznie odpowiadają. Ważne, by padły odpowiedzi: Bóg, rodzice, przyjaciele.

3. Prowadzący zaprasza do spontanicznej modlitwy wdzięczności za osoby, których słowa były i są błogosławieństwem, które nas umacniały i umacniają. Przy tej okazji przypomina, że Bóg każdego dnia wypowiada do nas słowo miłości, a wszystkie Jego dobre słowa zapisane są w księdze Pisma Świętego. Następnie prosi, by uczestnicy w ciszy przeprócili dobrego Boga i ludzi za raniące, krzywdzące słowa i te, które mogły kogokolwiek zasmucić.

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator pokazuje dzieciom portret bł. Pauliny Jaricot (załącznik P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023) i przypomina: *Rozpoczął się już Wielki Post. Staramy się, by w naszym życiu na wielu frontach dokonały się zmiany na lepsze. Z pewnością macie różne postanowienia wielkopostne. Może ktoś ma postanowienia odnośnie do przyjaźni z Panem Jezusem? Często nasze postanowienia dotyczą słodyczy, zachowania wobec rodziców czy odrabiania lekcji, a czy ktoś postanowił zatroszczyć się o przyjaźń z Jezusem? Coś w niej chce poprawić? Macie jakieś propozycje?* Dzieci odpowiadają spontanicznie.

2. Następnie animator zaprasza do lektury kolejnego fragmentu pism bł. Pauliny Jaricot (załącznik 7.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Może odczytać je sam lub poprosić o to uczestnika. Tym razem warto wyświetlić tekst na rzutniku, by dzieciom łatwiej było podjąć refleksję nad czytany słowem.

3. Animator stawia pytania:

– *Jakie cechy ma przyjaźń/ miłość Jezusa według Pauliny?* (hojna, żarliwa, szczerą)

– *Do czego przyrównuje przyjaźń ludzką?* (do sztucznych ogni)

– *Jakie wydarzenia z życia Jezusa są dowodem na Jego miłość?* (zstąpienie z nieba, by nas uratować, narodziny w stajni, śmierć na Kalwarii, całe Jego życie to dowód miłości do ludzi)

4. *Przeczytamy teraz kolejny epizod z życia Pauliny Jaricot, dla której przyjaźń z Jezusem była najcenniejsza* (załącznik P_7: https://missio.page.link/MF2022_2023). Animator tak jak poprzednio rozdziela role między uczestników: Paulina, mama, znajoma mamy, ksiądz, Fileasz, Wiktor, kolega Wiktora, kuzynka Pauliny.

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zrobmy to, co każdy umie!**

1. Animator zaprasza dzieci do wysłuchania i zaśpiewania piosenki *Tam, na krzyżu* (załącznik 7.3: https://missio.page.link/MF2022_2023, tekst dla animatora na końcu konspektu). Przeznacza czas na nauczenie się tekstu piosenki, który wyświetla się na filmiku.

2. Prowadzący: *W naszym życiu zdarzają się różne chwile. Te radosne, które uwielbiamy i które mogłyby trwać wiecznie, ale i te bolesne. Dziś porozmawiamy o tajemnicach bolesnych Różańca. Może ktoś potrafi je wymienić?* Dzieci próbują przypomnieć sobie tajemnice bolesne. Można zapisać je na tablicy lub na dużej kartce papieru, tak by były widoczne dla wszystkich uczestników spotkania (załącznik 7.4, dla animatora na końcu konspektu).

3. *Spróbujmy je wspólnie opisać. Pamiętajcie jakies szczegóły, osoby, które pojawiają się, np. podczas modlitwy w Ogrójcu lub podczas drogi krzyżowej?* Prowadzący przeznacza odpowiednią ilość czasu, by zatrzymać się

przy każdej stacji. W momentach smutku, cierpienia czy niepokoju bardzo potrzebujemy kogoś bliskiego. Jezus również potrzebował swoich przyjaciół. Dlatego zabrał ich do Ogrodu Oliwnego, by razem z Nim modlili się, kiedy On tak bardzo się bał. Wiemy jednak, że uczniowie spali, nie rozumieli, co się dzieje, a w chwili aresztowania Jezusa wszyscy uciekli. Ich przyjaźń została wystawiona na bardzo ciężką próbę. I oni wiedzieli, że do końca nie potrafili być ze swoim przyjacielem Jezusem. Każdy z nich na swój sposób Go zdradził. Po zmartwychwstaniu Jezus przyjdzie do nich i zapewni o tym, że im wybaczył tę ucieczkę, tę niewierność. Dał im nową szansę. Pamiętajmy jednak, że kilka osób przy Nim pozostało. One pokonały swój strach. Kto to był? Prowadzący czeka na odpowiedzi dzieci (Maryja, św. Maria Magdalena, św. Jan, św. Weronika, Nikodem). Oni właśnie uczą nas prawdziwej przyjaźni.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałą
głośmy aż po krańce ziemi!**

1. Animator proponuje zabawę *Chińskie szepty*. Zadaniem każdego uczestnika jest przekazanie jak największej ilości dobrych, miłych informacji kilku lub kilkunastu osobom z grupy. Informacji nie można przekazać osobiście. Należy poprosić posłańca (wybraną osobę z grupy), aby ją przekazał. Każdą informację skierowaną do wybranego kolegi lub koleżanki musi przekazać inny posłaniec. Zabawę kończymy po 5 minutach. Animator czuwa nad tym, aby każde dziecko otrzymało miłą informację, sam również włącza się do zabawy. Na czas gry można wykorzystać muzykę w tle, najlepiej azjatycką, aby korespondowała z klimatem zabawy.
2. Animator wprowadza temat akcji wielkopostnej Misjonarz na Post. *Modlitwa jest podstawą w byciu przyjacielem Pana Jezusa i jego misjonarzem. W Wielkim Poście trwa akcja Misjonarz na Post. Na specjalnej*

stronie internetowej możemy wylosować misjonarkę lub misjonarza, których otoczymy naszą modlitwą podczas Wielkiego Postu. Na świecie pracowało w ubiegłym roku 1771 polskich misjonarzy. Oprócz głoszenia Ewangelii starają się poprawiać jakość życia ludzi, wśród których żyją. Budują studnie, zakładają ośrodki zdrowia i szkoły dla dzieci. Płyną do nich ofiary od ludzi dobrej woli i przyjaciół misji, ale bardzo liczą także na naszą modlitwę! Możemy w intencji wylosowanego misjonarza ofiarować nasze smutki, małe i większe niepowodzenia codzienności. Można również w ramach obdarowywania dobrymi słowami napisać list lub mail do wylosowanego misjonarza. Czasem nasze dobre słowo może podnieść na duchu zmęczonego misjonarza, który trzodzi się w odległym kraju misyjnym, by jak najwięcej ludzi zaprzyjaźniło się z Jezusem.

Animator zadecyduje, czy ognisko podejmie modlitwę za jednego misjonarza/ jedną misjonarkę, czy osobę do modlitwy losować będzie każde dziecko. W tym celu korzysta z instrukcji ze strony <https://misjonarznapost.pl/>. Warto przesłać krótką relację i zdjęcia z losowania do Sekretariatu Krajowego PDMD na adres: pdmd@missio.org.pl.

Animator zaznacza, że każdy indywidualnie wybiera formę duchowego wspierania przypisanego misjonarza/ misjonarki. Może to być, oprócz modlitwy, dobre postanowienie, konsekwentnie realizowane, dobrowolna forma postu (wyrzeczenia) albo ofiarowane Bogu trudności i smutki dnia codziennego. Po losowaniu warto sprawdzić w internecie informacje na temat wylosowanej osoby. Często w wyszukiwarce można znaleźć zdjęcia i świadectwa z misji, czasem artykuły.

3. Animator zaprasza do wykonania małych misyjnych karnecików z imieniem i miejscem pracy misjonarza/ misjonarki, by przypominały o zobowiązaniu. Zachęca, by dzieci opowiedziały w swoich rodzinach o akcji i zachęciły bliskich do modlitwy za wylosowaną przez nie osobę. Można też w parafii lub szkole wykonać gazetkę na ten temat.

4. Animator zaprasza na kolejne spotkanie z misjonarzem/ misjonarką i Maryjnym przesłaniem, tym razem z bazyliki Matki Bożej Królowej

Afryki w Algierze (Algieria, Afryka) (M_7: https://missio.page.link/MF2022_2023).

5. Na zakończenie spotkania można raz jeszcze zaśpiewać piosenkę *Tam, na krzyżu* (załącznik 7.3: https://missio.page.link/MF2022_2023, tekst dla animatora na końcu konspektu) oraz pomodlić się za wylosowanego misjonarza/ misjonaarkę.

DLA DOCIEKLIWYCH

Bł. Paulina od najmłodszych lat nazywała Jezusa swoim Przyjacielem. Bardzo lubiła z Nim rozmawiać, lubiła odwiedzać Jezusa w kościele, ukrytego w Najświętszym Sakramencie. Już jako dorosła pisała: „Nie opuszczajcie waszego najwierniejszego Przyjaciela”. Doceniała też przyjaźń z ludźmi. Uważała ją za wielką pomoc. Zawsze jednak szukała takich przyjaźni, które prowadziły ją do Pana Boga, a unikała tych, które ją od Boga oddalały.

Załączniki

Załącznik 2

Tekst z pism Pauliny

P. Jaricot, *Eucharystia – nieskończona miłość*, Warszawa 2006, s. 66–70:

„O Jezu, dobroci nieskończona, jakże hojna i stała jest Twoja miłość! Jakże jest odmienna od przyjaźni stworzeń! Podobnie jak sztuczne ognie, które wybuchają z hałasem, wzbijają się pysznie, olśniewają widzów i rozwiewają się, pozostawiając po sobie jedynie gęsty dym, przyjaźń ludzi przejawia się w pochlebnych słowach i obietnicach. (...) Tymczasem Twoja miłość jest

tysiąc razy bardziej żarliwa, bardziej szczerza, bardziej hojna, niż moglibyśmy kiedykolwiek pojąć. Wyraża się tysięcznymi cudami dobroci, zawsze dawnymi i zawsze nowymi. O ludzie, nauczcie się poznawać boskiego Przyjaciela, który zstąpił z nieba, by was uratować! Czegoż On dla was nie uczynił! Prześledźcie życie Jezusa Chrystusa od narodzin w stajni w Betlejem aż do ostatniego tchnienia na Kalwarii. (...) We wszystkich miejscach na świecie, gdzie składana jest nieustająca ofiara Jezusa, zapisał swoją męką słowa: «Ludzie, kocham was!». (...) Nie opuszczajcie waszego najwierniejszego Przyjaciela”.

Załącznik 3

Tekst piosenki *Tam, na krzyżu*.

Link do piosenki: <https://www.youtube.com/watch?v=NF5L-TUHVBg>
(15.03.2022 r.)

Tam, na krzyżu, na Golgocie
Umarł Jezus za grzechy i choroby twe.
On zmartwychwstał, śmierć pokonał
Z grobu powstał
Tak prawdziwie żyje Pan. x2

Nie bój się, tylko wierz, nie bój się, tylko wierz,
Nie bój się, tylko wierz!
Zaufaj Jezusowi dziś! x2

Załącznik 4

Tajemnice bolesne *Różańca*:

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu
2. Biczowanie Pana Jezusa
3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa
4. Droga krzyżowa Pana Jezusa
5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Kwiecień

**Kto Bogu zaufa, ten zawsze zwycięża,
bo mocny jest siłą Miłości oręża.**

W kwietniu koncentrujemy się na zmartwychwstaniu Jezusa i Jego zwycięstwie nad grzechem i śmiercią. Doceniamy i celebруем życie. W modlitwie różańcowej poznajemy tajemnice chwalebne, których rozważanie kieruje nasze serca w stronę życia, nieba i wieczności.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Ważne, aby prowadzący zorganizował kwietniowe spotkanie już po uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, a więc po 9 kwietnia.
- Małe kartki ze zdaniem, potrzebne do gry *Statki na morzu* – animator przygotowuje przed spotkaniem według załącznika 8.1, na końcu konspektu;
- Epizod *Niezwykła podróż z życia* bł. Pauliny Jaricot z prezentacji (opcjonalnie) – załącznik P_8: https://missio.page.link/MF2022_2023;
- Projektor, komputer, głośniki;
- Fragment z pism Pauliny Jaricot (załącznik 8.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Małe kartki z zapisem haseł potrzebnych do gry w *Kalambury* lub *Milczącej gry* – animator przygotowuje przed spotkaniem według załącznika 8.3, na końcu konspektu;
- Pismo Święte (J 20, 1–10);
- Przesłanie z sanktuarium Monserrat (Katalonia) – załącznik M_8: https://missio.page.link/MF2022_2023;
- Teksty piosenki zespołu Promyczki Dobra pt. *Apostołowie radości* dla każdego uczestnika (załącznik 8.4 a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z dziećmi i zaprasza do udziału w grze *Statki na morzu*. *Cieszę się, że znów się spotykamy. To nasze pierwsze spotkanie w okresie wielkanocnym. Zadbamy więc, aby towarzyszyło nam dzisiaj jak najwięcej radości. Rozpocznijemy od gry Statki na morzu.*

2. Przebieg gry.

a. Animator na małych karteczkach przygotowuje wiadomości, które mają sobie przekazywać statki (załącznik 8.1, dla animatora na końcu konspektu). Mogą być one związane z podróżą morską, np.: *Widzimy na horyzoncie latarnię morską!*, *Nie płyńcie szybciej niż 23 węzły!*, *Uważajcie na mieliznę przed wami!* Warto jednak przy kolejnej burzy dać dzieciom do przekazania wiadomości związane z Wielkanocą, np.: *Chrystus Zmartwychwstał i kazał nam udać się do Galilei!*, *Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!*, *Maria Magdalena powiedziała, że grób jest pusty!*

b. Dzieci dzielą się na trzy grupy.

c. Grupy ustawiają się w trzech szeregach.

d. Grupy zewnętrzne są dwoma statkami, których załogi starają się przekazać sobie nawzajem informację w czasie sztormu. Grupa środkowa naśladuje sztorm i stara się przeszkodzić w przekazaniu wiadomości. Przekaz informacji i sztorm trwa do 30 sekund. Po tym czasie grupy mogą się zamienić zadaniami, aby każda z nich chociaż raz pełniła funkcję sztormu.

e. Po każdorazowym zakończeniu burzy prowadzący sprawdza, czy poszczególne statki skutecznie przekazały sobie wiadomość.

3. Po zakończonej grze animator najpierw rozmawia o sposobach przekazu, które wykorzystały dzieci podczas zabawy, oraz o tych, z których nie skorzystali, a mogli (np. zadzwonić do kogoś z drugiego statku, próbować przebić się przez sztorm, przerzucić przez sztorm wiadomość na kartce itp.). Oprócz walorów integracyjnych dzieci pojawiają się już wątki

podróży i Wielkanocy, które będą obecne w dalszej części spotkania.

4. Komentarz animatora do zakończonej gry.

Można powiedzieć, że nasze życie jest ciągłą podróżą, a celem jest niebo. Czasami mają miejsce różne trudności, ale najważniejsze, aby dotarła do nas prawda o zmartwychwstaniu Jezusa. Warto do tego wykorzystywać różne sposoby. Czasami możemy to zrobić słowami, a czasami, oby jak najczęściej, czynami!

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator odnosi się do historii opisaney w komiksie *Paulina Jaricot*. Najważniejsze chwile życia, do rozdziału *Niezwykła podróż*, s. 57–60. Pewnego razu Paulina, mimo że była bardzo chora, bardzo zapragnęła wyruszyć w podróż do ważnych dla niej miejsc. Posłuchajcie o tym, co się wydarzyło w czasie tej podróży. Animator przedstawia historię zawartą w tym rozdziale lub wzorem poprzednich spotkań rozdziela między uczestników role i odczytują oni historię z prezentacji (załącznik P_8: https://missio.page.link/MF2022_2023).

2. Prowadzący przedstawia krótki komentarz: *Paulina wierzyła, że to Pan Jezus rządzi jej życiem i śmiercią, więc to On zdecyduje, co się z nią stanie w czasie tej podróży. Jezus ją uzdrowił. Wiemy jednak, że to jej uzdrowienie nie było „na zawsze”, tzn. Paulina nie żyła odtąd wiecznie tutaj, na ziemi. Zmarła prawie 30 lat później, czyli o wiele lat później, niż mówili jej lekarze, którzy nie dawali jej nawet kilku dni życia. Ale Paulina nie bała się śmierci ani trochę. Posłuchajcie, co powiedziała kiedyś o zwycięstwie Jezusa nad śmiercią.*

3. Animator prezentuje fragment z pism błogosławionej (załącznik 8.2: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

4. Animator podejmuje z dziećmi rozmowę o pustym grobie.

Kto z was był w Niedzielę Zmartwychwstania w kościele? Czy widzieliście

tam pusty grób? W Wielki Piątek czekał na kogoś, kto miał być w nim pochowany. W niedzielę natomiast był pusty, ponieważ Jezus pokonał śmierć. Ten pusty grób ma nam przypominać, że nasze groby też kiedyś będą puste. Dlatego Paulina Jaricot nie bała się śmierci. Wiedziała, że nasze mieszkanie nie jest w grobie, ale w niebie!

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zróbmy to, co każdy umie!**

1. Animator proponuje kolejne wspólne zabawy: *Kalambury* lub *Milczącą grę*.

a. *Kalambury*. Animator wybiera 5 osób, które mają pokazać lub narysować, lub opowiedzieć wybraną tajemnicę chwalebną w taki sposób, aby pozostali uczestnicy odgadli, o którą chodzi. Żeby zadanie nie było zbyt łatwe, zwłaszcza w przypadku starszych uczestników spotkania, prowadzący nie powinien od razu mówić, że zagadki dotyczą tajemnic *Różańca*. Animator rozdaje grupie kartki z hasłami do odgadnięcia, podobnie jak to było na początku spotkania. Hasła do zabawy znajdują się w załączniku 8.3, na końcu konspektu.

b. *Milcząca gra*. Jeśli grupa jest liczna, to można zamiast *Kalamburów* zaproponować *Milczącą grę*, w której uczestnicy są podzieleni na pary. Siadają naprzeciwko siebie w odległości na wyciągnięcie ręki. Na przemian zgadują hasła przekazane na kartce przez animatora (te same, co w grze *Kalambury*). Wśród wielu haseł powinny się znaleźć również nazwy tajemnic chwalebnych.

2. Na zakończenie gry prowadzący odnosi się do treści tajemnic chwalebnych.

Bóg w tych tajemnicach chce nam przypomnieć, że spełni każdą swoją obietnicę. Bóg ma bardzo dobrą pamięć, więc jeśli mówi, że się o nas zatroszczy, to znaczy, że się o nas zatroszczy. Apostołowie mieli dużo gorszą pamięć, więc nie pamiętali, że Jezus mówił, że pokona śmierć (tajemnica

pierwsza, czyli...?). Prowadzący czeka na odpowiedź dzieci. Gdy Pan Jezus wstępował do nieba (tajemnica druga, czyli...?), obiecał, że pošle uczniom Ducha Świętego. Tym razem oni mieli już lepszą pamięć, więc zamknęli się w Wieczerniku i czekali na przyście Ducha Świętego. I rzeczywiście, Duch Święty przyszedł (tajemnica trzecia, czyli...?). Była wśród uczniów również Maryja. Ją Pan Bóg od razu, już w momencie śmierci, zabrał do nieba (tajemnica czwarta, czyli...?) i uczynił Ją Królową nieba i ziemi (tajemnica piąta, czyli...?).

3. Animator pyta dzieci:

- Tajemnice chwalebne odmawiamy tylko w okresie wielkanocnym? (nie)
- W jakie dni tygodnia odmawiamy część chwalebną Różańca? (środy i niedziele)

Okres wielkanocny trwa 50 dni. Od niedzieli Zmartwychwstania do niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Ale Jezus chce, abyśmy cieszyli się z tego, że pokonał śmierć, przez cały rok, a nie tylko w tym czasie. Dlatego też tajemnice chwalebne odmawiamy cały rok, nie tylko w okresie wielkanocnym.

4. Projekcja przesłania z sanktuarium Monserrat (Katalonia) – załącznik M_8: https://missio.page.link/MF2022_2023.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głosmy
aż po krańce ziemi!**

- Animator prosi o odczytanie fragmentu Ewangelii (J 20, 1–10).
- Następnie zadaje pytania do usłyszanego tekstu:
 - Jakie postacie występują w tym tekście? (Jan, Piotr i Maria Magdalena)
 - W jaki dzień tygodnia Maria Magdalena udała się do grobu? (w niedzielę)
 - Jakie czynności wykonują uczniowie i Maria Magdalena? (Biegają, wchodzą, mówią, idą, wracają, nachylają się.) Animator podkreśla: *Prawda o tym, że grób jest pusty i Jezus żyje, sprawia, że od teraz ciągle będą w ruchu, ciągle będą biegać od wsi do wsi, od miasta do miasta, od*

państwa do państwa, aby wszystkim opowiadać, że Jezus pokonał śmierć. Jak zaczęli biegać przy grobie, tak biegali do swojej śmierci.

3. Apostołowie radości.

Animator zachęca dzieci do nauczenia się piosenki *Apostołowie radości* (załącznik 8.4: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). *Drogie dzieci, chcę, żebyśmy nauczyli się piosenki, która mówi, co ma robić uczeń Jezusa, który odkrył prawdę, że Chrystus żyje. To piosenka opowiada o tym, jak ma się zachowywać i co robić każdy apostoł. Nauczymy się tej piosenki również po włosku i angielsku.*

4. Animator kończy spotkanie modlitwą do Jezusa Zmartwychwstałego, dziękując za dar życia na ziemi i za dar życia w niebie. Jeśli to możliwe i spotkania odbywają się w parafii, warto zakończyć spotkanie w kościele przy paschale.

DLA DOCIEKLIWYCH

Bł. Paulina, kiedy miała 35 lat, bardzo poważnie zachorowała. Zdaniem lekarza jej serce było w tak złym stanie, że w każdej chwili groziła jej śmierć. Paulina zapragnęła jednak wyruszyć w podróż. Chciała udać się do sanktuarium św. Filomeny w Mugnano del Cardinale, odwiedzając po drodze domek Świętej Rodziny w Loreto i papieża w Rzymie. Sama podróż w katastrofalnym stanie zdrowia była cudem. W sanktuarium św. Filomeny Paulina doznała łaski całkowitego uzdrowienia i wróciła do pełni sił. Życie zwyciężyło.

Załączniki

Załącznik 1

Zdania do wykorzystania w grze *Statki na morzu*.
Widzimy na horyzoncie latarnię morską!

Nie płyńcie szybciej niż 23 węzły!
Uważajcie na mieliznę przed wami!
Widać latarnię morską!
Chrystus zmartwychwstał i kazał nam udać się do Galilei!
Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!
Maria Magdalena powiedziała, że grób jest pusty!
Piotr i Jan nie znaleźli w grobie ciała Jezusa!

Załącznik 2

Tekst z pism Pauliny

P. Jaricot, *Myśli na każdy dzień*, Warszawa 2018, s. 42–43:

„Powtarzajmy wraz z naszą Matką, Kościołem świętym, pieśń zwycięstwa: Jezus Chrystus prawdziwie zmartwychwstał! Czemu mielibyśmy szukać mieszkania w grobach? Czemu mielibyśmy zachować nasze kajdany? Jezus Chrystusa zmartwychwstał! Jest naszym Wyzwolicielem, naszym Światłem, naszym Życiem, naszym Zbawieniem! (...)

O Panie, daj odczuć na wszystkich krańcach świata skutek Twojego chwalebego zmartwychwstania! (...) Bez zmartwychwstania nie mielibyśmy ani pośrednika dla naszego pojednania, ani obrońcy w niebie, ani Ducha Świętego w naszych sercach, ani nadziei wiecznej chwały”.

Załącznik 3

Hasła do gry *Kalambury* lub *Milczącej gry*.

- Zmartwychwstanie Pana Jezusa
- Pierwsza Komunia Święta
- Modlitwa różańcowa
- Wniebowstąpienie Pana Jezusa
- Droga Krzyżowa
- Pusty grób

- Zesłanie Ducha Świętego
- 10 Przykazań Bożych
- Wniebowzięcie Maryi
- 5 Przykazań Kościelnych
- Ukoronowanie Matki Bożej na Królową nieba i ziemi

Załącznik 4

a. Link do piosenki zespołu Promyczki Dobra pt. *Apostołowie radości*:
<https://youtu.be/jJGDahlNa8> (08.04.2022 r.)

b. Tekst piosenki:

Z apostołem radości, z apostołem miłości
śpiewajmy wraz: alleluja!

Otwórzmy każde serce na piękne, nowe życie,
bo wszyscy ludzie braćmi być już chcą.

Dzisiaj jesteśmy uśmiechem, który niesie nadzieję
każdemu, kto już stracił ją.

Gdy przyszłość twa niepewna, podaj mi swoją rękę,
razem nam łatwiej będzie iść.

Apostoli di gioia, apostoli d'amore

Cantiamo insieme: alleluja!

Apriamo nostri cuori ad una vita nuova

Tutti fratelli dell'umanità.

Apostols full of joy, apostols full of love

Let's sing together hallelujah.

Let's open every heart to our future life

We are all brothers of humanity.

Maj

**Jezus w Eucharystii chce być zawsze z nami,
przyjmij Jego miłość zawsze, nie tylko czasami.**

W maju przedstawiamy dzieciom akcję Dzieci Komunijne Dzieciom Misji, akcentując radość ze spotkania z Jezusem w Komunii Świętej. Uczymy szacunku do Najświętszego Sakramentu. Zachęcamy do jak najczęstszego przystępowania do Komunii. Ukazujemy Eucharystię jako wielki znak miłości Boga do ludzi. Eucharystia buduje Kościół. Zapoznajemy dzieci z Papieskimi Intencjami Misyjnymi i ideą Żywego Różańca jako wspólnoty modlącej się w tych intencjach, a przez to duchowo budującej wspólnotę Kościoła.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Projektor, głośniki, radosna muzyka;
- Pudełka różnej wielkości, papier ozdobny pakowy. Animator wkłada pudełko w pudełko, przygotowując skarb, w najmniejszym umieszczając wydrukowane i poskładane litery I H S (każdą osobno) – załącznik 9.1: https://missio.page.link/MF2022_2023. Następnie ukrywa skarb w pomieszczeniu, w którym odbędzie się spotkanie;
- Animator we własnym zakresie (przed spotkaniem) przygotowuje instrukcję do znalezienia skarbu. Ważne, żeby była ciekawa graficznie i nie była łatwa, by szukanie skarbu zajęło grupie trochę czasu. Może w tym celu posłużyć się wierszowanymi zagadkami, poleceniami typu: *Przejdźcie 7 średnich kroków od drzwi w kierunku... Wykonajcie półobrót... Trzy skoki żabką...* Kiedy dzieci dotrą do skarbu, otwarcie poszczególnych pudełek może również być związane z rozwiązywaniem jakiejś zagadki. Można w tym celu wykorzystać zagadki ze „Świata Misyjnego” z rubryki *Rozrywka*. Instrukcje wkładamy do poszczególnych pudełek. Im bardziej kreatywny jest animator, tym większa zabawa dla uczestników;
- Slajd imienia Jezus Chrystus w jęz. greckim (załącznik 9.2: https://missio.page.link/MF2022_2023);

- Prezentacja modlitwy (załącznik 9.3: https://missio.page.link/MF2022_2023, tekst dla animatora na końcu konspektu) i wybrana spokojna muzyka;
- Prezentacja z życia Pauliny (zał. P_9: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Rulon przewiązany sznurkiem lub tasiemką z przesłaniem Pauliny: wydruk załącznika 9_4: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu;
- Wydruk blankietu recepty (załącznik 9.5: https://missio.page.link/MF2022_2023). Jeśli grupa jest liczna, animator przygotowuje dwie kopie;
- Wydruk papieskiej modlitwy dla każdego uczestnika załącznik 9.6: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu;
- Informacje na temat dnia misyjnego w Białym Tygodniu na podstawie załącznika 9.7: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu;
- Egzemplarze „Świata Misyjnego” bieżące lub archiwalne;
- Film M_9: https://missio.page.link/MF2022_2023 z przesłaniem o. Waldemara Pastusiaka, kustosa sanktuarium maryjnego na Jasnej Górze;
- Modlitwa bł. Pauliny dla każdego uczestnika (wydruk załącznik P_M: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na s. 15) lub zakładki zamówione w siedzibie Dyrekcji Krajowej PDM.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Animator wita się z dziećmi i proponuje zabawę w poszukiwanie skarbu. Daje dzieciom przygotowaną przez siebie wcześniej instrukcję i zaprasza do poszukiwań. Zaznacza, że nie chodzi o jak najszybsze znalezienie cennej rzeczy, a o uwagę i współpracę w poszukiwaniach. W czasie poszukiwań można wykorzystać muzykę w tle. Po odnalezieniu skarbu animator zaprasza wszystkich do kręgu. Dzieci próbują ułożyć litery, które znalazły, w odpowiedniej kolejności.

Animator pyta, czy spotkały się z takim dziwnym „wyrazem”. Już w trakcie układania może wyjaśnić, że jest to tzw. akronim, czyli słowo utworzone przez skrócenie wyrażenia składającego się z dwóch lub więcej słów.

Jeśli dzieci mają trudność z ułożeniem słowa „IHS”, prowadzący pomaga im, a następnie pyta, gdzie je widziały (na drzwiczkach tabernakulum, na obrazach, na szacie chrzcielnej, komunijnej, na obrusach liturgicznych, na naczyniach liturgicznych, np. kielichach, na witrażach, na hostii, w herbach) i czy wiedzą, co oznacza.

2. Animator wyjaśnia: *IHS to tzw. chrystogram IHS (właśc. IHΣ) jest greckim skrótem imienia ΙΗΣΟΥΣ (Jezus Chrystus Zbawiciel) – załącznik 9.2: https://missio.page.link/MF2022_2023. To prawdziwe imię z misją! Pan Jezus przebacza, uzdrawia, naucza nas, oddał za nas swoje cenne życie, więc to prawdziwy Przyjaciel, który nie zawodzi!*

3. Animator wycisza grupę i zaprasza do modlitwy: prezentacja (załącznik 9.3: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora tekst na końcu konspektu). Prowadzący sam odczytuje teksty, najlepiej, by tłem był przygotowany podkład muzyczny. Dłuższą chwilę zatrzymuje się przy ostatnim slajdzie.

4. Animator przypomina dzieciom, że uczestnicząc w spotkaniach w ubiegłym roku, oprócz przygotowania do Misyjnego Synodu Dzieci, bardzo szczegółowo poznawały liturgię Eucharystii. Wszystko po to, by na spotkaniu z Jezusem nie czuć się jak gość, ale jako domownik, przyjaciel. By Eucharystia była takim wydarzeniem, na które oczekujemy, do którego się przygotowujemy.

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. *Zobaczmy, jakim skarbem dla Pauliny Jaricot był Pan Jezus w Eucharystii.* Animator ogląda z dziećmi kolejną część komiksu o Paulinie (załącznik P_9: https://missio.page.link/MF2022_2023). Dzieci są proszone o odczytanie ról poszczególnych osób (Pauliny, Marysi, księdza, drugiego księdza, mamy i taty Pauliny, biskupa, Ani, córek Maryi, kandydatek do stowarzyszenia).

2. Rozmawia z dziećmi o tym, czy pamiętają swoją uroczystość Pierwszej Komunii, o tym, co było w tym dniu najważniejsze. Prowadzący daje dzieciom odpowiednią ilość czasu na wypowiedzenie się. Pyta: *Kto z was pamięta datę tej uroczystości? Co poprzedziło uroczystość?* (sakrament pokuty i pojednania). *A jak to było w życiu Pauliny? Co zapamiętaliście?* Animator pozwala dzieciom opowiedzieć wydarzenie z komiksu, koncentrując się na pierwszej scenie. Następnie prosi o odczytanie przesłania Pauliny (załącznik 9.4: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Ważne, by słowa przesłania zostały odczytane przez dziecko umiejące wyraźnie mówić. Warto powtórzyć te słowa.
3. Animator: *Eucharystia była dla Pauliny najcenniejszym skarbem i najważniejszym spotkaniem dnia. Specjalnie się do niego przygotowywała przez spowiedź, skupienie, modlitwę, pielęgnując miłość do Jezusa w codzienności. Mam dla was wyzwanie: spróbujcie ułożyć receptę dla waszego kolegi/koleżanki, którzy dawno nie byli na Mszy Świętej, co powinni zrobić, jak się przygotować zarówno przed Eucharystią, jak i w jej trakcie.* Uwaga: ta aktywizacja jest dobrą okazją, by dzieci skonfrontowały się ze swoim uczestnictwem w Eucharystii. Jeżeli grupa nie jest liczna, nad receptą pracują wszyscy, jeśli uczestników jest więcej, animator przygotowuje dwa blankiety recept (załącznik 9.5: https://missio.page.link/MF2022_2023). Prowadzący przeznacza odpowiedni czas na pracę, prezentację (jeśli nad receptą pracowały dwie grupy) i dopowiedzenia. Warto porozmawiać z dziećmi o wielkim szacunku do Najświętszego Sakramentu i o tym, że wyraża się on przez zewnętrzne postawy, takie jak przyklęknięcie czy skupienie. *Najprawdopodobniej nie będziemy musieli ratować Pana Jezusa w tabernakulum jak Paulina, ale musimy Go „ratować” przed naszą obojętnością, lenistwem, zaniedbaniami i letnią, byle jaką wiarą.*
4. Animator podsumowuje: *Pamiętajmy, że nie jesteśmy herosami wiary. Pan Jezus wie, ile przeszkód, zwłaszcza tych duchowych, czyha na naszej drodze do kościoła na spotkanie z Jezusem (na Eucharystię). Dlatego przede wszystkim potrzebujemy Jego mocy i pomocy. Swój sekret chcenia*

i gorliwości zdradził młodzieży kiedyś święty już papież Jan Paweł II (którego rocznicę urodzin obchodzimy właśnie w maju). To modlitwa, którą podarował mu tata, kiedy Karol był ministrantem. Działała, jak wspominał papież, w jego życiu „cuda”. Rok przed śmiercią papież zapisał ją na kartce, aby nie została zapomniana. Życzeniem św. Jana Pawła było, abyśmy nigdy o niej nie zapomnieli. Zachęcał do tej modlitwy podczas spotkania z młodzieżą w Warszawie. Dlatego kiedy przychodzą trudności, by spotkać się z Jezusem, a najlepiej każdego dnia rano warto o niej pamiętać! Animator rozdaje modlitwę każdemu uczestnikowi spotkania (załącznik 9.6: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Możemy śmiało sądzić, że ta modlitwa doprowadziła papieża Jana Pawła II do świętości, był jej wierny, a Duch Święty rozpałał jego serce do pięknego życia i do misji! Nie usuwał trudności, ale dawał światło, jak przez nie, z Bożą pomocą, przejść.

Uczestnicy odczytują po jednym wezwaniu modlitwy.

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zróbmy to, co każdy umie!**

1. Animator przypomina, że maj to miesiąc Pierwszych Komunii. Poziom osobisty: *Być może macie w rodzinach, w sąsiedztwie kogoś, kto przyjmie Pana Jezusa pierwszy raz do swojego serca. Pamiętajmy o wszystkich dzieciach pierwszokomunijnych. To bardzo ważny moment w ich życiu. A co z nami? Nie zostajemy beczcywni w maju! Po pierwsze, ważne, by każdy w sumieniu podjął jedno mocne postanowienie związane z naszą receptą. Warto wrócić również do swojej uroczystości komunijnej, przygotować herbatę lub kawę rodzicom po niedzielnym obiedzie i zaprosić ich do wspólnego obejrzenia zdjęć lub filmu z uroczystości, a przy okazji zapytać, jak to było z ich świętowaniem przyjaźni z Jezusem. Warto ich wcześniej poinformować o naszej propozycji spędzenia wspólnie czasu, by nie byli*

zaskoczeni. Zachęcam też was do napisania w domu osobistej modlitwy do Pana Jezusa, po przyjęciu Go w Komunii Świętej, i korzystania z niej. Wpiszcie przy niej datę. Może kiedyś wasze dzieci zapytają, jak wyglądała wasza Komunia, gdy byliście dziećmi. Taka modlitwa to prawdziwy skarb!

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głosmy
aż po krańce ziemi!**

Poziom wspólnotowy:

1. Jeżeli w parafii praktykowany jest dzień misyjny w Białym Tygodniu, można pomóc w jego przygotowaniu dzieciom pierwszokomunijnym po wcześniejszym uzgodnieniu z duszpasterzami lub zwyczajnie uczestniczyć wraz z nimi w tym wydarzeniu. To wasz przywilej jako grupy misyjnej w parafii. Warto zatem przypomnieć dzieciom, czym jest dzień misyjny w Białym Tygodniu, korzystając według potrzeb grupy z załącznika 9.7: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu.

2. Dokładnie rok temu (22 maja w Lyonie) Kościół publicznie ogłosił Paulinę Jaricot, założycielkę Żywego Różańca i Dzieła Rozkrzewiania Wiary, błogosławioną. Dla Pauliny miłość do Pana Jezusa nie była jej prywatną sprawą. Paulina wiedziała, że Kościół buduje i Eucharystia, i modlitwa, dlatego założyła dwa dzieła, jedno zawarte w drugim – Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec, dla których Eucharystia jest jak studnia z życiodajną wodą na pustyni. Dzieło Rozkrzewiania Wiary zaprasza dorosłych, by byli odpowiedzialni za Kościół, modlili się w intencjach papieża, bo on najlepiej zna potrzeby Kościoła na świecie, i by wspierali powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Zwłaszcza z modlitwą nie trzeba czekać, aż dorośniemy. Animator pokazuje uczestnikom spotkania „Świat Misyjny”, aktualne lub archiwalne wydania, wyjaśniając, że na s. 22–23 znajdują zawsze bieżącą intencję, jaką wyznaczył papież

Franciszek do modlitwy. *Papież wie, że wielką moc ma wspólna modlitwa, dlatego co miesiąc kieruje do nas wezwanie o modlitwę w konkretnej jednej intencji. Będziemy o nich pamiętać na naszych spotkaniach, ale ze „Światem Misyjnym” możecie pamiętać o niej każdego dnia, zostawiając ją np. w widocznym miejscu swojego pokoju, na biurku, nocnej szafce czy tablicy korkowej.*

3. Maj jest szczególnym miesiącem Matki Bożej. To w tym miesiącu w Fatimie Maryja po raz pierwszy objawiła się dzieciom: Franciszkowi, Łucji i Hiacyncie, by powierzyć im ważną misję wobec świata. Chciejmy dziś wysłuchać przesłania z sanktuarium w Częstochowie, gdzie wielokrotnie papieżu zawierzała wstawiennictwu Maryi ważne dla Kościoła intencje. Animator odtwarza film M_9: https://missio.page.link/MF2022_2023 z przesłaniem o. Waldemara Pastusiaka, kustosa sanktuarium maryjnego na Jasnej Górze.

4. Animator zaprasza dzieci do modlitwy, odczytując Papieską Intencję Modlitewną z bieżącego numeru „Świata Misyjnego” (można ją też znaleźć na stronie: <https://missio.org.pl/>) i dołączając prośbę w intencji dzieci pierwszokomunijnych i ich rodzin na całym świecie, a zwłaszcza tych z parafii i szkoły bliskiej dzieciom.

5. Prowadzący zaprasza do wspólnej modlitwy za wstawiennictwem bł. Pauliny (załącznik P_M; https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora s. 15).

DLA DOCIEKLIWYCH

Jedną z charakterystycznych cech duchowości bł. Pauliny Jaricot jest jej miłość do Eucharystii, do Komunii Świętej i do Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie. Dzień Pierwszej Komunii Świętej był dla niej bardzo ważnym przeżyciem, choć również niełatwym. Czuliła, jakby w jej sercu toczyła się walka dobra ze złem. Walkę tę jednak wygrała, jak sama zaznacza, łaska Boża. Jako osoba dorosła Paulina była świadkiem

prześladowań Kościoła, żyła w trudnych czasach we Francji, bezpośrednio po rewolucji francuskiej. W czasie jednego z ataków, gdy wraz z innymi kobietami musiała uciekać i się ukrywać, najbardziej troszczyła się o Najświętszy Sakrament, zabierając Go ze sobą i chroniąc z ogromnym szacunkiem.

Załączniki

Załącznik 3

Modlitwa (autor nieznan)

Jeśli chcesz opatrzyć swoje rany –
JEZUS jest lekarstwem.

Jeśli trawi cię gorączka –
JEZUS jest źródłem wody.

Jeśli padłeś ofiarą niesprawiedliwości –
JEZUS jest sprawiedliwością.

Jeśli potrzebujesz pomocy –
JEZUS jest siłą.

Jeśli boisz się śmierci –
JEZUS jest życiem.

Jeśli pragniesz nieba –
JEZUS jest drogą.

Jeśli chcesz uniknąć ciemności –
JEZUS jest światłem.

Jeśli szukasz pokarmu –
JEZUS jest pożywieniem.

Załącznik 4

Tekst z pism Pauliny

P. Jaricot, *Eucharystia – nieskończona miłość*, Warszawa 2006, s. 43–45:

„O Jezus, czyżbyśmy nigdy nie pojęli, że Twoja nieustająca ofiara na naszych ołtarzach staje się źródłem nie tylko wszelkich łask, które płyną bezpośrednio z sakramentu Twojej miłości, ale i tych, które otrzymujemy w innych sakramentach?! (...) Eucharystia jest prawdziwym źródłem wszystkich innych sakramentów, ponieważ to stąd, jakby z boskiej fontanny, wypływa nieustannie, aż do wypełnienia się wieków, krew Jezusa Chrystusa, ponieważ to tu nieskończona Ofiara wciąż wydaje się dla nas”.

Załącznik 6

Modlitwa codzienna św. Jana Pawła II

„Tak jak kiedyś mój rodzony ojciec włożył mi w rękę książkę i pokazał w niej modlitwę o dary Ducha Świętego, tak dzisiaj ja, którego również nazywacie ojcem, pragnę modlić się z warszawską i polską młodzieżą (...). Przyjmijcie ode mnie tę modlitwę, której nauczył mnie mój ojciec i pozostańcie jej wierni”.

Duchu Święty, proszę Cię

o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,

o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej,

o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,

o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,

o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,

o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,
o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża.
Amen.

Załącznik 7

Link do artykułu o idei misyjnego dnia w Białym Tygodniu:

<https://missio.org.pl/uncategorised/idea-misyjnego-daru-dzieci-komunijnych/> (30.03.2022 r.)

Załącznik 6a

Powiedzenia do aktywizacji:

Pokój i zgoda – na to powinna być moda.

Zgoda buduje, niezgoda rujnuje.

Gdy rodzina żyje w zgodzie, to jej bieda nie ubodzie.

Bóg nie jest Bogiem zamieszania, lecz pokoju.

Szczęśliwi, którzy wprowadzają pokój, albowiem nazwani będą synami Bożymi.

Załącznik 9

Modlitwa dziecka komunijnego

Panie Jezu,

przyszedłeś do mego serca w Komunii Świętej.

Jestem teraz bardzo szczęśliwy.

Na świecie jest wiele dzieci,

które Ciebie nie znają.

Proszę Cię, poślij do nich misjonarzy,

którzy powiedzą im o Tobie.

Spraw, aby wszystkie dzieci mogły

przyjąć Ciebie do swego serca.

Panie Jezu, pragnę włączyć się

w Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci

– tak bardzo drogie Ojcu Świętemu –
aby modlitwą i ofiarą
wspierać rówieśników w krajach misyjnych.
Błogosław memu postanowieniu.
Amen.

Czerwiec

**Z Pauliny w niebie bardzo się cieszymy.
Za jej wzorem dla misji Żywą Różę założymy!**

W czerwcu podsumowujemy cały rok formacyjny. Dziękujemy za wszystko, czego dowiedzieliśmy się o bł. Paulinie Jaricot oraz o modlitwie różańcowej. Proponujemy dzieciom założenie dziecięcej Żywej Róży. Przewidujemy moment na posłanie dzieci wg uznania prowadzącego (na zakończenie roku formacyjnego) i/lub obrzęd przyjęcia dzieci do Róży Różańcowej dzieci.

CO BĘDZIE POTRZEBNE

- Uwaga: Każde dziecko przynosi na spotkanie wszystkie swoje prace i zebrane materiały z całego roku formacyjnego, mogą też być zdjęcia;
- Uwaga: W miarę możliwości należy omówić wcześniej z księdzem proboszczem możliwość założenia Dziecięcej Róży Żywego Różańca i zorganizowanie nabożeństwa przyjęcia do niej (Aneks 1, s. 113: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Projektor, odtwarzacz muzyki;
- Plakat/ obraz bł. Pauliny Jaricot lub jej wizerunek z załącznika P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023;
- Duży różaniec (najlepiej misyjny);
- Piosenka Magdy Anioł *Historia II* (załącznik 10.1a, b, c: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Komiks *Paulina Jaricot. Najważniejsze chwile z życia*, s. 65–68 lub prezentacja (załącznik P_10: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Wydruk zdjęć rodziny Tranów lub pokazanie ich na projektorze (załącznik 10.3: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Linki do krótkich filmów: świadectwa państwa Tranów i o cudzie za przyczyną bł. Pauliny (załącznik 10.4a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);

- Fragment z pism Pauliny Jaricot w formie wydruku dla każdego uczestnika (załącznik 10.5: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu);
- Wydruk *Modlitwy z Pauliną Jaricot* (dla każdego uczestnika) – załącznik P_M: https://missio.page.link/MF2022_2023 lub zakładki z Sekretariatu PDMD;
- Samochodowa mapa Polski (im większa, tym lepsza);
- Wydruk nazwy miejscowości i sanktuariów, zdjęcia (jeśli tylko możliwe, to w kolorze) oraz nazwy tajemnic różańcowych (załącznik 10.6: https://missio.page.link/MF2022_2023);
- Zapoznanie się z zasadami proponowanej zabawy (załącznik 10.7, dla animatora na końcu konspektu);
- Przesłanie z sanktuarium maryjnego w Jamusukro (Wybrzeże Kości Słoniowej) – załącznik M_10: https://missio.page.link/MF2022_2023.

RADOŚNIE!

Radośnie żar rozdmuchajmy, temat spotkania poznajmy!

1. Uwaga: Każde dziecko przynosi na spotkanie wszystkie swoje prace i zebrane materiały z całego roku formacyjnego, mogą też być zdjęcia. W centrum stawiamy obraz bł. Pauliny Jaricot (można go wyświetlić – załącznik P_P: https://missio.page.link/MF2022_2023) oraz kładziemy duży różaniec misyjny. Animator po modlitwie rozpoczyna spotkanie: *Zdajecie sobie sprawę, że to już nasze ostatnie spotkanie w tym roku szkolnym? Nie wiem jak wam, ale mnie ten czas minął bardzo szybko! Poznawaliśmy w tym roku osobę błogosławionej Pauliny Jaricot i modlitwę różańcową. Spójrzcie na wszystkie prace z tego roku. Niech każdy z was teraz przez chwilę pomyśli, która z tych prac (łamiągówek, kserówek, tekstów, piosenek itp.) najbardziej się wam podobała albo była dla was najważniejsza. Wybierzcie ją i za chwilę porozmawiamy o waszych wyborach.*

2. Następuje prezentacja wybranych „pamiątek” ze spotkań. Animator zaczyna jako pierwszy. Po nim te dzieci, które chcą. Każdy kolejno

kładzie na środku wybraną pracę i krótko wyjaśnia, dlaczego ją wybrał. Co mu przypomina. Czego się nauczył, za co jest wdzięczny Panu Bogu. Po każdej wypowiedzi bijemy brawo, robimy aplauz, śpiewamy: *Bravo, bravo, bravissimo* lub jakiś inny znany wszystkim tekst. Jeśli któreś dziecko nie chce się wypowiadać, po prostu dokłada swoją pracę do wszystkich innych.

3. Animator: *Poznaliśmy też w tym roku różańcową piosenkę. Zaśpiewajmy! Dziękujemy za cały nasz rok formacyjny i misyjny, za wszystkie tajemnice z naszego życia: te radosne, światła, pełne wiary, i te pełne smutku, bolesne, i te, które prowadzą na spotkanie z Ojcem.* Wspólny śpiew piosenki Magdy Anioł *Historia II* (załącznik 10 a, b, c: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu).

W ŚWIETLE

W blasku żaru zobaczymy całe życie Pauliny!

1. Animator: *Całe życie Pauliny już doskonale poznaliście. Zobaczymy, czy uda mi się was wprowadzić w błąd, czy też nie. Będę wam teraz opowiadać w skrócie historię życia błogosławionej. Jeśli będę mówić prawdę, to mi nie przerywajcie, ale jeśli się pomylę, to kłaśnijcie raz w dłonie (tylko jeden klask!), a wtedy się zatrzymam, a wy mnie poprawicie.*

Animator przedstawia krótko wydarzenia z życia bł. Pauliny Jaricot i przypomina fakty dotyczące modlitwy różańcowej. W niektórych zdaniach jednak celowo zafałszowuje historię. Wtedy dzieci powinny go zatrzymać i poprawić. Prowadzący zaznacza, że ćwiczenie wymaga skupienia i uwagi, ponieważ zdania nie będą powtarzane. Przykładowe zdania (załącznik 10.2, dla animatora na końcu konspektu). Na zakończenie prowadzący chwali grupę:

Świetnie! Byliście fantastyczni! Nie udało mi się was wprowadzić w błąd. Jak słyszeliście, 22 maja tego roku papież oficjalnie, w imieniu całego Kościoła potwierdził, że Paulina jest błogosławioną, jest w niebie.

2. Animator zaprasza dzieci do lektury komiksu *Paulina Jaricot. Najważniejsze chwile z życia*, s. 65–68, by zobaczyć, jak wyglądały ostatnie chwile na ziemi bł. Pauliny. Warto posłużyć się prezentacją (załącznik P_10: https://missio.page.link/MF2022_2023).

3. Komentarz animatora:

Jako chrześcijanie wierzymy, że śmierć nie jest końcem, a nowym początkiem. Początkiem życia wiecznego, w bliskości Pana Boga. Sam Pan Jezus nas o tym zapewnił, kiedy zmartwychwstał i wstąpił do nieba. Święci i błogosławieni też są tego doskonałym przykładem. Są blisko Pana Boga, mogą prosić Go o wszystko, a tym samym pomagają nam, wstawiając się za nami w modlitwach. We wrześniu opowiadałam/em wam, jak Paulina z nieba pomogła małej dziewczynce Mayline. Zobaczmy i posłuchajmy, jak to dokładnie było. Animator przypina, stawia w widocznym miejscu lub wyświetla na projektorze zdjęcia Mayline i jej rodziców (załącznik 10.3: https://missio.page.link/MF2022_2023). Następnie grupa ogląda filmiki (załącznik 10.4 a i b: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu) – świadectwo państwa Tranów i o cudzie za przyczyną błogosławionej. Animator po prezentacji podsumowuje:

Tak właśnie działają święci. Wspierają, pomagają, nie odpoczywają nawet w niebie. Posłuchajmy teraz, co Paulina napisała o pewnej wizji, którą miała.

4. Animator rozdaje dzieciom karteczki z tekstem, a sam odczytuje tekst źródłowy (załącznik 10.5: https://missio.page.link/MF2022_2023, dla animatora na końcu konspektu). Następnie prowadzi z dziećmi rozmowę o tym, co zrozumiały z tekstu. *Może komuś przypominają się podobne słowa Pana Jezusa do słów, które powiedziała Paulina? Pan Jezus powiedział kiedyś, że „jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12,24). Ludzie umierają, żeby mogli rozpocząć nowe życie. Życie pełne światła i Bożej obecności. Święci w niebie są dla nas wzorem*

i drogowskazem na drodze do nieba. Pokazują, jak postępować, co robić i jak, żeby do nieba dotrzeć.

5. Animator proponuje modlitwę z Pauliną Jaricot (załącznik P_M: https://missio.page.link/MF2022_2023, s. 15).

W ZADUMIE

**W żar ognia wpatrzeni w zadumie
zróbmy to, co każdy umie!**

1. Animator: *Już niedługo zaczynamy wakacje! Przydadzą się drogowskazy. Zarówno te, którymi są święci, żebyśmy nie zapomnieli o codziennej Mszy Świętej, o uczestnictwie w niedzielnej Eucharystii, o zachowywaniu się jak uczniowie-misjonarze Jezusa, nawet kiedy w wakacje nie ma spotkań ogniska misyjnego. Ale przydadzą się też takie zwyczajne drogowskazy na drodze. Może niektóre z nich pokażą wam drogę do sanktuariów maryjnych? W Polsce jest bardzo dużo sanktuariów dedykowanych Matce Bożej, których wezwania pochodzą od tajemnic Różańca. Zapraszam was na wycieczkę! Na razie palcem po mapie, ale może w czasie wakacji uda się wam zwiedzić te miejsca osobiście?*

2. Animator rozkłada z dziećmi dużą (najlepiej samochodową) mapę Polski. Drukuje wcześniej nazwy miejscowości i sanktuariów, zdjęcia oraz nazwy tajemnic różańcowych (załącznik 10.6: https://missio.page.link/MF2022_2023).

Nazwy tajemnic na razie zostają u animatora. Dzieci, w zależności od liczby, pojedynczo, parami lub trójkami, losują po jednej kartce z nazwą sanktuarium i po jednym zdjęciu, tak żeby inni nie widzieli, co zostało wylosowane. Losowo wybrane, nie muszą do siebie pasować, a nawet nie powinny! Następnie animator wyjaśnia dzieciom, na czym polegać będzie zabawa: *Wylosowaliście nazwy sanktuariów. Teraz przez chwilę pomyślcie, do której tajemnicy Różańca*

to wezwanie się odnosi. Przygotujcie małą pantomimę/ kalambury na ten temat. Chodzi o to, żebyście pokazali tę tajemnicę Różańca bez słów, tak żeby inni odgadli. Kiedy odgadną, wspólnie postaramy się znaleźć to miejsce na mapie. Po tym jak odgadniemy wszystkie nazwy, będzie druga kolejka zabawy. Weźmiecie wtedy do ręki wylosowane zdjęcia i postaracie się jak najszybciej odnaleźć właściwe sanktuarium i położyć na mapie zdjęcie. Kto pierwszy, ten lepszy! Opis zabawy: załącznik 10.7, dla animatora na końcu konspektu.

NA BOŻĄ CHWAŁĘ

**Bożym żarem rozpaleni Jego chwałę głosmy
aż po krańce ziemi!**

1. Animator: *Chciałabym/ chciałbym, żebyśmy założyli Dziecięcą Różę Różańcową. Nie musimy w nazwie dodawać „misyjną”, bo tak jak pragnęła bł. Paulina Jaricot, każda Róża Żywego Różańca jest misyjna! Jej pierwszym zadaniem jest wspieranie modlitwą misji i misjonarzy oraz modlitwa w intencjach Ojca Świętego. W Róży powinno być 20 osób. Każda z nich raz w miesiącu wylosuje tajemnicę Różańca, którą będzie codziennie rozważać przez cały miesiąc. Do tego rozważania dołączy modlitwę jedną dziesiątką Różańca. Zobaczcie, każda osoba z Róży odmówi tylko jedną tajemnicę, a uczestniczyć będzie w modlitwie wszystkimi tajemnicami, bo wszyscy razem odmówimy tego dnia cały Różaniec, wszystkie części! Raz w miesiącu nasza Róża będzie się spotykać na chwilę ze mną lub/i z księdzem proboszczem, wspólnie się pomodlimy i wylosujemy nowe tajemnice do rozważania i modlitwy. Zastanówcie się, czy chcielibyście należeć do Róży. Taka misja to poważne zobowiązanie, a także wyróżnienie. Maryja przecież szczególnie ufa dzieciom i na nich polega. Mówiła o tym wiele razy podczas swoich objawień. Tą Różą uczcimy najpiękniej 100-lecie naszej papieskości. Kto wie, może powstanie 100 Róż na 100-lecie papieskości*

naszego dzieła? Porozmawiajcie o tym z koniecznie z waszymi rodzicami, a ja porozmawiam z księdzem proboszczem, kiedy moglibyśmy rozpocząć nasze modlitewne działanie.

2. W miarę możliwości organizujemy w parafii, najlepiej w obecności jak największej ilości parafian (np. na zakończenie Mszy św. niedzielnej), przyjęcie dzieci do Dziecięcej Róży Różańcowej (Aneks 1, s. 113: https://missio.page.link/MF2022_2023). Osobą przyjmującą powinien być proboszcz, który według *Statutu Żywego Różańca* jest w parafii osobą odpowiedzialną za Żywy Różaniec. Jeśli w parafii istnieją dorosłe Róże Żywego Różańca, byłoby pięknie, gdyby jedna z nich wzięła w duchową opiekę Różę Dziecięcą i każdy z dorosłych siostr czy braci różańcowych modliłby się za jedno z dzieci z Dziecięcej Róży.

3. Animator zaprasza na ostatnie przesłanie z sanktuariów maryjnych świata w Jamusukro (Wybrzeże Kości Słoniowej) – załącznik M_10: https://missio.page.link/MF2022_2023 i proponuje modlitwę na zakończenie spotkania z prośbą o bezpieczne wakacje.

DLA DOCIEKLIWYCH

Paulina Jaricot zmarła 9 stycznia 1862 r. Umarła w opuszczeniu, osamotnieniu i zapomnieniu. Została pochowana we wspólnym grobie przeznaczonym dla najbiedniejszych mieszkańców miasta. Jej proces kanonizacyjny rozpoczął już Pius XI w 1926 r., a dekret o heroiczności cnót uznał papież Jan XXIII w 1963 r. Jednak dopiero 27 maja 2020 r. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych ogłosiła z upoważnienia Ojca Świętego dekret o cudzie za wstawiennictwem Pauliny. Doznała go 3,5-letnia Mayline – córka Emmanuela i Nathalie Tranów. W 150. rocznicę śmierci Pauliny, w 2012 r. w Lyonie, w rodzinie państwa Tranów ich trzyletnia córka zadławiła się jedzeniem. Straciła przytomność, zapadła w śpiączkę. Lekarze stwierdzili tak głębokie niedotlenienie mózgu, że dawali jej kilka

dni lub nawet godzin życia. Rodzice, za namową znajomych, zaczęli modlić się przez wstawiennictwo Pauliny Jaricot. I wydarzył się cud. W ciągu kilku miesięcy mała Mayline wróciła do zdrowia i pełnej sprawności, a dzisiaj po tamtym wypadku nie ma najmniejszego śladu. Lekarze uznali to za cud niewytłumaczalny z punktu widzenia medycyny. Dzięki temu 22 maja 2022 r. mogliśmy cieszyć się beatyfikacją Pauliny Jaricot.

Załączniki

Załącznik 1

a. Link do piosenki Magdy Anioł *Historia II*

<https://www.youtube.com/watch?v=vtdFvxNImXE> (5.04.2022 r.)

b. Link do ścieżki dźwiękowej utworu

<https://www.youtube.com/watch?v=ufnv54i3CQs> (5.04.2022 r.)

c. Tekst piosenki *Historia II*

1. Gabryjel zwiastował, że porodzi Syna,
TAK odpowiedziała, wszystko się zaczyna.
To za sprawą Ducha z nieba wysokiego
Bóg zesłał na ziemię Syna jedyne.

Ref. Matko Nieskalana, Matko ukochana,

Panno nad pannami, oręduj za nami!
Matko Stworzyciela, Matko Zbawiciela,
Panno nad pannami, oręduj za nami!

2. W Jordanie chrzczony, objawiony w Kanie
o Królestwie Bożym święte nauczanie.
Chwała Jego wielka nigdy nie przeminie
Zostawił nam siebie w chlebie oraz winie.

3. Jezu tak cierpiący, Jezu ponizony,
Jezu pełen bólu, Jezu opuszczony!
Gdy za grzechy świata niebo umierało,
Serce Twojej Matki pod krzyżem czuwało.

4. Wieczne alleluja, Jezus zmartwychwstały
Do nieba wstępuje pełen Boskiej chwały.
Duch Święty prowadzi w prawdzie i miłości,
Maryja u Pana – przyczyna radości.

Załącznik 2

Zadania do aktywizacji *Prawda/ fałsz*.

1. *Paulina urodziła się w Lyonie, w Polsce (we Francji).*
2. *Paulina żyła w XIX w., w bardzo ubogiej (bogatej) rodzinie.*
3. *Rodzice Pauliny byli bogatymi właścicielami fabryki butów sportowych (jedwabiu).*
4. *Od najmłodszych lat Paulinka bardzo kochała Pana Jezusa, ale też jako młoda dziewczyna zachwycała się balami i zabawami, lubiła się modnie ubierać. Zmieniło się to po rekolekcjach parafialnych, kiedy miała 17 lat. Wtedy postanowiła, że chce służyć tylko Panu Jezusowi.*
5. *Miała ukochanego młodszego brata, który miał na imię Józef (Fileasz).*
6. *Młodszy brat Pauliny Fileasz został wojskowym (księdzem).*
7. *Razem z Fileaszem, kiedy byli dziećmi, bawili się w misjonarzy.*
8. *Kiedy Paulina dorosła, założyła siedem ważnych dzieł (dwa ważne dzieła).*
9. *Jedno z nich to Żywy Różaniec, a drugie to Papieskie Dzieło Rozśmieszania (Rozkrzewiania) Wiary.*
10. *Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary jest jednym z 12 (z 4) Papieskich Dzieł Misyjnych.*
11. *Paulina bardzo kochała Eucharystię i modlitwę różańcową. Pragnęła, aby Żywy Różaniec wspierał modlitwą niektórych (wszystkich) misjonarzy na świecie.*

12. Cała modlitwa różańcowa ma 7 części (4 części).
13. W każdej części jest 8 tajemnic (5 tajemnic).
14. Są tajemnice: radosne, światła, płacziwe (bolesne) i chwalebne.
15. Paulina miała też pomysł, by w Kościele obchodzona była Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny. Niedzielę Misyjną świętujemy w Kościele w każdą przedostatnią niedzielę maja (października).
16. Wszystko, co robiła Paulina, robiła po swojemu, nikogo nie słuchała, nawet papieża (zawsze słuchała papieża i księży).
17. Zarówno Żywy Różaniec, jak i Dzieło Rozkrzewiania Wiary Paulina założyła razem z kobietami pracującymi w fabryce jej ojca.
18. Kiedy Paulina zachorowała, niedługo potem zmarła (została uzdrowiona).
19. Paulina zmarła, kiedy miała 63 lata, 9 stycznia 1862 r.
20. Dzisiaj Paulina Jaricot jest błogosławioną i to od wielu, wielu lat! (od niedawna – 22 maja 2022 r.).
21. Paulina jest w niebie i wstawia się za nami. Możemy modlić się do Pana Boga, prosząc ją o wstawiennictwo.

Załącznik 4

- a. Link do Świadcstwa państwa Tranów: https://www.youtube.com/watch?v=bK-Y14RtX_c (5.04.2022 r.).
- b. Link do filmu o cudzie za przyczyną błogosławionej: <https://www.youtube.com/watch?v=-38QrHcfsDY> (5.04.2022 r.).

Załącznik 5

Tekst z pism Pauliny (P. Jaricot, *Pisma młodości*, Warszawa 20219, s. 89):

„Zobaczyłam moje serce jak pole, na którym posiano wszelkiego rodzaju dobre ziarno. Zobaczyłam, że gdyby nie przenikało tam słońce, to ziarno zgniłoby w ziemi, niczego nie rodząc. Ale gdyby tam przenikało, to ogrzałoby, ożywiłoby zasiew i sprawiłoby, że wyrosłyby z niego tysiące kwiatów”.

Załącznik 7

Plan zabawy

1. Dzieci/ grupy losują po jednej nazwie sanktuarium i po jednym zdjęciu.
2. Decydują, do której tajemnicy *Różańca* się odnosi.
3. Kolejno pokazują innym w formie pantomimy tę tajemnicę różańcową.
4. Osoba, która odgadła, stara się znaleźć to miejsce na mapie (z pomocą animatora) i położyć karteczkę z nazwą. Animator kładzie obok mapy karteczkę z odpowiednią nazwą tajemnicy.
5. Na sygnał animatora dzieci jak najszybciej starają się dopasować wcześniej wylosowane zdjęcie do nazwy na mapie.
6. Na zakończenie animator odczytuje i pokazuje wszystkie miejscowości i sanktuaria na mapie. Sam dokłada sanktuaria w Wysokim Kole i w Zakopanem.
7. Komentarz prowadzącego na zakończenie zabawy: *Wszystkie te tajemnice i wiele innych mieszczą się w modlitwie różańcowej. Maryja w Fatimie prosiła dzieci o modlitwę Różańcem, o to, żeby właśnie dzieci dawały dorosłym przykład modlitwy różańcowej.*

Sanktuaria

Do losowania dla dzieci (wraz z odpowiednimi tajemnicami *Różańca* do odgadnięcia):

1. Łubnice – sanktuarium Matki Bożej Wniebowziętej (diecezja kaliska) – tajemnica Wniebowzięcie NMP
2. Kazimierz nad Wisłą – sanktuarium Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny (archidiecezja lubelska) – tajemnica Zwiastowanie NMP
3. Krosno – sanktuarium Maryjne Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny (archidiecezja warmińska) – tajemnica Nawiedzenie św. Elżbiety

4. Jaślica – sanktuarium Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi (archidiecezja przemyska) – tajemnica Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi
5. Trzebiatów – sanktuarium Matki Bożej Macierzyńskiej (archidiecezja szczecińsko-kamieńska) – tajemnica Narodzenie Pana Jezusa
6. Sobótka – sanktuarium Matki Bożej, Matki Nowej Ewangelizacji (archidiecezja wrocławska) – tajemnica Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia
7. Sadowie – sanktuarium Męki Pańskiej i Matki Bożej Pocieszenia (diecezja kaliska) – tajemnica Śmierć Pana Jezusa
8. Pszów – sanktuarium Matki Bożej Uśmiechniętej (archidiecezja katowicka) – tajemnica Zmartwychwstanie Pana Jezusa
9. Płochocin – sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła (diecezja pelplińska) – tajemnica Zesłanie Ducha Świętego
10. Kalwaria Pałacowska – sanktuarium Matki Bożej Kalwaryjskiej (archidiecezja przemyska) – tajemnica Niesienie krzyża

Dla animatora:

- a. Zakopane – sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej (archidiecezja krakowska)
- b. Wysokie Koło – sanktuarium Matki Bożej Królowej Różańca (diecezja radomska)

ANEKS I

OBRZĘD PRZYJĘCIA DO RÓŻY RÓŻAŃCOWEJ DZIECI

(Na podstawie: red. ks. dr Stanisław Szczepaniec, *Ceremoniał Żywego Różańca*, Wydawnictwo Sióstr Loretanek 2016)

Sugeruje się, by spotkanie odbyło się z udziałem członków (lub przynajmniej przedstawicieli) parafialnej wspólnoty Żywego Różańca, rodziców i grupy ogniska misyjnego.

1. Piosenka maryjna/ różańcowa (którą dzieci znają), np.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vtdFvxNImXE> – *Historia II*

(20.04.2022 r.)

<https://www.youtube.com/watch?v=-71hsnC6GAK> – *O Pani, ufność nasza* (20.04.2022 r.)

<https://www.youtube.com/watch?v=4yCnWRY0zSQ> – *Maryja, jedyna Królowa* (20.04.2022 r.)

<https://www.youtube.com/watch?v=s3Ski-eVn64> – *Matka Boska* (20.04.2022 r.)

https://www.youtube.com/watch?v=LSnpQYW_44I – *Mama Królowa* (20.04.2022 r.)

2. Wstęp księdza

Kochane dzieci, drodzy rodzice i członkowie wspólnoty Żywego Różańca! Obecne tu dzieci przez ostatnie miesiące poznawały lepiej modlitwę różańcową i osobę błogosławionej Pauliny Jaricot. Należąc do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, najmłodszy już od dawna wspierają misjonarzy i swoich rówieśników w krajach misyjnych codziennie odmawianą modlitwą Zdrowaś Maryjo. Modlą się gorliwie, a dzięki ich wstawiennictwu

ludzie otrzymują wiele dobra. Dzisiaj, dzięki łasce Boga, te właśnie dzieci chcą włączyć się we wspólnotę modlitewną Żywego Różańca. Będą z jeszcze większą wiarą wypraszać Boże błogosławieństwo dla całego świata. Pomódlmy się za nie.

3. Modlitwa

Ojciec Wszechmogący, Ty spoglądasz ze szczególną miłością na dzieci, gdyż ich serca są czyste, a ich pragnienia szczerze. Twój Syn, Jezus Chrystus, przygarnął je do siebie i błogosławił. Wejrzyj na obecne tu dzieci, które dzięki Twojej łasce pragną należeć do Róży Różańcowej Dzieci. Postanawiają odmawiać codziennie dziesiątkę Różańca, rozważając życie Jezusa Chrystusa. Będą modlić się w intencjach Ojca Świętego, misji, misjonarzy, swojej diecezji, parafii i rodziny. Pobłogosław ich dziecięce serca i dziecięce postanowienia. Niech Twój Święty Duch prowadzi je po drogach modlitwy, a Maryja, ich Najświętsza Matka, otacza je swoją macierzyńską miłością. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

4. Pytania do dzieci

Kochane dzieci, cała wspólnota Kościoła bardzo się cieszy, że chcecie być „węgielkami Pauliny Jaricot” i jak ona rozpalać w swoim otoczeniu miłość do Pana Jezusa, do Matki Bożej i do misji. Pytam teraz każdego z was:

K: Czy chcesz należeć do Róży Różańcowej Dzieci, rozważać przez miesiąc jedną tajemnicę Różańca i modlić się codziennie jedną dziesiątką Różańca?

D: Chcę.

K: Czy chcesz mieć serce otwarte na potrzeby twoich rówieśników na całym świecie, poznawać ich życie i dowiadywać się jak najwięcej o misjach?

D: Chcę.

K: Czy chcesz być prawdziwym świadkiem Pana Jezusa, prawdziwym misjonarzem pokoju, przebaczenia i braterstwa z dziećmi całego świata?

D: Chcę.

K: Czy chcesz być posłuszny nauce Pana Jezusa i nauce Kościoła, tworząc wraz z Ojcem Świętym łańcuch solidarności z dziećmi całego świata?

D: Chcę.

K: Czy chcesz, w miarę możliwości, dzielić się z głodnymi i chorymi dziećmi świata swoimi drobnymi, comiesięcznymi ofiarami materialnymi?

D: Chcę.

K: Kochane dzieci, bardzo dziękuję za wasze zobowiązania. Słowami napisanymi przez dzieci w różnych częściach świata prosimy Maryję, żeby wstawiała się za wami i wszystkimi dziećmi na świecie, abyście byli dobrymi uczniami-misjonarzami.

5. Modlitwy czytane kolejno przez dzieci

– Maryjo, nasza Matko, Ty zawsze miałaś zaufanie do dzieci. Uczyniłaś je apostołami miłości Jezusa dla wszystkich ludzi. Przyjmij bóle, radości i nadzieje wszystkich dzieci świata. Obejmij swoją matczyną czułością wszystkich małych, słabych i odrzuconych. Prowadź dzieci świata drogami nadziei, na których świeci światło Ewangelii. Amen.

– Matko Boża, świat potrzebuje Jezusa. Spraw, aby nikomu nie zabrakło światła Ewangelii, siły do przebaczenia, pewności Jego miłości, nadziei Jego pokoju, chleba słowa, wody, która daje życie wieczne. Prosimy Cię o więcej miłości dla wszystkich dzieci świata i laskawe spojrzenie na ludzkość, którą Twój Syn tak ukochał, że oddał dla niej życie. Amen.

– Maryjo, Matko Boża, z wielką miłością troszczyłaś się o Jezusa, kiedy był jeszcze Dzieciątkiem. Proszę, spójrz i na nas swym zatroskanym wzrokiem i spraw, byśmy stali się takimi, jak chce tego Twój Syn. Wtedy będziemy ludźmi, którzy zasieją na ziemi wiele radości. Amen.

– Maryjo, nazywają Cię Królową Niebios. Ale my przecież wiemy, że nie mieszkasz w dalekim niebie. Mieszkasz przy nas bliźniutko. Jesteś blisko, kiedy jakaś kobieta troszczy się o swoje maleństwo, bo Ty sama także urodziłaś Syna i troszczyłaś się o Niego. Jesteś blisko, kiedy jakieś dziecko jest smutne, bo zmartwiło swoją mamę. Bo Ty sama bardzo przeżywałaś, kiedy

Twój Syn smucił się i szukał u Ciebie pocieszenia. Cieszymy się, że jesteś z nami na ziemi, Ty, Królowo Niebios. Amen.

6. Losowanie tajemnic (wcześniej trzeba przygotować karty z tajemnicami Różańca, po jednej dla każdego dziecka)

K: Kochane dzieci, teraz każdy z was wylosuje jedną tajemnicę Różańca. Przez cały miesiąc będziecie ją rozważać, odmawiając dziesiątkę Różańca. Kiedy spotkamy się za miesiąc, wymienicie się tajemnicami. Chociaż każdy z was odmawiać będzie tylko jedną dziesiątkę tej modlitwy, to dzięki przynależności do Rodziny Różańcowej otrzymacie takie łaski, jakbyście odmówili codziennie cały Różaniec. (rozdanie/ rozlosowanie tajemnic)

7. Błogosławieństwo i pieśń na zakończenie

Aneks 2

BŁOGOSŁAWIONA Z MISJĄ

1,299 miliarda katolików, 354 tysięcy misjonarzy, 3 miliony katechetów, 1114 diecezji na terytoriach misyjnych, 150 milionów dolarów na projekty duszpasterskie i społeczne... Za tymi liczbami kryje się SERCE KOBIETY. 22 maja 2022 r. w Lyonie we Francji została beatyfikowana Paulina Maria Jaricot.

Paulina Jaricot była córką producentów jedwabiu pochodzących z Lyonu we Francji. W jej żyłach płynęła krew przedsiębiorczości. Gdy była nastolatką, pociągał ją wielki świat, ale homilia na temat próżności wywarła na niej duże wrażenie, prowadząc do głębokiego nawrócenia. Postanowiła poświęcić się Bogu, pozostając osobą świecką. Jej brat Fileas, uczący się w seminarium, zachęcał ją, by zbierać fundusze na misje. W wieku 20 lat Paulina zorganizowała cotygodniową zbiórkę wśród pracowników dzielnicy, w której mieszkała – były to „grosze Pauliny” Dzieła Rozkrzewiania Wiary powołanego do życia 3 maja 1822 r. Paulina założyła 10-osobowe grupy, w których każdy zobowiązywał się do codziennej modlitwy za misje i ofiarowania grosza tygodniowo na rzecz misji. Jedna grupa powstawała obok drugiej i wkrótce, poczynając od Lyonu, Dzieło rozprzestrzeniło się na Francję i cały świat.

Paulina wierzyła, że modlitwa na różańcu może rozbudzić społeczeństwo, które traci wiarę. W 1826 r. zapoczątkowała inicjatywę Żywego Różańca. Tym razem zorganizowała grupy 15-osobowe. Ich członkowie codziennie odmawiali jeden dziesiątek *Różańca*: w intencjach papieskich, za ewangelizację ludzi, za nawrócenie grzeszników i zachowanie wiary w Kościele.

Paulina intuicyjnie rozumiała znaczenie apostołstwa świeckich, wyprzedzając epokę. Gromadziła wokół siebie towarzyski nazwane później

„córkami Maryi”. Opracowała także plan ewangelizacji klasy robotniczej. W 1922 r., 100 lat po założeniu, papież Pius XI przekształcił Dzieło Rozkrzewiania Wiary w stowarzyszenie papieskie, które składa raporty ze swej misyjnej działalności bezpośrednio papieżowi. Dzisiaj jest jednym z czterech Papieskich Dzieł Misyjnych. Papież Franciszek zaprasza wszystkich, szczególnie w Niedzielę Misyjną obchodzoną w październiku, by dołączyli do światowej sieci misyjnej. Jesteś ochrzczony? Także możesz być misjonarzem!

Błogosławiona Paulino, przez Twoje pośrednictwo oddajemy całe dzieło misyjne i Żywy Różaniec.

Tekst źródłowy: PDM, Francja

Aneks 3

Z RÓŻAŃCEM I PAULINĄ JESTEŚMY JEDNĄ DRUŻYNĄ!

Konspekt cyklu lekcji dla klas V–VIII szkoły podstawowej przybliżających postać i dzieło Pauliny Jaricot (praca konkursowa dr Anety Rayzacher-Majewskiej)

Lekcja 1 – Z Różańcem i Pauliną

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- zapoznanie z życiem i działalnością bł. Pauliny Jaricot
- prezentacja dzieła Żywego Różańca jako propozycji dla wszystkich

Treści – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- podaje najważniejsze fakty z życia bł. Pauliny Jaricot;
- swoimi słowami opowiada o działalności bł. Pauliny Jaricot;
- prezentuje założenia dzieła Żywego Różańca;
- wskazuje możliwości zaangażowania się w dzieło Żywego Różańca.

Postawy. Uczeń:

- inspiruje się działalnością bł. Pauliny Jaricot;
- prosi bł. Paulinę Jaricot o wstawiennictwo;
- modli się na *Różańcu* indywidualnie i w grupie.

Wprowadzenie

Krzyżówka z hasłem:

1. Rozmowa z Bogiem.
2. Niejeden w kościele lub domu na ścianie, np. Bożego Miłosierdzia lub Matki Bożej Częstochowskiej.
3. Paciorki, na których rozważamy wydarzenia z życia Jezusa.

4. Sakrament, przez który stajemy się dziećmi Bożymi.
5. Apostoł Narodów nawrócony pod Damazkiem.
6. Ten, kto udaje się do ludzi, którzy jeszcze nie znają Jezusa, by głosić im Ewangelię.

1	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
2	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>				
3	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>		
4	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>		
5	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>				
6	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Pogadanka: Co to jest „dzieło”? (w razie potrzeby nauczyciel zadaje pytania pomocnicze, by wybrzmiało, że mogą być różne dzieła i zostały podane ich przykłady). Podsumowując wypowiedzi, nauczyciel mówi, że na najbliższych lekcjach dowiedzą się o jeszcze innych dziełach, a przede wszystkim „artystce”, która jest autorką tych dzieł.

Rozwinięcie

1. Przedstawienie postaci błogosławionej Pauliny Jaricot – katecheta, korzystając z dostępnych źródeł, przedstawia tę postać, podając m.in. jej datę urodzenia i śmierci oraz beatyfikacji. Może wykonać w tym celu prezentację multimedialną. Katecheta podkreśla rolę wiary w życiu Pauliny oraz ufność w nauczanie Jezusa, m.in. na temat modlitwy:

„Zaprawdę, powiadam wam: Kto powie tej górze: Podnieś się i rzuć się w morze!, a nie wątpi w duszy, lecz wierzy, że spełni się to, co mówi, tak mu się stanie. Dlatego powiadam wam: Wszystko, o co w modlitwie prosicie, stanie się wam, tylko wierzcie, że otrzymacie. A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze”. (Mk 11,23–25)

2. Omówienie dzieła Żywego Różańca

W młodszych klasach katecheta rozdaje każdemu po jednym koraliku i jednym grosiku (ewentualnie układa je przed sobą tak, by uczniowie widzieli, że to tylko małe koraliki/ najmniejsze pieniążki). Po krótkiej pogadance dotyczącej tego, jaką wartość ma jeden koralik/ grosik, katecheta mówi, że ich wartość jest niewielka. Za chwilę prezentuje różaniec oraz banknot (lub ich ilustrację). Komentuje, że jeśli będziemy się wytrwale modlić i zbierać grosiki, a także gdy wiele osób będzie to robiło razem, to wartość takiego działania wzrośnie. Następnie katecheta omawia założenia dzieła Pauliny Jaricot, zwracając uwagę na misyjny wymiar Żywego Różańca.

W starszych klasach można zaproponować analizę powiedzenia: „Ziarnko do ziarnka aż zbierze się miarka” i podać przykłady ilustrujące je. Po wypowiedziach uczniów i komentarzu katecheta omawia założenia dzieła Pauliny Jaricot, zwracając uwagę na misyjny wymiar Żywego Różańca. W przedstawianiu osoby Pauliny i jej dzieła warto skorzystać z wybranego nagrania:

<https://www.youtube.com/watch?v=0QR1zR9mME4>

<https://www.youtube.com/watch?v=8oZDuIAVM1Y>

Podsumowanie

Nauczyciel rozdaje uczniom szablony do lapbooków (załącznik) – kartkę A4 oraz szablony, na których uczniowie będą mogli wpisywać różne kategorie informacji analogicznych do danych z Facebooka, np.:

„znajomi”, „miejsca”, „polubienia” itp. W zależności od poziomu i tempa pracy uczniowie mogą wykonywać projekty indywidualnie, w parach lub w grupach. Praca na lekcji może być jedynie początkiem, a dokończyć ją mogą w domu. Można też rozdać uczniom wydruki, czasopisma lub inne źródła opisujące bł. Paulinę i jej dzieło (np. zakodowane kodami QR), lub wyświetlić na informację. Alternatywnie można podzielić uczniów na grupy i każda z nich otrzyma teksty pozwalające na uzupełnienie jednej kategorii informacji z lapbooka, np. grupa 1 – znajomi; grupa 2 – polubienia, grupa 3 – miejsca, w których była Paulina itp.

Praca domowa (do wyboru)

- dokończenie lapbooka;
- krótka notatka w zeszycie z dostępnych źródeł na temat Żywego Różańca i możliwości włączenia się w niego;
- odszukanie informacji o dziecięcych inicjatywach modlitwy różańcowej.

Lekcja 2 – Jesteśmy jedną drużyną!

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- prezentacja Dzieła Rozkrzewiania Wiary;
- ukazanie konieczności wspierania misji przez wszystkich wierzących.

Treści – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- podaje podstawowe wiadomości nt. Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary;
- wylicza formy zaangażowania na rzecz misji PDRW;
- uzasadnia potrzebę włączenia się ochrzczonych w pomoc misjom;
- prezentuje możliwości własnego zaangażowania na rzecz misji.

Postawy. Uczeń:

- interesuje się Papieskim Dziełem Rozkrzewiania Wiary;
- modli się za misje;
- jest otwarty na propozycje włączenia się w pomoc misjom.

Wprowadzenie

Nauczyciel rysuje na drzewie mały krzak. Następnie każdy z uczniów podchodzi do tablicy i dorysowuje do niego gałązki. Po zakończonej pracy uczniowie wskazują różnice pomiędzy rysunkiem katechety a ostateczną wersją, w którą byli zaangażowani wszyscy uczniowie. Podsumowując wypowiedzi, katecheta mówi, że podobnie może być z wiarą w Boga – będzie rozrastać się w świecie, jeśli każdy z nas włączy się w jej przekazywanie – tak, jak to zapoczątkowała bł. Paulina Jaricot.

Rozwinięcie

Katecheta opowiada o PDRW lub przedstawia nagranie:

<https://www.youtube.com/watch?v=4hZESWHY4c8>

Jeśli uczniowie oglądają film, przed jego wyemitowaniem katecheta zapisuje na tablicy (lub rozdaje do wklejenia) pytania, na które uczniowie będą mieli zadanie znaleźć odpowiedzi:

Kto?

Co?

Gdzie?

Po co?

Można też rozdać uczniom teksty na temat PDRW i zlecić pracę w parach – pisanie wywiadu z Pauliną (np. każdy z uczniów zadaje dwa pytania, a druga osoba wciela się w osobę Pauliny, po czym następuje zamiana). Katecheta podkreśla, że zaangażowanie na rzecz misji nie jest zarezerwowane dla niektórych – Jezus kieruje swój nakaz misyjny do wszystkich uczniów:

„Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody*, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata»”.

(Mt 28, 18–20)

Giełda pomysłów – uczniowie wyliczają, jakie potrzeby może mieć misjonarz, który wyjeżdża na misje, a obok proponują sposób wsparcia (zapisują to na tablicy i/lub w zeszytach).

Podsumowanie

Katecheta zwraca uwagę na to, że choć uczniowie nie mają teraz możliwości wyjechać na misje, to mogą wspierać misjonarzy. Następuje odczytanie zaproponowanych form pomocy, której mogą udzielić. Katecheta dodaje też, że jedną z takich możliwości jest wolontariat misyjny i prezentuje szerzej ten temat, korzystając z materiałów PDRW.

Praca domowa (do wyboru)

- wypisanie form zaangażowania na rzecz misji PDRW;
- plakat lub reklama promująca PDRW.

Propozycja działań w parafii

Nabożeństwa różańcowe

Uczniowie podzieleni na 5 grup (wg kontynentów) przygotowują rozważania różańcowe wg następującego porządku:

poniedziałek – Europa;

wtorek – Azja;

środa – Afryka;

czwartek – Ameryka Południowa;

piątek – Australia i Oceania.

Alternatywnie, jeśli w parafii przewidziano nabożeństwo tylko jednego dnia, poszczególne grupy odpowiadają za przygotowanie rozważań do części *Różańca* właściwej dla danego dnia (i prowadzą po jednej dieście każda grupa).

Propozycja współpracy środowisk

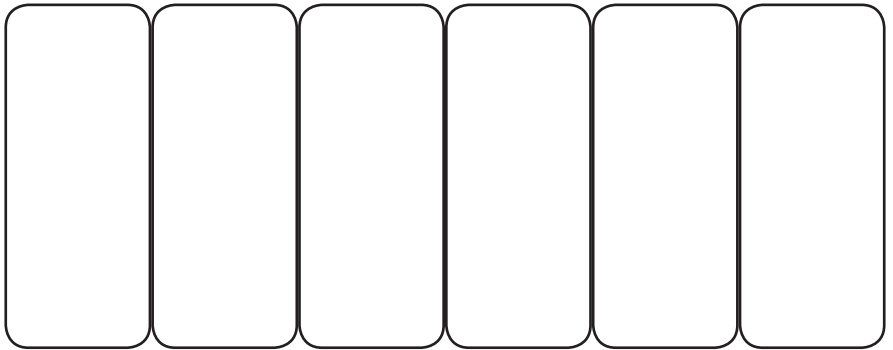
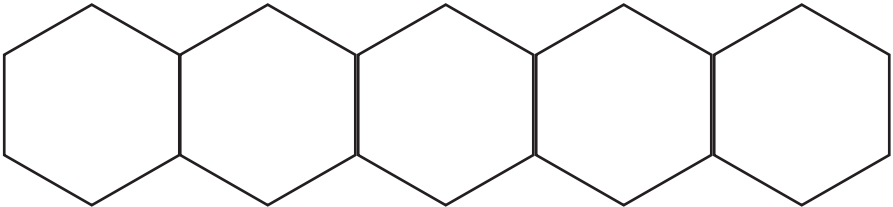
Można zorganizować mecz pomiędzy szkołą i parafią (lub turniej piłkarski, np. pomiędzy uczniami, nauczycielami, rodzicami, przedstawicielami

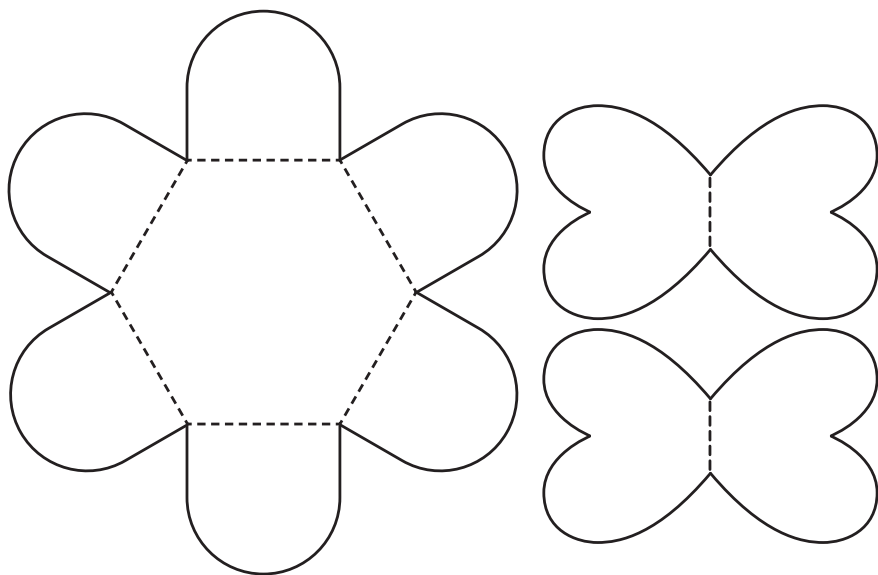
miasta itp.). Na mecz (lub mecze) można przygotować wejściówki za dobrowolną symboliczną ofiarę, a dochód przeznaczyć na misje w myśl hasła: „Z *Różańcem* i Pauliną jesteśmy jedną drużyną!”.

Aneks 3A

Lap
~~Face~~ book

Paulina Jaricot

Aneks 4**Z RÓŻAŃCEM I PAULINĄ JESTEŚMY JEDNĄ DRUŻYNĄ!**

Konspekt lekcji religii dla klas V–VIII szkoły podstawowej (praca konkursowa Emilii Wszeborowskiej-Ciołek)

Cele katechetyczne:

- szukanie wzorców w codziennym życiu;
- angażowanie dzieci i młodzieży do włączania się w dzieła misyjne – dzieło Ducha Świętego;
- ukazanie piękna modlitwy różańcowej jako drogi do zbawienia;
- podkreślenie roli wspólnoty, która jest podstawą krzewienia wiary i dzielenia się z innymi nadzieją i miłością;
- przedstawienie sylwetki Pauliny Jaricot jako „owocu maleńkiego ziarna”.

Treści:

- Przypowieść o ziarnku gorczycy (Mt 13, 31–32);
- Modlitwa do Ducha św. Jana Pawła II;
- List do Efezjan 2,10;
- *Moja pieśń na dzień dzisiejszy* (św. Teresa od Dzieciątka Jezus);
- Modlitwa dziękczynna za Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec (Papieskie Dzieła Misyjne).

Wymagania. Uczeń:

- Interpretuje przypowieść o ziarnku gorczycy;
- Wsłuchuje się w słowa utworu *Moja pieśń na dzień dzisiejszy*;
- Rozpoznaje modlitwę do Ducha św. Jana Pawła II;
- Poznaje sylwetkę błogosławionej Pauliny Jaricot.

Postawy. Uczeń:

- Podejmuje trud życia i służby innym;

- Staje w postawie dziękczynnej za Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec;
- Odkrywa wartość *Różańca*;
- Włącza się aktywnie w dzieła misyjne.

Formy pracy:

zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Metody pracy:

wspólne słuchanie piosenki, rozmowa kierowana, praca z fragmentem Pisma Świętego, oglądanie prezentacji, praca w grupach: przedstawienie graficzne przypowieści o ziarnku gorczycy i obejrzanego filmiku na stronie Papieskich Dzieł Misyjnych, wypisanie na kolorowych sercach cech misjonarza i wrzucenie ich do słoika, modlitwa.

Środki dydaktyczne:

Pismo Święte, śpiew, Modlitwa Jana Pawła II do Ducha Świętego, tablica multimedialna, praca z fragmentem Pisma Świętego, brystol, kolorowe flamastry, zeszyty uczniów, magnesy do mocowania pomocy na tablicy, papierowe serca w kolorach misyjnych, słoik z napisem „Misjonarz z sercem”, prezentacja, modlitwa dziękczynna za Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec.

I. Szukam tego, co ważne

1. Powitanie: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

2. Modlitwa do Ducha św. Jana Pawła II.

Katecheta zapala świecę i rozdaje uczniom na kartkach tekst modlitwy: Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,

o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej,

o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary,

o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,

o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,

o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością,
o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża.
Amen.

3. Zapisanie tematu lekcji na tablicy i określenie celów lekcji.

4. Wstęp do tematu.

Słuchanie utworu *Moja pieśń na dzień dzisiejszy* – sł. św. Teresa od Dzieciątka Jezus, śpiew Vox Eremi

Me życie jest cieniem, me życie jest chwilką,
Co ciągle ucieka i ginie,
By kochać Cię, Panie, tę chwilę mam tylko,
Ten dzień dzisiejszy jedynie.
O jutro się modlić nie jestem ja w stanie,
Choć nie wiem, jak życie popłynie.
Dziś strzeż mnie, dziś broń mnie, dziś tylko, o Panie.
Przez dzień ten dzisiejszy jedynie.

Gdy myślę o jutrze, przejmuję mnie trwoga,
Tak smutno na łez tej dolinie.
Lecz próby ja pragnę i cierpieć dla Boga
Przez dzień ten dzisiejszy jedynie.

Przy Sercu Twym blisko nie smucę się znojem.
Ni walką, ni trudem, to minie.
Ach, weź mnie, o Jezu, i w Sercu skryj Twoim.
Na dzień ten dzisiejszy jedynie.

Ach, skończy się wkrótce to moje wygnanie.
Wiecznego blask załśni mi słońca.
I śpiewać Ci będę na wieki, o Panie!
To dzisiaj bez kresu i końca.
Przy Sercu Twym blisko nie smucę się znojem,

Ni walką, ni trudem, to minie.
 Ach, weź mnie, o Jezu, i w Sercu skryj Twoim.
 Na dzień ten dzisiejszy jedynie.
 Ach, weź mnie, o Jezu, i w Sercu skryj Twoim.
 Na dzień ten dzisiejszy jedynie.
 Ach, skończy się wkrótce to moje wygnanie.
 Wiecznego blask załśni mi słońca.
 I śpiewać Ci będę na wieki, o Panie!
 To dzisiaj bez kresu i końca.
 I śpiewać Ci będę na wieki, o Panie!
 To dzisiaj bez kresu i końca.
 I śpiewać Ci będę na wieki, o Panie!
 To dzisiaj bez kresu i końca.

Rozmowa kierowana: *O czym jest ta piosenka? Co to znaczy: By kochać Cię, Panie, tę chwilę mam tylko, ten dzień dzisiejszy jedynie?*

Dzieci odpowiadają.

Katecheta podsumowuje: *Nasze życie jest chwilą tu, na ziemi, natomiast w niebie czeka nas życie wieczne. Musimy zatem dobrze wykorzystać każdy dzień naszego życia, aby nie zabrakło w nim miłości do Boga i do drugiego człowieka, który jest naszym bliźnim.*

Błogosławiona Paulina Jaricot mawiała: „Źródłem pokoju jest iść krok w krok za Jezusem, starając się naśladować Go w każdym uczynku, rzucając przeszłość w Jego miłosierdzie, a przyszłość w Jego dłonie, by zajmować się tylko chwilą obecną”.

II. Rozważam i zdobywam

1. Uroczyste odczytanie fragmentu Ewangelii wg św. Mateusza o ziarnku gorczycy Mt 13,31–32.
2. Rozmowa o ziarnku gorczycy:

Jakie było ziarnko gorczycy?

Co z niego wyrosło?

3. Oglądanie prezentacji na stronie: https://fb.watch/da5H_511yF/ – ks. Michał Kacprzyk, *Błogosławiona Paulina Jaricot wzorem dla nas*, Papieskie Dzieła Misyjne.

4. Praca grupach (w zależności od liczby dzieci): *Teraz waszym zadaniem jest narysowanie na kartce brystolu drzewa, które wyrosło z ziarnka gorczycy.* Następnie katecheta prosi o podzielenie drzewa na dwie równe połówki i zapisanie na podstawie wysłuchanej prezentacji dzieł, których pomysłodawczynią była błogosławiona Paulina Jaricot. Następnie liderzy każdej grupy w kolejności ustalonej przez nauczyciela prezentują i omawiają swoje prace.

Katecheta podsumowuje: *Życie Pauliny Jaricot uczy nas, że współpraca z Duchem Świętym może wydać piękne owoce w naszym życiu i sprawić, że będziemy świadkami nadziei i miłości dla innych.*

III. Zostaję ubogacony i działam

1. Katecheta rozdaje papierowe serca w kolorach misyjnych (czerwone, zielone, niebieskie, żółte, białe) i prosi o zapisanie cech misjonarza. Dzieci ustawiają się w kole i odczytują na głos odpowiedzi. Powstaje jedno wspólne koło misyjne. Kolejno dzieci wrzucają karteczki do słoika z napisem „Misjonarz z sercem”.

Podsumowanie

1. Człowieka, który dzieli się swoim sercem z innymi, śmiało można nazwać misjonarzem.
2. Wszyscy razem tworzymy wspólnotę i możemy dzielić się wiarą, nadzieją i miłością z innymi.

3. Zapisanie pod tematem:

„Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili”.
(Ef 2,10)

4. Praca domowa:

Dziesiątek *Różańca* w intencji misji.

5. Modlitwa na koniec:

Modlitwa dziękczynna za Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec, Papieskie Dzieła Misyjne

Boże Ojcze, dzięki Twojej dobroci bł. Paulina Jaricot w 1822 r. zainicjowała Dzieło Rozkrzewiania Wiary, które później zostało uznane za papieskie. Dzieło to otwiera nasze serca „na najszersze wymiary Kościoła, który tak kochamy, abyśmy uczestniczyli w jego radościach i trudach, w jego troskach z owym synowskim uczuciem, dzięki któremu stają się one jakby osobiste”.

Dziękujemy Ci, dobry Boże, za każde dobro, które dokonało się dzięki Papieskiemu Dziełu Rozkrzewiania Wiary: za wszystkie świątynie i kaplice powstałe w krajach misyjnych, za każdego członka tego dzieła, który swoją modlitwą i ofiarą wspiera działalność Twoich apostołów. Dzięki nim Twoje imię i Twoja miłość mogą być coraz bardziej znane.

Dobry Boże, dziękujemy Ci także za Żywy Różaniec, który za sprawą bł. Pauliny Jaricot, otwartej na Ducha Świętego, przez „zjednoczenie serc w jedności tajemnic” uprasza łaski dla całego świata.

Prosimy, błogosław tym dziełom i wspieraj je, aby przynosiły jak najobfitsze owoce. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Literatura:

1. Paulina Jaricot, *Myśli na każdy dzień*, Wyd. Sióstr Loretanek.
2. Fragmenty z Pisma Świętego: Mt 13, 31–32, Ef 2,10.
3. https://fb.watch/da5H_511yF/ – ks. Michał Kacprzyk, *Błogosławiona Paulina Jaricot wzorem dla nas*, Papieskie Dzieła Misyjne.
4. Teresa od Dzieciątka Jezus, *Moja pieśń na dzień dzisiejszy*, wykonanie Vox Eremiti.
6. Papieskie Dzieła Misyjne, *Modlitwa dziękczynna za Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec*.

Aneks 5

RÓŻANIEC Z BŁ. PAULINĄ MARIĄ JARICOT DLA DZIECI MŁODSZYCH

(praca konkursowa s. Gizeli Tatoj ABMV)

DZIECKO:

Błogosławiona Paulino, Róż Różańcowych matko,
stajemy dziś przy Tobie dziecięcą gromadką.
Bo choć mali jesteśmy, to tyle pojmujemy,
że za pokój i misje modlić się pragniemy.
Powiedz nam, Paulino, w wielkiej skrytości,
jaka modlitwa Maryi sprawia dużo radości?

PAULINA JARICOT:

Aby sprawić radość Pannie Maryi w niebie,
módl się na *Różańcu* za innych i za siebie.

DZIECKO:

A co to jest *Różaniec*?

PAULINA JARICOT:

To modlitwa, w której mówisz Maryi, że o Niej pamiętasz,
że Ją kochasz gorąco tak na co dzień, nie od święta.
Każde twoje „Zdrowaś” jest jak kwiat róży,
a cały *Różaniec* to wieniec dla Niej duży.

CZEŚĆ RADOSNA

DZIECKO:

Może dzisiaj każdy
z róż białych wianek uplecie.

Co wy na to, białe róże, powiecie?

RÓŻE:

My, białe róże,
mówimy o radościach Matki Bożej.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie Pannie Maryi

RÓŻA PIERWSZA:

W wielkiej ciszy do Maryi przyszedł Anioł
i zapytał, czy chce zostać dla Jezusa Mamą.
A Maryja Boga tak bardzo kochała,
że zgodziła się od razu i tak powiedziała:
„Niechaj przyjdzie już na ziemię Bóg oczekiwany,
i niech ludzie Mu otworzą swego serca bramy”.

Tajemnica druga: Nawiedzenie św. Elżbiety

RÓŻA DRUGA:

Maryja tam śpieszy, gdzie pomocy trzeba,
uczy nas żyć dobrze i jak iść do nieba.
Biegnie do Elżbiety, niesie jej Jezusa,
Bogu piosenkę śpiewa Jej szczęśliwa dusza.
I ja, gdy zobaczę w potrzebie człowieka,
to chętnie pomogę, by dłużej nie czekał.

Tajemnica trzecia: Boże Narodzenie

RÓŻA TRZECIA:

Gdy Pan Jezus się narodził, to nie miał łóżeczka.
Musiała Go Matka Boża złożyć do żłóbeczka.
Bo mieszkała w biednej szopce, gdzie owieczki spały
i tu właśnie się narodził w nocy Jezus mały.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Jezusa w świątyni

RÓŻA CZWARTA:

Święta Maryja, Boża Mamusia,
trzyma na rękach Pana Jezusa.
Idą z Józefem, by dziękować Bogu,
spotkał ich Symeon u kościoła progu.
Ucieszył się bardzo, że zobaczył Pana,
wziął Go z rąk Maryi na swoje kolana.
Uwierzył, że choć Jezus jest taki mały,
to przecież On stworzył ten piękny świat cały.

Tajemnica piąta: Odnalezienie Jezusa w świątyni

RÓŻA PIĄTA:

Zgubił się Pan Jezus, nie wiadomo gdzie,
szuka Go Maryja, łzy wylewa swe.
Józef zatroskany pyta się każdego:
„Może ty spotkałeś Jezusa mojego?”
W końcu wielki smutek zamienił się w wesele,
gdy Go odnaleźli po trzech dniach w kościele.

CZEŚĆ ŚWIATŁA

DZIECKO:

Co nam dzisiaj, żółte róże, powiecie?

RÓŻE:

My, żółte róże, mówimy o życiu Pana Jezusa.

Tajemnica pierwsza: Chrzcist Pana Jezusa

RÓŻA PIERWSZA:

Nad brzegiem Jordanu Chrzciciel nawołuje:

„Niechaj przyjdzie do chrztu, kto się grzesznym czuje!”

Idą wielkie tłumy i Jezus przychodzi,

razem z grzesznikami w nurt Jordanu wchodzi.

„Oto Syn mój miły” – mówi Ojciec w niebie

i że mamy słuchać, Jezu, tylko Ciebie.

Na kształt gołębicy Duch Święty wlatuje:

tak się po raz pierwszy Trójca ukazuje.

Tajemnica druga: Cud na weselu w Kanie Galilejskiej

RÓŻA DRUGA:

W Kanie na weselu wielkie zamieszanie

ani kropli wina nie zostało w dzbanie!

Śpieszy Matka Boża, o cud Syna prosi.

„Niechaj każdy sługa wodę z studni nosi”.

Napełnili stągwie, w dzbany leją wodę,

Starosta kosztuje, chwali państwo młode.

Zamieniłeś, Jezu, w wino wodę całą

i tak otoczyłeś siebie Bożą chwałą.

Tajemnica trzecia: Głoszenie Królestwa Bożego

RÓŻA TRZECIA:

Z uczniami chodzi drogami Palestyny,

głosi Ewangelię Syn Boga jedyny:

„Skoro Bóg się troszczy o ptaszka małego,

wiedz, że bardziej ukochał człowieka każdego.

Bądź święty, jak Ojciec Twój jest święty w niebie,

niegdz nie zostawiaj bliźniego w potrzebie”.

I, by nas przekonać, że Bóg jest tu z nami,
naukę swą potwierdził różnymi cudami.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na Górze Tabor

RÓŻA CZWARTA:

Na Górę Tabor wędruje Piotr, Jakub wraz z Janem,
podążają tą drogą za Jezusem, swym Panem.
Tam na szczycie Eliasz z Mojżeszem się zjawiają,
o męce z Jezusem głośno rozmawiają.
Nie wie Piotr, co robić, namiot chce budować,
by tę piękną chwilę w sercu swym zachować.
Gdy Jezus tak zajaśniał, jak promyczek słońca,
chciał Piotr, by to trwało już zawsze, bez końca.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

RÓŻA PIĄTA:

Jezus wraz z uczniami do wieczerzy siada,
bierze w dłonie chleb przaśny i tak imowiada:
„To jest Ciało moje, bierzcie, jedzcie śmiało,
by się wasze serce w dobrym umacniało”.
Potem bierze kielich winem napełniony:
„Kto Krew moją pije, jest błogosławiony”.
Tak, Jezu, zostałeś z nami w białym chlebie,
byśmy Go przyjmując, zmieniali się w Ciebie.

CZEŚĆ BOLESNA

DZIECKO:

Co nam dzisiaj, czerwone róże, powiecie?

RÓŻE:

My, czerwone róże, mówimy o cierpieniach Pana Jezusa.

Tajemnica pierwsza: Modlitwa w Ogrójcu

RÓŻA PIERWSZA:

Modlisz się, mój Jezu, do Ojca w niebie.

Krwia jesteś spocony, o, jak żal mi Ciebie!

Boisz się cierpienia, a jednak je przyjmujesz,

bo Ojca i ludzi nad wszystko miłujesz.

I ja Ciebie kocham moim sercem dziecięcym,

niech Ci moja miłość ulży w Twojej męce.

Tajemnica druga: Ubiczowanie Pana Jezusa

RÓŻA DRUGA:

Zdjęli, Jezu, szaty z Ciebie i strasznie biczują,

że zadają Ci ból wielki, wcale nie żałują.

Ty nie skarżysz się, nie płaczesz, nie szukasz pociechy,

bo chcesz Ojcu wynagrodzić za wszystkie me grzechy.

Gdy mnie spotka jaki smutek, gdy doznam przykrości,

wszystko Tobie ofiaruję, o Jezu, z miłości.

Tajemnica trzecia: Cierniem ukoronowanie Jezusa

RÓŻA TRZECIA:

Ostre ciernie ranią głowę, krew zalewa oczy,

chcę Cię, Jezu, ma miłości, jak płaszczem otoczyć.

Chcę być dobry dla kolegów, nie krzywdzić nikogo,

niech mnie anioł w niebo wiedzie dobrą, prostą drogą.

Tajemnica czwarta: Dźwiganie krzyża

RÓŻA CZWARTA:

Niesie Jezus krzyż swój ciężki na górę Golgotę,
bardzo brudny jest od kurzu, krwi zmieszanej z potem.
Już podchodzi Weronika, chustą twarz ociera,
Szymon krzyż pomaga dźwigać, przez tłum się przedzierać.
I kobiety bardzo płaczą, że krzyż taki ciężki,
ja z miłością go całuję, bo to znak zwycięski.

Tajemnica piąta: Śmierć Jezusa na krzyżu

RÓŻA PIĄTA:

Jezu, Ty na krzyżu pośród łotrów za ludzi umierasz
i tym krzyżem, niby kluczem, niebo nam otwierasz.
Jeszcze Matkę nam oddajesz, dziećmi Jej będziemy,
pod troskliwym okiem Maryi do nieba dojdziemy.
Dzięki, Jezu, za Twą mękę, za nasze zbawienie,
niech Ci serca nasze złożą szczere uwielbienie.

CZĘŚĆ CHWALEBNA**Tajemnica pierwsza: Zmartwychwstanie Jezusa**

RÓŻA PIERWSZA:

Wstaje Jezus żywy, grób zostawia pusty,
a w nim poskładane pogrzebowe chusty.
Idzie do swych uczniów, pokój im zwiastuje,
obdarza radością, bo ich tak miłuje.
Odtąd, kiedy pójdę z uśmiechem do ludzi,
niech w nich radość wzrośnie i nadzieję wzbudzi.

Tajemnica druga: Wniebowstąpienie Pana Jezusa

RÓŻA DRUGA:

Pan Jezus już wraca do nieba, do Ojca,
szaty jego błyszczą jak promienie słońca.
Apostołom mówi: „Nie będziecie sami,
głoście Ewangelię, a ja jestem z wami”.
Daj mi, Jezus, co dzień wiary, jakiej trzeba,
że mnie przez to życie prowadzisz do nieba.

Tajemnica trzecia: Zesłanie Ducha Świętego

RÓŻA TRZECIA:

Bracia w Wieczerniku modlitwy zanoszą
o zesłanie Ducha Boga Ojca proszą.
Nagle w szumie wiatru, w postaci płomieni
zstępuje Duch Święty, by ich serca zmienić.
Daje swoje dary, umacnia w miłości,
aby wobec świata byli znakiem jedności.
Zstąp też, Duchu, dzisiaj, uczynь cuda z nami,
byśmy stać się mogli Jezusa świadkami.

Tajemnica czwarta: Wniebowzięcie Maryi

RÓŻA CZWARTA:

Ogromna tęsknota ogarnęła serce
i Panna Maryja już nie czeka więcej.
Syn Ją z ciałem bierze do Królestwa swego,
cicho Matce szepcząc, tłumacząc dlaczego:
„Z Ciebie wziąłem ciało, człowiekiem się stałem,
teraz chwałę nieba, Tobie, Matko, dałem”.
Wszyscy odtąd mamy dobrą Matkę w niebie,
do Niej się ucieknę w każdej mej potrzebie.

Tajemnica piąta: Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na królową nieba i ziemi

RÓŻA PIĄTA:

Święto jak na zamku, błyszczy się korona,
wielka koronacja zaraz się dokona.

Trójca Święta czeka, Maria głowę skłania,
a chóry anielskie śpiewają od rana.

Służebnicę Pańską na wszystko gotową
sam Bóg czyni dzisiaj Niebieską Królową.

Bo za każde dobro, nawet to najmniejsze,
Bóg nam odda w niebie nieskończenie więcej.

Aneks 6

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI (TM 2022)

Paulina Jaricot, ogłoszona błogosławioną 22 maja bieżącego (2022) r., jest założycielką Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary oraz Żywego Różańca. Pomagała też przy zakładaniu Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. To kobieta, która niezwykle ukochała w swoim życiu Eucharystię, misje i modlitwę różańcową.

Proponujemy, aby rozważaniom różańcowym towarzyszyły odwołania do wydarzeń z życia błogosławionej. Pragniemy modlić się wraz z Maryją i z Pauliną, prosząc te dwie niezwykle kobiety o wstawiennictwo.

Prośmy o Bożą łaskę i wsparcie, byśmy byli prawdziwymi świadkami Pana Jezusa.

**Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną!
Razem modlić się pragniemy, misje kochać też umiemy!**

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie NMP

Maryja się wystraszyła, kiedy przyszedł Anioł Gabriel poprosić ją, żeby została mamą Pana Jezusa. Nie rozumiała tego, nie wiedziała, jak to będzie, ale zaufała Panu Bogu.

Kiedy urodziła się Paulina, w jej kraju, we Francji, prześladowano księży. Musieli się ukrywać, żeby ratować życie. Jeden z nich poprosił o schronienie w domu państwa Jaricot. Tata Pauliny bał się, że udzielenie pomocy księdzu może być niebezpieczne dla jego rodziny, ale zaufał Panu Bogu. Pomógł mu i to właśnie on ochrzcił małą Paulinkę.

Panie Jezu, daj nam siły, byśmy ufać potrafili,
nawet wtedy, gdy jest trudno, byśmy w Ciebie nie wątpili.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja pobiegła do swojej kuzynki Elżbiety podzielić się z nią radością, że jest mamą Pana Jezusa i pomóc Elżbiecie, która też spodziewała się dziecka. Maryja była dla Elżbiety „Bożą posłanniczką” i wsparciem w codziennych obowiązkach.

Kiedy Paulinka miała 10 lat, pojechała do szkoły z internatem. Na początku nie było to dla niej łatwe, ale później była wsparciem i pomocą w różnych obowiązkach dla swoich koleżanek.

Panie Jezu, radość innych serca nasze niech buduje,
chęci służby i pomocy niech nam nigdy nie brakuje.

3. Narodzenie Pana Jezusa

W dniu narodzin Pana Jezusa w Betlejem aniołowie ogłaszali całej ziemi pokój. Zapewnili, że Boża obecność przynosi ludziom pokój i radość.

W przeddzień Pierwszej Komunii Świętej Paulinka miała dużo wątpliwości, czy może i powinna przyjąć Pana Jezusa. Na szczęście spowiednik uspokoił ją, że jest przygotowana i godna tego wydarzenia. W dniu Komunii, kiedy Jezus zamieszkał w jej sercu, Paulinkę wypełniły pokój i radość.

Panie Jezu, pomóż, byśmy pokój wszędzie przynosili.
By nie było gniewu, złości, byśmy innych nie krzywdzili.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa

Maryja z Józefem zanieśli małego Pana Jezusa do świątyni w Jerozolimie, żeby ofiarować Go Bogu, to znaczy zawierzyć Jego życie w ręce Ojca.

Kiedy Paulinka miała 17 lat, po rekolekcjach parafialnych postanowiła, że od tej pory chce podobać się tylko Panu Bogu i Jemu zawierzyła całe swoje życie.

Panie Jezu, chcemy zawsze tylko Tobie się podobać.
Każdy dzień i każdą chwilę chcemy Tobie ofiarować.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Maryja i Józef szukali Pana Jezusa przez trzy dni, aż wreszcie znaleźli Go w świątyni. Powiedział im wtedy, że chciał być w domu swojego Ojca. *Paulinka bardzo lubiła chodzić do kościoła. Kiedy jeden z kolegów jej młodości powiedział, że nudzi mu się w kościele i woli pomodlić się w domu, Paulinka wytłumaczyła mu, że chociaż modlitwa w domu jest ważna, to nigdy jednak to nie jest to samo. W kościele można spotkać Pana Jezusa żywego i prawdziwego, obecnego w tabernakulum.*

Panie Jezu, daj nam chęci, aby chodzić od kościoła,
by spotykać się tam z Tobą i przed Tobą chylić czoła.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

1. Chrzest Jezusa w Jordanie

W czasie chrztu Pana Jezusa w rzece Jordan Pan Bóg potwierdził, że Jezus to „Jego Syn Umiłowany”, którego posłał na świat. W każdym sakramencie chrztu świętego Pan Bóg potwierdza swoją miłość i wybranie wobec tego, kto przyjmuje ten sakrament. Jest to również moment, kiedy zostajemy oficjalnie włączeni do wspólnoty Kościoła.

Wspólnota Kościoła była dla Pauliny bardzo ważna. Mówiła, że nic nie można robić bez zgody księdza proboszcza lub bez zgody papieża. Sama miała możliwość dwa razy w życiu spotkać się z Ojcem Świętym i były to dla niej niezwykle ważne spotkania.

Panie Jezu, Ty nam dałeś łaskę chrztu, wiary i Ducha,
niech nauczania papieża każdy z nas dziś wiernie słucho.

2. Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie

Na weselu w Kanie Pan Jezus dokonał pierwszego cudu w swoim życiu. Na prośbę Maryi przemienił wodę w wino, bo młoda para bardzo tego potrzebowała.

Paulina chodziła do kobiet pracujących w fabryce będącej własnością jej rodziny. Pomagała im w pracy, zanosila jedzenie, ubrania... Starala się im zapewnić to, czego im brakowało.

Panie Jezu, daj nam widzieć, gdy ktoś czegoś potrzebuje.

Niech podczas pomocy drugiemu nasze serce się raduje.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywianie do nawrócenia

Pan Jezus spotykał się z ludźmi i wszystkim mówił o Bożej miłości, nauczał o Królestwie Bożym.

Paulina pragnęła, żeby jak najwięcej ludzi dowiedziało się, jak bardzo Pan Bóg ich kocha. Zaczęła od tych, którzy byli najbliżej niej. Odwiedzając kobiety pracujące w fabryce należącej do jej rodziny, opowiadała im historię z Pisma Świętego, uczyła je modlitwy i katechizmu.

Panie Jezu, daj nam łaskę, byśmy o Tobie świadczyli,

w naszej szkole i rodzinie innym o Tobie mówili.

4. Przemienienie Jezusa na Górze Tabor

Na górze Tabor Pan Jezus pokazał, kim jest naprawdę. W czasie przemienienia obecni tam apostołowie mogli zobaczyć Jego bóstwo. Dzięki łasce Bożej nasze serca też mogą zostać przemienione na lepsze.

Fileasz, brat Pauliny, długo wyśmiewał się z jej ukochania Pana Jezusa i modlitwy, z chęci pomagania innym. Paulina dużo się modliła, żeby Pan Jezus dał mu łaskę nawrócenia i przemiany. I pewnego dnia Fileasz też pokochał Pana Boga. I to tak mocno, że wstąpił do seminarium, żeby przygotować się do posługi kapłańskiej na misjach.

Panie Jezu, spraw, abyśmy zamiast kogoś krytykować, potrafili w tej intencji swe modlitwy ofiarować.

5. Ustanowienie Eucharystii

Pan Jezus na Ostatniej Wieczerzy pozostawił nam samego siebie w Eucharystii. Wiedział, że będziemy potrzebować Jego namacalnej obecności i dlatego od tamtej pory przychodzi do nas pod postacią chleba i wina w każdej Mszy Świętej.

Paulina bardzo lubiła się modlić przed Najświętszym Sakramentem. Codziennie starała się być na Mszy Świętej. Mówiła, że „Eucharystia to nieskończona Miłość”.

Panie Jezu, daj nam łaskę, by Mszę Świętą umiłować,
Twoją nieskończoną miłość całym sercem wciąż przyjmować.

TAJEMNICE BOLESNE

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Przed swoją męką Pan Jezus modlił się w Ogrodzie Oliwnym. Otaczała Go ciemność nocy, a w sercu było wiele lęku i cierpienia. Chrystus modlił się wtedy, gorąco prosząc Ojca o siły i wytrwałość.

Kiedy Paulina była młodą kobietą, pewnego dnia niedaleko jej domu wybuchły zamieszki. Słysząc było strzały i wybuchy. Pomimo lęku o życie swoje i innych osób, które z nią mieszkały, uciekając, pierwszą rzeczą, którą Paulina zabrała, było tabernakulum z Najświętszym Sakramentem z domowej kaplicy. Przez cały czas, kiedy ukrywała się w schronie, Paulina modliła się gorąco o pokój dla Francji i dla świata.

Panie Jezu, kiedy czegoś bardzo mocno się boimy,
pomóż, byśmy ani chwili w Twoją miłość nie zwątpili.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Pan Jezus nie zrobił nic złego i nie zasłużył na karę, a jednak został skazany na ubiczowanie. Nie wrywał się ani się nie buntował. Przyjął je w milczeniu.

To Paulina Jaricot była pomysłodawczynią Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca. To ona wymyśliła ich organizację i sposób działania. Ona była ich założycielką. Znaleźli się jednak ludzie, którzy chcieli sobie przypisać te zasługi. Przejęli pomysł i notatki Pauliny, a jej nawet nie zaprosili na oficjalne zebranie, na którym zostały podpisane pierwsze dokumenty tych dzieł. Paulina cierpiała w samotności i z ufnością czekała, że On sam to wszystko wyjaśni.

**Panie Jezu, kiedy będę nieuczciwie traktowany,
daj mi łaskę, bym przez Ciebie czuł się mocno ukochany.**

3. Ukoronowanie Pana Jezusa cierniem

Pan Jezus został pobity, spoliczkowany i opluty. Żołnierze Piłata śmiali się z Niego, że jest królem. A przecież naprawdę nim był. Jednak nie odpowiedział agresją na zachowanie prześladowców. Nie potraktował ich tak, jak oni Jego.

Pod koniec życia Paulina z powodu oszustw i kłamstw współpracowników, którym ufała i powierzyła swój majątek, popadła w ogromne długi. Straciła wszystko i dołączyła do grona ubogich w Lyonie. Nie złościła się na Pana Boga z tego powodu. Mówiła, że jest szczęśliwa, bo szczęście to nie bogactwo i brak cierpienia, ale miłość do Boga i wiara w to, że On sam wynagrodzi wszystkie trudności.

**Panie Jezu, gdy ktoś kłamie, oszukuje i zazdrości,
daj, by moje serce było pełne wiary, cierpliwości.**

4. Pan Jezus niesie krzyż

Pan Jezus wziął na siebie krzyż grzechów i cierpienia całego świata. Chociaż upadał po drodze, to podnosił się i szedł dalej. Spotkał też na Drodze Krzyżowej Szymona i Weronikę, którzy Mu pomogli.

W najtrudniejszych chwilach życia Paulina też miała obok siebie ludzi, którzy ją wspierali. Jednym z nich był ks. Jan Maria Vianney, dzisiaj znany jako święty proboszcz Ars. Znał Paulinę i wspierał ją w duchowej drodze. Powiedział o niej, że to kobieta wielkiego hartu ducha, która odważnie naśladowała w życiu Chrystusa niosącego krzyż.

Panie Jezu, dziś dziękuję Ci za ludzi, którzy często mnie wspierają, w trudnych chwilach i kłopotach zawsze mądrze pomagają.

5. Śmierć Pana Jezusa na Krzyżu

Pan Jezus na Krzyżu oddał życie za każdego człowieka, żebyśmy mogli być zbawieni i mogli cieszyć się bliskością Pana Boga. Umarł za nas, żebyśmy my nie musieli umierać na wieki.

Kiedy Paulina była młodą dziewczyną, poważnie zachorowała. W tym samym czasie zachorowała też jej mama. Mama modliła się, żeby to ją Pan Bóg zabrał, a uratował jej córkę. Ofiarowała za nią swoje cierpienia i oddała za nią życie. Paulina wyzdrowiała i przeżyła później jeszcze prawie 50 lat.

Panie Jezu, daj pamiętać, że zbawiłeś nas przez Krzyż, niech cierpienie i ofiary zawsze nas prowadzą wzwyż!

TAJEMNICE CHWALEBNE

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

W Wielki Piątek wydawało się, że Pan Jezus przegrał. Że wszystko skończone. Że śmierć zwyciężyła. To oczywiście nie była prawda i cały świat przekonał się o tym w poranek zmartwychwstania. Pan Jezus zmartwychwstał, zwyciężył i żyje.

Fileasz, brat Pauliny, który był jej bardzo bliski, zmarł młodo i nie udało mu się wyjechać na misje, do których się przygotowywał i o których razem z Pauliną tak bardzo marzyli. Paulinę bardzo bolała śmierć brata, ale jednocześnie wierzyła mocno, że jej brat jest w niebie i stamtąd pomaga jej prowadzić dzieła pomocy misjom.

Panie Jezu, daj pamiętać, że to Ty śmierć zwyciężyłeś, że nas zło już nie pokona, bo Ty tak postanowiłeś.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Czterdzieści dni po zmartwychwstaniu, zanim Pan Jezus wstąpił do nieba, posłał swoich uczniów na cały świat, żeby kontynuowali Jego misję. Od tej chwili cały Kościół stał się misyjny, a wszyscy ochrzczeni mają za zadanie wypełniać polecenie Chrystusa, żeby być Jego świadkami, być misjonarzami.

Paulina ogromnie pragnęła być misjonarką. Bardzo leżało jej na sercu to, żeby każda osoba na świecie mogła usłyszeć o Panu Jezusie i Go pokochać. Dlatego założyła Dzieło Rozkrzewiania Wiary, które miało wpierać misje swoją modlitwą i ofiarą. Dzisiaj to Dzieło jest papieskie i działa w 120 krajach świata.

Panie Jezu, daj nam serca pełne misyjnego ducha, niechaj Twojego posłania cały Kościół dzisiaj słucha.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Pięćdziesiąt dni po zmartwychwstaniu apostołowie zostali umocnieni Duchem Świętym, który dodał im odwagi do wyznawania wiary w Chrystusa. Taką samą moc i dary otrzymujemy w sakramencie bierzmowania.

Przed swoim bierzmowaniem Paulina miała w sercu dużo rozterek. Mówiła, że toczyła się w niej walka między dobrem i złem. Jednak w chwili odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych szczerze wyrzekła się zła i wszystkiego, co do niego prowadzi, a chwilę później w sakramencie bierzmowania

zyskała pewność Bożej mocy. Ta moc nie opuściła jej do końca życia, nawet w najtrudniejszych chwilach.

**Panie Jezu, czasem trudno wybrać dobro i go bronić,
niech Duch Święty nam pomoże Twoją mocą się ochronić.**

4. Wniebowzięcie NMP

Maryja została wzięta do nieba. Jej życie było tak doskonałe i bliskie Pana Boga, że po śmierci nic nie stanęło jej na przeszkodzie do bram nieba. Paulina też jest w niebie i od 22 maja 2022 r. mamy tego oficjalne potwierdzenie. Została publicznie ogłoszona błogosławioną. Od tej pory możemy modlić się przez jej wstawiennictwo, a ona wyprasza nam u Pana Boga wiele łask.

**Panie Jezu, daj pamiętać, że przyjaciół mamy w niebie,
niech ich wzór i wstawiennictwo zaprowadzą nas do Ciebie.**

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

Maryja została ogłoszona Królową nieba i ziemi. Najpiękniejszą koroną Maryi jest modlitwa różańcowa. To najwspanialszy podarunek, jaki możemy zrobić naszej Mamie i Królowej.

Paulina niezwykle kochała Matkę Bożą, a modlitwa różańcowa była jej bardzo bliska. Pragnęła, żeby jak najwięcej osób tak się modliło. Dlatego założyła Żywy Różaniec. Gromadziła kobiety najpierw w dziesiątki, później w setki i tysiące, prosząc, by codziennie rozważały jedną tajemnicę Różańca. Dzięki niej powstało dzieło, które gromadzi dzisiaj miliony osób na całym świecie i tworzy wielką i ogólnoswiatową koronę Maryi.

**Panie Jezu, Ty z Maryją rozmawiałeś zawsze, wszędzie,
niech modlitwa różańcowa przez wszystkich kochana będzie.**

Aneks 7

INSCENIZACJA KLASY IV–VIII

(autor: Joanna Stefańska, polonistka,
Stargard Szczeciński)

Występują:

DZIECKO 1, MAMA, NAUCZYCIEL, DZIECKO 2, DZIECKO 3, DZIECKO 4,
DZIECKO 5

Pokój młodzieżowy, stoi w nim łóżko i toaletka. Na niej mnóstwo kosmetyków.

Scena I

DZIECKO 1:

Mamo, mamo!

Mama wchodzi do pokoju.

MAMA:

Tyle razy ci mówiłam, żebyś nie wołała, tylko przyszła i powiedziała, o co ci chodzi. Słucham?

DZIECKO 1:

Mamo, kup mi ten nowy tusz do rzęs, który reklamują w telewizji. Proszę, *please, please*.

MAMO:

Paula, po co ci tusz do rzęs? Masz dopiero 10 lat, nie przesadzaj.

DZIECKO 1:

Wszystkie dziewczyny mają. Proszę, nie mogę przecież odstawać od innych. Nie zależy ci na tym, żebym była lubiana?

MAMA:

Bardzo mi zależy, ale jeżeli ktoś ma cię lubić tylko dlatego, że masz nowy tusz do rzęs, to chyba nie rozumiesz, co to znaczy sympatia.

DZIECKO 1:

Wszystko rozumiem, a najbardziej to, że w ogóle nie zależy ci na moim szczęściu.

MAMA:

Oj, córciu, córciu, nie kupię ci tuszu. Nie jest ci do niczego potrzebny. Skup się na nauce. A właśnie, odrobiłaś już lekcje?

DZIECKO 1:

Prawie odrobiłam.

MAMA:

Co to znaczy „prawie”?

DZIECKO 1:

Odrobiłam, ale nie do końca. Widzisz, też czegoś nie rozumiesz.

MAMA:

Co ci jeszcze zostało?

DZIECKO 1:

Mam przygotować na polski, kto jest dla mnie autorytetem.

MAMA:

Wymyśliłaś już jakąś postać?

DZIECKO 1:

No właśnie nie.

MAMA:

Może Jan Paweł II?

DZIECKO 1:

Wszyscy będą o nim pisać. Ja bym wolała, żeby to był ktoś inny, też niezwykły, ktoś taki, kogo może nie wszyscy znają, ale o kim warto by było pamiętać.

MAMA:

I najlepiej, dla twojej wielkiej skromności, żeby miał na imię Paulina.

DZIECKO 1:

Doskonały pomysł! A że wszystkich tych warunków nie można spełnić, więc nie ma o co się martwić, tylko trzeba iść do szkoły nieprzygotowanym. Dostanę kropkę i po sprawie. Kolejny doskonały pomysł!

MAMA:

Paula, błagam, co ty gadasz! Oczywiście cię zaskoczę, ale właśnie znam taką postać.

DZIECKO 1:

Niby kogo?

MAMA:

Paulina Jaricot.

DZIECKO 1:

Nie znam.

MAMA:

Zatem drugie wymaganie zostało spełnione. No i trzecie. Paulino, to Paulina, twoja imienniczka. Zostało nam tylko pierwsze wymaganie: czy była to osoba niezwykła? Musisz sprawdzić to sama.

Wychodzi na moment i po chwili wraca, przynosząc książkę.

DZIECKO 1:

Mamo, *hello*, jest wieczór, dzieci muszą się wyspać, żeby rano wszystko rozumiały w szkole i mogły lepiej przyswajać wiedzę. Nie mogę już się uczyć, bo światło jest słabe i literki mi się rozmywają.

MAMA:

Paula, bierz się do czytania, musisz uwierzyć swojej mamie, że litery nie bolą, można się do ich widoku przyzwyczaić. Kładź się do łóżka i proszę czytać.

Paulina kładzie się, otwiera książkę. Czyta. Rozpoczyna się prezentacja multimedialna. Koniecznie musi być słyszalny głos, tak jakby dziewczynka czytała.

Paulina Maria Jaricot urodziła się w 1799 r., czyli u schyłku XVIII w., jako najmłodsze dziecko w rodzinie. Jej rodzice byli bardzo bogaci. Wielu ludzi mówiło, że jest piękna. Uwielbiała modne suknie, lubiła też wyglądać uroczo i zwracać na siebie uwagę chłopców. Pewnego dnia poszła na Mszę św., na której usłyszała kazanie o próżności. „Ojcie, czym jest próżność?” – zapytała po Mszy św. Ksiądz spojrział wtedy na nią wymownie... Od tego momentu jej życie całkowicie się zmieniło. Paulina zaczęła odwiedzać ubogich i chorych, opiekować się młodymi pracownikami, gromadzić dziewczęta, by żyły pobożnie w swoich środowiskach. Od zawsze marzyła o wyjeździe do Chin, by tam mówić o Panu Jezusie wszystkim, którzy Go nie znają. Jej pragnienie się nie spełniło, ale Paulina postanowiła zebrać pieniądze dla wsparcia misjonarzy w Azji i Ameryce. Powstały 10-osobowe grupy, każda z osób znajdowała następną dziesiątkę, i tak dalej. Każda osoba przeznaczała w tygodniu 1 sou, czyli złotówkę, na działalność misyjną. Struktura ta dała początek Dziełu Rozkrzewiania Wiary. Paulina odniosła sukces, wiele osób zaangażowało się w krzewienie wiary. Niestety, kiedy powstały oficjalne struktury, Paulina została pominięta, wiele osób nie chciało pamiętać o jej wkładzie w to przedsięwzięcie. Spowiednik powiedział jej, żeby zrezygnowała

z aktywnego życia, zwłaszcza że zaczęła chorować. Wtedy dziewczyna odkryła, jak wielką siłą jest modlitwy. Duch Święty podsunął jej myśl, by na wielką skalę zorganizowała nieustanną modlitwę różańcową – powstał Żywy Różaniec – krąg 15 osób, które codziennie odmawiały jedną dziesiątkę *Różańca*. To zaplecze misji, modlitwa, która dawała siły misjonarzom do głoszenia Słowa Bożego. Do Pauliny przyjeżdżały osoby duchowne, założyciele zakonów, biskupi, kardynałowie, przyszli święci, przyjaźniła się z proboszczem z Ars i z Zofią Barat. Kupiła domek na wzgórzu Fourvière, skąd dowodziła Żywym Różańcem. Gdy miała 35 lat, zaczęła bardzo chorować, była bliska śmierci. Powierzyła się opiece św. Filomeny. Została cudownie uzdrowiona. Dalej bardzo martwiła się o robotników, którzy pracowali nawet po 17 godzin dziennie. Dlatego postanowiła pod zastaw swojego domu, zwanego Loretto, razem ze współnikami kupić kompleks przemysłowy na terenach bogatych w rudę miedzi i stworzyć przedsięwzięcie, które mogłoby przynieść odnowę społeczną. Niestety, współnicy ją oszukali. Została bez pieniędzy, ludzie nazywali ją złodziejką i oszustką, a mimo to modliła się za prześladowców. Bardzo się martwiła, że nie może oddać pieniędzy ludziom, którzy jej zaufali. Zaczęła ciężko chorować na płuca. Umarła w wieku 63 lat. Jej ostatnie słowa brzmiały: „Maryjo, moja Matko! Cała jestem Twoja!“. Wiele lat później Paulina została – z powodu heroiczności jej cnót – uznana za Służebnicę Bożą.

Scena II

Szkoła, lekcja języka polskiego, następny dzień.

NAUCZYCIEL:

Kto nie przygotował się do dzisiejszej lekcji?

DZIECKO 2:

Proszę o kropkę.

DZIECKO 3:

Ja też, proszę pani.

NAUCZYCIEL:

Przepraszam bardzo, a kto był łaskaw przygotować się do lekcji? Jak chcecie rozmawiać o autorytetach, skoro nie chciało wam się pomyśleć, kto mógłby się nim stać w XXI w.?

DZIECKO 1:

Ja jestem przygotowana.

NAUCZYCIEL:

Dzięki, Paulino! O kim chciałabyś nam opowiedzieć?

DZIECKO 1:

O Paulinie Jaricot.

NAUCZYCIEL:

O kim? Paulinie jakiej?

DZIECKO 1:

Jaricot.

DZIECKO 2:

Nie znam. A ty? *(zwraca się do dziecka 3)*

DZIECKO 3:

Ja też, pierwsze słyszę. Dlaczego ta Paulina miałaby się stać naszym autorytetem?

NAUCZYCIEL:

Może to jednak ja będę zadawać pytania. Co rozumiecie przez pojęcie „autorytet”?

DZIECKO 4:

To ktoś, kogo szanujemy.

DZIECKO 5:

Ktoś, kto reprezentuje jakieś wartości, z którymi się zgadzamy.

DZIECKO 1:

Ktoś, kto ma charyzmę, czyli takie cechy, że trzeba go słuchać.

DZIECKO 2:

To ktoś, komu ufam bezgranicznie, tak bardzo, że jestem w stanie skoczyć za nim w ogień.

NAUCZYCIEL:

Kto może zostać autorytetem dla młodych ludzi w XXI wi., w dobie komputerów, zabiegania, zagubienia wszelkich wartości?

DZIECKO 3:

Oczywiście Jan Paweł II.

NAUCZYCIEL:

Zgadza się. Jest to postać znana nam wszystkim, doceniamy Ojca Świętego za wszystko, co zrobił dla nas, Polaków. Czy jednak moglibyście wskazać jakąś inną postać? Paulino, słucham.

DZIECKO 1:

Wróć do Pauliny Jaricot, Francuzki żyjącej w XIX w.

DZIECKO 4:

Przepraszam cię bardzo, czym może nam zaimponować kobieta sprzed 200 lat?

DZIECKO 1:

Paulina była bardzo bogata, a umarła jako biedna kobieta, bo cały swój majątek poświęciła, by pomóc innym ludziom.

DZIECKO 5:

A, rozumiem, była niezaradna życiowo. No, nie wiem, czy w dzisiejszych czasach to powód do chwały.

NAUCZYCIEL:

Pewnie nie, ale pozwól mówić Paulinie.

DZIECKO 1:

No jasne, że nie jest to powód do dumy, ale Paulina bardzo ufała ludziom. My dzisiaj nie jesteśmy w stanie nikomu zaufać, wszędzie węższymi podstępem, chcemy być cwani. Nasza dewiza: oszukiwać to my, byle nie nas.

DZIECKO 2:

Prawda. Zgadzam się. A ja tak bardzo nie lubię tego, że muszę być ciągle czujny, bo inaczej mnie wyśmieją.

DZIECKO 1:

No, właśnie. Paulina chciała podróżować, ale nigdy nie spełniła swojego marzenia. Za to postanowiła wspierać finansowo misjonarzy. Oczywiście nie mogła tego zrobić sama, dlatego zorganizowała całe grupy ludzi, którzy co tydzień odkładali jedną – tak na nasze przekładając – złotówkę. A że były ich tysiące, to złotych też robiło się tysiące. Miała niezwykle zmyśl organizacyjny.

DZIECKO 3:

O, to już pasuje do naszych czasów. Dzisiaj musimy być świetnie zorganizowani, musimy działać. Ale misje? To trochę niedzisiejsze.

DZIECKO 4:

Dlaczego niedzisiejsze? O co ci chodzi? Nie pasuje ci, że mówią o Panu Bogu? Dzisiaj lepiej udawać, że się nie wierzy w Boga, bo inaczej cię wyśmieją, że moher jesteś.

DZIECKO 3:

Trochę prawda.

DZIECKO 5:

Ale misje dają możliwość życia ludziom w najuboższych krajach świata. Pozwalają kupić leki, wykopać studnie, zorganizować szkoły. Jesteś przeciw? Oj, to ci poziom tolerancji spada. Chyba nie nadajesz się do XXI w.

DZIECKO 3:

Oj, przestań, daj posłuchać.

DZIECKO 1:

Paulina chciała pomóc robotnikom, którzy pracowali nie tak, jak dzisiaj, po 8, ale po 17 godzin dziennie. Brzmi nieprawdopodobnie, prawda? A jednak! Nie mogli poświęcić czasu swoim rodzinom, dzieciom, nie mogli zadbać o ich wykształcenie, by w przyszłości miały lepsze życie. Przeznaczyła wszystkie swoje pieniądze, by stworzyć taką idealną fabrykę, w której ludzie pracowaliby krócej, dobrze zarabiali i mogli być ze swoimi rodzinami.

NAUCZYCIELKA:

To szczytna idea. Brawo! Bardzo to mi się podoba!

DZIECKO 1:

No i najważniejsze: pochodziła z bardzo bogatej rodziny, mogła mieć najpiękniejsze stroje, najfajniejszych chłopaków u swoich stóp, a ona z tego zrezygnowała.

DZIECKO 2:

To już zupełnie nie pasuje do naszych czasów! Patrzcie, każda gwiazda show-biznesu myśli tylko o tym, by pięknie wyglądać, nie zestarzeć się, mieć pełno kasy, wielbicieli, nowych partnerów i nowe miłości.

DZIECKO 4:

No i o czym to świadczy?

DZIECKO 3:

No, że świat się zmienił, mamy inne wartości.

DZIECKO 5:

Wartości mamy takie, jakie nam przekazali rodzice. Ja się do tego świata show-biznesu nie przyznaję. Sorki, jestem niedzisiejszy, jak Paulina.

DZIECKO 4:

Mnie też się ten dzisiejszy świat nie podoba. Dlaczego musimy być tacy, jak każe nam Pudelek?

DZIECKO 1:

Mnie męczy, że muszę mieć ten nowy tusz do rzęs, który wszystkie dziewczyny już mają.

DZIECKO 2:

Dobra, przyznam się, ja nie mam, ale mówiłam, że mam, bo nie chciałam być gorsza od innych.

DZIECKO 1:

Ufff, super, bo mi mama powiedziała, że go nie kupi. Szczerze mówiąc, ja tak nie chcę żyć, tylko się bardzo boję, że nie będę miała koleżanek.

DZIECKO 4:

No to witaj w klubie. Boimy się własnego cienia, żeby tylko nie wyróżniać się z tłumu.

NAUCZYCIELKA:

Paulo, dochodzę do wniosku, że przedstawiłaś nam najlepszą z możliwych postaci, które mogą się stać dla nas autorytetami. I jestem w szoku. Nie słyszałam wcześniej o Paulinie Jaricot, ale słuchając waszych

wypowiedzi, dochodzę do wniosku, że właśnie ktoś taki potrzebny jest młodym ludziom w XXI w. Za przygotowanie do lekcji otrzymujesz szóstkę.

DZIECKO 1:

Dziękuję!

NAUCZYCIELKA:

Podsumujmy zatem: dla kogo Paulina stała się autorytetem, człowiekiem, którego szanujemy, zgadzamy się z jego poglądami, wartościami?

Dzieci 1, 2, 4, zgłaszają się, podnosząc rękę.

NAUCZYCIELKA:

Dziękuję za lekcję. Nie zapomnijcie jej. Świat będzie was kusił wieloma rzeczami. Będziecie szukać akceptacji w oczach innych ludzi. Będziecie chcieli nie wyróżniać się z tłumu. Będziecie chcieli za wszelką cenę być piękni. Jestem polonistką, wiecie jednak, że jestem też osobą wierzącą, zapamiętajcie zatem z tej lekcji tylko jedną rzecz: najważniejsze jest to, kim jesteście w oczach Boga. Dzielcie się sobą z innymi. Do widzenia, do jutra.

Dzwonek.

Aneks 8

KOCHAŁAM JEZUSA CHRYSYTA

(oprac. Irmina Samulska)

Teksty do wykorzystania w montażu słowno-muzycznym, np. w parafii, w grupie misyjnej lub wśród uczniów klas starszych szkoły podstawowej. „Kochałam Jezusa Chrystusa ponad wszystko na ziemi i z miłości ku Niemu bardziej niż samą siebie kochałam wszystkich, którzy byli obciążeni pracą lub cierpieniem” (bł. Paulina Jaricot).

W ciągu kilku lat stała się jedną z największych postaci Kościoła w XIX w. Chciała ratować świat. Założyła wielkie dzieła, do których należały m.in. Żywy Różaniec i Dzieło Rozkrzewiania Wiary. Papież Jan XXIII ogłosił ją Sługą Bożą 25 lutego 1963 r., a 22 maja 2022 r. została włączona w poczet błogosławionych.

Łaska Bożego Narodzenia

„Urodziłam się z żywą wyobraźnią, powierzchowną umysłowością, porywczym i leniwym charakterem. Poświęciłam się całkowicie jednej rzeczy, ponieważ w niczym nie umiałam zachować umiaru” – pisze o sobie Paulina Maria Jaricot. Ale wytrwale próbowała nadać za tym, co Duch Święty ukazywał jej jako nowe wyzwania.

Urodziła się 22 lipca 1799 r. w Lyonie, w rodzinie właścicieli fabryki jedwabiu. Jej tata codziennie o godzinie 4 rano chodził na Mszę Świętą. W wieku 13 lat weszła w elitarny świat producentów jedwabiu: „Mówią mi, że jestem piękna. Trzeba byłoby być martwą lub chorą, aby nie doznawać wszystkich pochlebstw”. Miała też chłopaka. Któregoś dnia tak niefortunnie spadła z wysokiego stołka na głowę, że omal nie umarła. Jej mama ofiarowała Bogu swoje życie w zamian za uratowanie

córki. Paulina wróciła do zdrowia. Jednak minął jej cały dotychczasowy zapal: „Czy można sobie wyobrazić, że mam na przykład 80 lat, żeby prowadzić tak monotonne życie?”. W wieku 17 lat wysłuchała nauki o próżności o. J. Würtza. Rozemocjonowana weszła do zakrystii, pytając: „Ojczy, a cóż to jest próżność?”. Jezuita spojrział na nią wymownie... Wkrótce poszła do spowiedzi generalnej. Boże Narodzenie 1816 r. było momentem przełomowym w jej życiu – z nowymi narodzinami, jak to się zdarzało w życiu świętych, na przykład Teresy z Lisieux, żyjącej także w XIX w. Nieoceniona łaska Bożego Narodzenia! W kaplicy na wzgórzu Fourvière, przed obliczem Czarnej Madonny, Paulina składa ślub czystości. Radykalnie zmienia styl życia. Odwiedza ubogich i chorych, opiekuje się młodymi pracownicami, gromadzi dziewczęta, by żyły pobożnie w swoich środowiskach. Tak powstają Wynagrodzicielki Najświętszego Serca Jezusa.

Wielkie pragnienie

„Najważniejsze to głosić Chrystusa”. Razem z bratem Fileasem pragnęli w dzieciństwie wyjechać do Chin na misje. Teraz myślą o wsparciu misjonarzy w Ameryce i Azji. „Szukałam pomocy u Boga. (...) Dana mi została jasna wizja tego planu: 10 osób, z których każda znajduje następną dziesiątkę, i tak dalej – 1 sou [przysłowiowa złotówka] tygodniowo od jednej osoby”. Struktura daje początek Dziełu Rozkrzewiania Wiary, późniejszemu Papieskiemu Dziełu Rozkrzewiania Wiary. W krótkim czasie DRW liczy już 2 tysiące osób. Ale... sukces ma wielu ojców. Paulina doświadcza pierwszych cierni. Niezaproszona na spotkanie założycielskie DRW, całkowicie pominięta, pracuje ze swoją grupą. Zaczynają się kłopoty ze zdrowiem. O. Würtz poleca jej, by wycofała się z aktywnego życia. Dziewczyna dotkliwie przeżywa odosobnienie, ale mówi: „Bóg poprzez dolegliwości fizyczne chce położyć kamień na tym grobowcu, jakby zabezpieczając w ten sposób zredukowanie mojej woli do Jego”. O swoich obowiązkach domowych pisze: „Jestem do niczego”. Chyba

jednak nie jest tak źle, bo rodzi się kolejna inicjatywa, wymagająca jednak odpowiednich środków: „Gdybym nie została odsunięta od tej działalności (...), nigdy bym nie zrozumiała siły i potrzeby modlitwy”.

Zjednoczeni ze wszystkimi ludźmi

Kochała Matkę Bożą, która ją do siebie pociągała poprzez modlitwę różańcową: „Wszystkie łaski, wszelkie światło czerpałam z tajemnic różańcowych i one uczyniły moje życie owocnym”. Po trzech latach „pustyni” Duch Święty podsuwa jej myśl, by na wielką skalę zorganizowała nieustanną modlitwę różańcową – powstaje Żywy Różaniec. Jest rok 1826. Struktura Żywego Różańca podobna jest do DRW, z tą różnicą, że stanowią ją nie dziesiątki, ale piętnastki, w których każdy zobowiązany jest do codziennego rozważenia jednego dziesiątka *Różańca*. Modlitwa rodzi wspólnotę osób odpowiedzialnych za Kościół i świat. „Podczas gdy ktoś zobowiązany do uczczenia tajemnicy Wcielenia Syna Bożego prosi o cnotę pokory dla grzesznika, za którego modli się cała piętnastka, ktoś inny, komu przypada rozmyślanie nad misterium śmierci Zbawiciela, prosi dla tego samego grzesznika o żal za grzechy, jeszcze inny – o ducha pokuty (...). I tak wszyscy członkowie, mając udział w dziele nawracania grzesznika, cieszą się wspólnie z jego powrotu. Takie zjednoczenie serc w jedność tajemnic daje *Różańcowi* szczególną moc w nawracaniu grzeszników”.

Obowiązkiem każdego jest wprowadzenie kolejnych pięciu członków do wspólnoty, które wprowadzają następnych. Modlitwa różańcowa jest zapleczem misji, zobowiązuje też do tego, by pomagać świadomie żyć innym – członkowie rozprowadzają dobre książki i prasę, przeznaczając na ten cel stałą, regularną ofiarę.

Rośnie wielka rodzina różańcowa. W 1862 r. w Żywym Różańcu jest już około 2 milionów 250 tysięcy osób w samej tylko Francji. „Stajemy się zjednoczeni w modlitwie ze wszystkimi ludźmi świata” – pisze założycielka o członkach w Szwajcarii, Austrii, we Włoszech, Anglii, Ameryce,

a nawet w Indiach. Powstający w wielu miejscach na świecie Żywy Różaniec domaga się centrali. Paulina kupuje posiadłość na wzgórzu Fourvière, nazywa ją Lorette – razem z założonymi przez siebie „córkami Maryi” chce żyć w duchu Świętej Rodziny (której domek, według tradycji, został przeniesiony z Nazaretu do włoskiego Loreto). Niezastąpioną pomocą i przyjaciółką staje się przysłana przez św. Jana Vianneya jego wychowanka Maria. Założycielka do członków Żywego Różańca pisze listy (pozostawiła ich około 700), okólniki i biuletyny (70) oraz historię swego życia. Do Pauliny Jaricot przyjeżdżają osoby duchowne, założyciele zakonów, biskupi, kardynałowie, przyszli święci (proboszcz z Ars, Zofia Barat i inni). „Nienasycone pragnienie poznania Boga i ogromna potrzeba, by kochać, kazały mi pragnąć także działania na Jego chwałę. Chciałam dołożyć moją cegiełkę do chwały Kościoła”. I tak też się stało – mając 18 lat, założyła stowarzyszenie młodych robotnic, dwa lata później Dzieło Rozkrzewiania Wiary, a w wieku 27 lat Żywy Różaniec. Gdy ma 35 lat, jest bliska śmierci. Jedzie jednak do Rzymu i do grobu św. Filomeny prosić o życie. Ojciec Święty Grzegorz XVI odwiedza ją osobiście w Rzymie i widząc chorą, prosi o jej wstawiennictwo w niebie, a ona – by papież pozwolił jej szerzyć kult św. Filomeny. Zostaje cudownie uzdrowiona w sanktuarium męczennicy w Mugnano. Grzegorz XVI zatwierdza stowarzyszenie Żywego Różańca 27 stycznia 1832 r. i nadaje mu liczne odpusty. Poleca też, by jego patronką została św. Filomena.

Królewska droga krzyża

„Moja czuła Matko (...), chcę być wtajemniczona w mękę naszego Pana Jezusa Chrystusa”. Pan błogosławi swojej oblubienicy i wprowadza ją na królewską drogę krzyża – niezwykłą, o której kardynał Villecourt, mówił: „Sytuacja tej prawdziwej córki Kościoła jest zagadnieniem, którego nikt nie jest w stanie wyjaśnić. W tym, co odnosi się do niej, jest coś tak nadzwyczajnego, że nie można wątpić, iż źródłem tych wielkich doświadczeń jest jej bardzo szczególne przeznaczenie”. Wyniszczona Francja (rewolu-

cją francuską, lipcową, krwawymi rozruchami robotniczymi) nie dawała Paulinie spokoju: „Wydaje mi się, że zło, które przeżera społeczeństwo, należy obnażyć i coś mi nakazuje szukać środków, aby temu złu zaradzić”. Wkrótce dodaje: „Szukam przed Bogiem środka zapobiegającego zniechęceniu, niemoralności, rozpaczcy”. Dużo modli się na *Różańcu*. Modlą się też członkowie Żywego Różańca. Modlitwa ta zawsze owocuje zaproszeniem do współuczestniczenia w odkupieniu innych. „Oby Niepokalana Maryja trzymała mnie w swoich dziewiczych, macierzyńskich i wiernych rękach, aby mnie przygotować do ofiary z mojego żywota dla Jezusa, mojego Zbawiciela”. „Czułam w mojej duszy plan dzieła dokładnie jeszcze niezdefiniowanego, ale niezbędnego” – powie w 1844 r. Chodziło o duży kompleks przemysłowy na terenach bogatych w rudę miedzi, przedsięwzięcie, które mogło przynieść odnowę społeczną. Zaczęło się od huty. Paulina miała talent organizacyjny, знаła wielu ludzi, którzy mogli udzielić wsparcia (zachęcał ją do tego proboszcz z Ars). W inwestycję włożyła swój majątek. Ale osoby, którym powierzyła realizację pomysłu (mimo wcześniejszego rozeznania), całkowicie zawiodły. „Haniebna zdrada – jak to określił papież Leon XIII – pozbawi ją całego majątku. Oprócz gorzkiego cierpienia z powodu upadku dzieła, które tak kochała, i wszystkich obaw wynikających z krańcowej biedy ta katastrofa sprowadzi na jej głowę dotkliwe i okrutne cierpienia, których powodem będą wierzyciele, sądy, piesze podróże, złe traktowanie, potępienie, oszczerstwa, pogarda. Jednym słowem – wszystko to, co może złamać najdzielniejsze serce”. A ona powie: „Moim jedynym skarbem jest krzyż”. Do jej krzyża w dużym stopniu dokładają się osoby z DWR... „Tajemnica, jaka otacza mnie i moje sprawy, jest tajemnicą krzyża”. „Jestem bowiem przekonana, że żadne tylko ludzkie dzieło nie napotkałoby tyle przeciwności ze strony demonów i ludzi”. Papież Jan XXIII pytał: „Dlaczego uczynili jej tyle złego?”. Przecież w tym śmiałym przedsięwzięciu pomagało jej wiele wpływowych i znanych osób (J. H. Newman: „Zasługuje na pomoc wszystkich katolików na ziemi”)

i wpływowych osób, hierarchów Kościoła, a nawet sam Pius IX. „Nie to, co my, ale to, co Bóg wybrał na swoją chwałę, jest dla nas najlepsze” – pisze założycielka Żywego Różańca. Zrujnowana, zniesławiona i osamotniona przeżywa swoje ostatnie lata w skrajnej nędzy. Modli się za prześladowców: „Mój Boże, wybacz im i obdarz ich błogosławieństwem na miarę cierpień, jakie mi zadają”. „Ci, którzy są mi nieprzychylni, sądzą, że dobrze czynią, dlatego nie obrażają Ciebie, Panie”. „Jeżeli moje krzywdy są jakimikolwiek zasługami, to niech oni będą pierwszymi, którzy zbiorą tego owoce na swoje zbawienie, jak również szczęście doczesne”. Przeciwnicy Pauliny unikają jej, nie mogąc znieść rozbijającej słodyczy jej głosu.

Cały czas wierna jest Żywemu Różańcowi, nosi go w swoim sercu. To z jej doświadczenia krzyża, przyjmowanego na każdą chwilę, rodzą się członkowie Żywego Różańca – także w naszym tysiącleciu. *Różaniec*, adoracja i droga krzyżowa – wszystko przeżywa w duchu dziecięctwa: „Prostota umysłu, prostota serca, kierowanego ku Bogu, prostota wobec bliźnich, prostota charakteru, działania i wyglądu, a przede wszystkim prostota modlitwy”. I zawsze z Maryją: „Oddaję się w Twoją macierzyńską opiekę i jako Twoja niewolnica jestem już Twoja dla Boga, bezwarunkowo i na zawsze”. Cierpi z powodu niespłaconych długów wobec tych, którzy jej zaufali, a którzy sami niejednokrotnie niewiele mieli. Choruje na płuca. Ofiaruje nieustannie swoją modlitwę za cierpiącego Piusa IX. Wpisana zostaje do rejestru ubogich Lyonu. „Abym kochała wolę mego Boskiego Ojca”. Umiera w wielkim opuszczeniu 9 stycznia 1862 r. „Maryjo, moja Matko! Cała jestem Twoja!” – to jej ostatnie słowa.

Po śmierci w jej rzeczach osobistych znaleziono karteczkę: „Kochałam Jezusa Chrystusa ponad wszystko na ziemi i z miłości ku Niemu bardziej niż samą siebie kochałam wszystkich, którzy byli obciążeni pracą lub cierpieniem”. Te słowa są przesłaniem dla każdego członka Żywego Różańca – miłość jest owocem modlitwy różańcowej odmawianej całym życiem.

Aneks 9

MONTAŻ SŁOWNO-MUZYCZNY

„W MOCY DUCHA ŚWIĘTEGO Z PAULINĄ JARICOT”

(oprac. PDM na podstawie pracy konkursowej Jolanty Badowskiej,
nadesłanej do Sekretariatu Krajowego PDRW)

NARRATOR:

Przyzywajmy Ducha Świętego, aby nas prowadził i uzdalniał do słuchania.

Śpiew do Ducha Świętego: *Duchu Święty, przyjdź*

NARRATOR:

Sługa Boża Paulina Jaricot powinna być dla nas drogowskazem w drodze do Boga, albowiem jej przesłanie jest aktualne również dzisiaj. Przenieśmy się teraz sercem, wyobraźnią i myślami do XIX-wiecznej Francji... Co mogłaby nam powiedzieć Paulina, patrząc na obecną sytuację w świecie? Wsłuchajmy się w słowa listu napisanego do niej przez współczesnego człowieka, a także w odpowiedzi tej wyjątkowej kobiety, założycielki Żywego Różańca i Dzieła Rozkrzewiania Wiary.

CZŁOWIEK:

Droga Paulino,

od dawna zamierzałem do Ciebie napisać, ale ilekroć próbowałem sięgać po kartkę i długopis, nie wiedziałem, od czego zacząć. Dopiero dzisiaj, po obejrzeniu tragicznych wiadomości zdecydowałem się na to. Patrzyłem na cierpiącą Syrię, Wenezuelę, Nigerię... Na ataki mediów na Kościół, na kapłanów... Mam w związku z tym wiele pytań...

Paulino, jesteś tak blisko Boga, który wszystko może. Masz u Niego „znajomości”. Porozmawiaj z Nim! Czy ciągle musi dochodzić do przelewu

krwi? Czy codziennie środki społecznego przekazu muszą podawać tak wiele przerażających statystyk dotyczących ofiar wojen i prześladowań religijnych? Czy wciąż muszą szkalować dobre imię osób Jemu poświęconych? Powiedz mi, Paulino, czy ludzkość będzie wiecznie skłócona, a wróg będzie czyhać na ten największy dar Stwórcy, jakim jest życie? Czy za mało krwi widział świat, poczynawszy od walk plemiennych sprzed milionów lat przez okres panowania cesarzy rzymskich – Nerona, Kaliguli, prześladowań chrześcijan, ery Dioklecjana, wyprawy krzyżowe (w tym krucjatę dziecięcą) po nieustanne powstania, rewolucje, zrywy, zamachy, zamieszki, nie licząc dwóch ostatnich wojen światowych, łagrów, obozów koncentracyjnych, o których pamiętają nasi dziadkowie.

PAULINA:

Kochany Człowieku!

Nie tylko Ty żyjesz w trudnych czasach, świat nigdy nie wysechł od krwi, ludzkość nigdy nie zazna pokoju. Jedyne źródło pokoju stanowi podążanie krok w krok za Jezusem, naśladowanie Go w każdym uczynku, złożenie przeszłości w Jego miłosiernym sercu, a przyszłości w Jego dłoniach.

CZŁOWIEK:

Paulino,

rodzi się we mnie bunt przeciwko człowiekowi! Przecież Bóg, stwarzając nasze ciało, dał nam także rozum i wolną wolę. Czyż to nie wspaniałe? A jednak człowiek nie potrafi z tego daru korzystać. Od wieków bez sensu walczy o kawałek ziemi, o skrawek przysłowiowej miedzy, zupełnie niepotrzebnie przelewając krew.

To przecież nie western, nie filmowy thriller! To się dzieje naprawdę! Po obejrzeniu wiadomości wyłączamy telewizor. Być może jeszcze przez chwilę jesteśmy zdenerwowani tym, co zobaczyliśmy, przejęci i nawet współczujący, ale szybko wracamy do swoich obowiązków. Wpadamy w wir pracy i własnych zmartwień. Czasem może dopada nas smutek, bo sąsiad kupił nowy samochód, a my nadal mamy tego samego grata.

Zastanawiam się, dlaczego tak jest? Dlaczego na świecie jest tyle zła? Dlaczego Bóg na to wszystko nie reaguje?

PAULINA:

Kochany Człowieku!

Ja również żyłam w trudnych czasach. Było akurat po rewolucji francuskiej. Czyżbyś z lekcji historii nie pamiętał o prześladowaniu Kościoła, duchowieństwa, o niełatwej sytuacji katolików w tamtych czasach? O wyjątkowo ciężkiej sytuacji klas robotniczych? O 17-godzinnym dniu pracy i głodowych zarobkach? Czasy, w których przyszło mi żyć, były niezwykle smutne. A smutek powala duszę i zniechęca. Staraj się więc nie widzieć świata tylko w czarnych barwach, a jeśli zobaczysz zło, szukaj na nie lekarstwa!

CZŁOWIEK:

Paulino!

Zaraz, zaraz! A niby z jakiej racji ja mam się tym przejmować, dlaczego ja mam szukać lekarstwa? Przecież to mnie bezpośrednio nie dotyczy, mnie jest dobrze. Jestem szczęśliwy. Jedzenia mam pod dostatkiem, modnych ciuchów też mi nie brakuje, a i dom mam niczego sobie. W szkole także mi się układa, rozrywek mam mnóstwo, od czasu do czasu chodzę do kina, pogram na komputerze, obejrzę telewizyjny tasemiec... Sielanka! A tu akurat w telewizji *Wiadomości*. No nie! Znowu jakaś wojna... Gdzieś tam... Na szczęście nie u nas, w Polsce. No więc hulaj dusza! Życie toczy się jak gdyby nigdy nic. I to mnie najbardziej zadziwia. Ta nasza postawa – ludzi żyjących w XXI w. Myślimy tylko o sobie, o własnym podwórku, na resztę pozostajemy obojętni.

PAULINA:

Kochany Człowieku!

Myślisz, że ja byłam inna? Urodziłam się w 1799 r. Podobno byłam dzieckiem serdecznym i tryskającym życiem. Miałam piękny głos. Jako 13-latką wkroczyłam do ekskluzywnego świata producentów jedwabiu

i handlowców. Miałam wielkie mniemanie o sobie. Uważałam, że należy mi się powszechny podziw. Wszystko, cokolwiek robiłam, miało służyć temu, by się podobać. Chciałam królować w sercach wszystkich. Jednak Bóg chciał inaczej. Pewnego dnia miałam wypadek, który rozstroił mój system nerwowy. Lekarz nawet obawiał się, czy przeżyję. Zrozpaczona mama ofiarowała Bogu za mnie swoje życie. I rzeczywiście wkrótce zmarła, a ja wyzdrowiałam. To właśnie wtedy wszystko się u mnie zmieniło o 180 stopni. Zrozumiałam, jak bardzo życie jest kruche, i postanowiłam je przeżyć nie na hulankach, ale na dobrym działaniu. Zrozumiałam, że jestem potrzebna ludziom. Odtąd moje życie poświęciłam ubogim, robotniczym rodzinom. Założyłam Żywy Różaniec i Dzieło Rozkrzewiania Wiary.

CZŁOWIEK:

Paulino!

Chcesz mi powiedzieć, że to może my nie słyszymy Boga? To my jesteśmy głusi na Jego rady i wskazówki? Może masz rację... To my nie chcemy Go słyszeć. Muzykę włączamy na „full”. Telewizja „kradnie” nam wzrok, rozum i słuch. Nie słyszymy nawet głosu własnego sumienia. Otumanieni kolorowymi reklamami, bogatymi wystawami sklepowymi, wiecznie zagonieni i zajęci zarabianiem pieniędzy nie zauważamy drugiego człowieka, w którym mieszka sam Chrystus. Tak właśnie jest... Myślę teraz o tym utykającym młodzieńcu, którego tak często widuję przy bramie kościoła, o niewidomej staruszce, którą codziennie mijam, nie podając jej pomocnej dłoni przy przejściu przez jezdnię. O spragnionym robotniku, który prosił o szklanekę wody, o matce samotnie wychowującej czwórkę dzieci, o dziewczynce sierocie, chorej na białaczkę, która od wielu miesięcy czeka na moje odwiedziny... De Saint-Exupéry miał rację, mówiąc, że wśród ludzi także można być samotnym...

PAULINA:

Kochany Człowieku!

Zawsze i wszędzie, niezależnie od epoki i sytuacji, można działać, pomagać bliźnim, poświęcić się dla ludzkości. Gdybym żyła teraz, w XXI w., na pewno też bym służyła potrzebującym.

Wystarczy przecież rozejrzeć się wokół siebie, zakasać rękawy i z Bożą pomocą zabrać się do pracy. Można udzielać się w parafialnych kołach misyjnych i dzięki nim angażować się w działalność Papieskich Dzieł Misyjnych, w Żywy Różaniec. Można redagować gazetki misyjne, organizować akcje misyjne, ofiarować choćby drobne oszczędności na cele misyjne, a w okresie Adwentu i Wielkiego Postu odmówić sobie słodczy, a te wyrzeczenia ofiarować właśnie w intencji misji. Ale przede wszystkim trzeba się modlić! W mocnym Bogu jest jedna słabość – modlitwa człowieka pokornego, trwającego w zjednoczeniu z naszym Panem, Jezusem Chrystusem. Bóg nie jest w stanie się jej oprzeć!

CZŁOWIEK:

Paulino,

czy Ty tam, z góry, widzisz, co się dzieje w Afryce? Te ciągle zamieszki w Nigerii, Sudanie, Kongu, Burkina Faso... Tyle niewinnych dzieci codziennie umiera z głodu na kolanach zrozpaczonych i bezsilnych matek. Tak wiele młodych dziewcząt sprzedaje własne ciało, by wesprzeć finansowo swoją rodzinę. Czy Ty wiesz, że nadal istnieje niewolnictwo?! Czy wiesz, że ciała nienarodzonych dzieci służą jako materiał do eksperymentów i w przemyśle kosmetycznym? To ma być cywilizacja? Człowiek człowiekowi wilkiem! Czy to życie ma jakiś sens? Odpowiedz mi, proszę!

PAULINA:

Kochany Człowieku!

Nie załamuj się. Nie daj się przygnębić istniejącej rzeczywistości. Spróbuj znaleźć dobre strony tego świata. Nie oskarżaj wszystkich, jest przecież wielu ludzi wrażliwych, którzy wykazują solidarność ze krzywdzonymi.

Niosą im pomoc. Dzielą się tym, co mają. Dlaczego się buntujesz, dlaczego wszędzie widzisz tylko smutek i cierpienie? Popatrz na otaczający nas świat, na majestat gór, na bezkresne morza, rzeki, jeziora, soczystą trawę, kolorowe kwiaty... Czy przyjmujesz z wdzięcznością każdy promyk słońca? Czy dziękujesz Stwórcy, że dał Ci do przeżycia jeszcze jeden cudowny dzień? Czy potrafisz cieszyć się powiewem wiatru, szumem zbóż? Odpędź złe myśli, wyrzuć z siebie to, co Cię przygnębia. Zaufaj Bogu. Żywi nadzieję, że dzięki wstawiennictwu Niepokalanej Królowej nadejdą lepsze dni. Żywy Różaniec jest nie tylko zbawienną praktyką pobożnościową w sercach pojedynczych ludzi, lecz także ma moc przywrócić królowanie Jezusa i Maryi i na nowo połączyć ludzi w jedną rodzinę.

CZŁOWIEK:

Co mam zatem robić, Paulino? Dzisiaj... Tutaj... Teraz...?

PAULINA:

Kochany Człowieku!

Zapobiegaj narastającemu złu w swoim środowisku, w szkole, w pracy, w sąsiedztwie, w rodzinie... Bądź światłem rozświetlającym mroki, otwieraj się na ludzi. Głós Chrystusa, gdziekolwiek jesteś. Zaczynaj od małych gestów uśmiechu, dobrego słowa, a zobaczysz, że świat stanie się lepszy. Rozdawaj radość tam, gdzie panuje smutek, miłość – gdzie jest nienawiść, pokój – gdzie panuje niezgoda, nadzieję – gdzie jest zwątpienie. Gorąco zalecam Ci prostotę. Prostotę w działaniu. Bez pośpiechu i bez niepokoju, nie zajmuj się wieloma sprawami naraz, tylko wyłącznie tym, co właśnie robisz, jak gdyby była to jedyna rzecz na świecie. Bądź bez reszty na modlitwie i bez reszty wobec bliźniego.

To jest mój przepis na życie w XXI w. Postępuj tak, a wokół Ciebie zapanuje szczęście!

Paulina Jaricot

Pieśń: *Maryjo, Matko mojego wezwania*

Aneks 10

MONTAŻ SŁOWNO-MUZYCZNY „Z MARYJĄ PRZEZ ŚWIAT”

(przygotowany przez Sekretariat Krajowy PDRW,
oprac. ks. dr Maciej Będziński)

Prowadzący:

Ile razy wpatrujemy się w Twoje oblicze, Maryjo, tyle razy widzimy cały świat. Radość nowo ochrzczonych dzieci i dorosłych, smutek żegnanych, otoczonych wstęgą 20 różańcowych świec. Wszystko to jest w Tobie i Twoim sercu. Towarzyszysz Kościołowi od jego zrodzenia w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy. Jesteś z każdym, kto przyjmuje do serca Twojego Syna, jesteś z tymi, którzy jeszcze czekają na Ewangelię. Każdy misjonarz, który wyjeżdża do misyjnego kraju, otrzymuje z rąk biskupa krzyż – znak miłości, oddania i posłania. Doskonale wiemy, że pod tym krzyżem stoisz Ty, Matko. Dlatego chcemy iść jak rzesze misjonarzy, jako wspólnota Żywego Różańca, tam, gdzie Ty nas chcesz posłać.

Pieśń: *Wiele jest serc...*

Prowadzący:

Afryka najbardziej kojarzy nam się z pracą misyjną. To zielony kontynent nadziei na pokój i pojednanie. To miejsce objawień Matki Bożej w Kibeho, leczenia ran po wojnie w Rwandzie, ale to też kontynent wielu powołań kapłańskich i zakonnych, entuzjazmu wiary oraz medytacji św. Karola de Foucauld w Algierii. O swoim spotkaniu z Maryją opowie nam ojciec Ashenafi, misjonarz Matki Bożej Pocieszenia z Etiopii (świadcstwo Ashenafiego oraz modlitwa).

Prowadzący:

Azja jest kontynentem narodzin Jezusa, to najbardziej zaludnione miejsce na świecie, ale też społeczność biedy, handlu ludźmi i wielu wojen. Boli nas, że ziemia, po której wędrował Chrystus, targana jest wieloma konfliktami. Na naszych oczach rozgrywa się dramat Syrii. Wielu z nas wspiera modlitwą i ofiarami materialnymi ludzi, którzy tracą tam nadzieję na normalność. To kontynent, który ma twarz św. Franciszka Ksawerego, patrona misji, i św. Matki Teresy z Kalkuty. Posłuchajmy historii największego sanktuarium w Indiach.

Sanktuarium Matki Bożej Uzdrowienia Chorych, Velankanni – Indie

Pierwsze objawienia maryjne w Velankanni w Indiach miały miejsce w roku 1550. Matka Boża z Dzieciątkiem ukazała się pastuszkowi, który niósł mleko dla swego pana. Maryja poprosiła go o mleko dla Syna. Chłopiec spełnił Jej prośbę, a kiedy przybył z niepełnym dzbankiem na miejsce, jego pan zauważył, że mleko w garnku zaczyna przybierać, a po chwili wylewa się z naczynia. Pan, przybywszy na miejsce objawienia, uwierzył, a miejsce od tej pory zaczęto nazywać Zbiornikiem Matki Bożej.

Drugie objawienie wydarzyło się pod koniec XVI w. Pani z Dzieckiem objawiła się chromemu chłopcu, który sprzedawał na drodze maślankę. Jego również poprosiła o poczęstunek. Chłopiec spełnił życzenie Maryi i usłyszał polecenie, by udał się do pewnego katolika mieszkającego w Nagapattinam i przekazał mu, że Ona, Matka Najświętsza, życzy sobie kaplicy w miejscu, w którym się ukazuje. Chłopiec został uzdrowiony i pobiegł pod wskazany adres. Mężczyzna zbudował przy Zbiorniku Matki Bożej kaplicę. Zaczęto tam czcić Maryję, nazywając Ją Matką Bożą Uzdrowienia Chorych.

Po raz trzeci Matka Boża objawiła się w XVII w. Portugalski statek handlowy, który płynął z Makao do Chin, został zaskoczony ogromnym sztormem w Zatoce Bengalskiej. Mały żaglowiec tonął, a bezradni marynarze

zaczęli wzywać na ratunek Maryję, Gwiazdę Morza, ślubując, że jeśli ocaleją, to tam, gdzie przybiją do brzegu, wzniosą na Jej cześć kościół. W dniu święta Narodzenia Najświętszej Maryi Panny statek bezpiecznie przybił do brzegu w pobliżu Velankanni. Żeglarze opuścili pokład i zobaczyli małą kaplicę wzniesioną na cześć Maryi. Zrozumieli, że miejsce nie jest przypadkowe. Maryja chciała, by w Velankanni wybudowano piękny, kamienny kościół.

W wybranym przez Matkę Bożą miejscu miało stanąć sanktuarium, w którym ludzie mogliby doznawać łaski uzdrowienia. Podczas następnej wizyty Portugalczycy ozdobili ołtarz porcelanowymi płytami przedstawiającymi sceny biblijne. Dziś otaczają one tron cudownej figury Matki Bożej Uzdrowienia Chorych umieszczonej nad głównym ołtarzem.

W 1962 r. papież Jan XXIII podniósł sanktuarium do rangi bazyliki. Dzisiaj jest ono znane milionom ludzi jako miejsce, w którym Matka Boga rozdaje swym dzieciom łaskę zdrowia.

W 2004 r. kompleks bazyliki w Velankanni został zalany falą tsunami, woda dotarła do progu kościoła i zatrzymała się w miejscu, gdzie umieszczono figurkę Matki Bożej. W świątyni znajdowało się wtedy ponad 2 tysiące osób, wszyscy ocalili. Biskup diecezji Tanjore Devadass Ambrose wydał 27 stycznia 2005 r. komunikat w tej sprawie, określając ten fakt mianem cudu.

Pieśń: *Matko, która nas znasz*

Prowadzący:

Ameryka to kontynent, który odkrywamy w nowych barwach i wartościach. To świat, z którego wyrósł nasz obecny papież Franciszek. To sanktuarium w argentyńskim Luján, to brazylijska Aparecida i meksykańskie Guadalupe. O obecności Maryi w swoim życiu opowie ojciec Juan Carlos z Argentyny, obecnie pracujący w Polsce, członek Zgromadzenia Misyjnego Misjonarzy Matki Bożej Pocieszenia. (Carlos mówi i śpiewa.)

Prowadzący:

Na kontynencie Australii i Oceanii najtrudniej zblizniają się rany zadane w konfliktach plemiennych oraz poprzez źle pojmowane głoszenie Ewangelii, bez zachowania tożsamości kulturowej. Na wielu mniejszych lub większych archipelagach wysp rozsiane są małe wspólnoty naszych sióstr i braci chrześcijan. Św. Jan Paweł II w słowach modlitwy wyraził swoją ogromną troskę o tych, którzy nie znają jeszcze Jezusa:

„O Maryjo, Wspomożycielko chrześcijan, w naszych potrzebach zwracamy się do Ciebie z oczyma pełnymi miłości, z pustymi rękoma i stęsknionymi sercami. Patrzymy na Ciebie, abyśmy mogli zobaczyć Twojego Syna, naszego Pana. Wznosimy nasze ręce, abyśmy mogli otrzymać Chleb Życia. Szeroko otwieramy nasze serca, aby przyjąć Księżca Pokoju.

Matko Kościoła, Twój synowie i córki dziękują Ci za Twe ufne słowa, które odbijają się echem poprzez wieki, wznosząc się z pustej duszy napelnionej pełnią łaski, przygotowanej przez Boga, aby przyjąć Słowo na świat, aby sam świat mógł na nowo się narodzić. W Tobie zaświtało królestwo Boże, królestwo łaski i pokoju, miłości i sprawiedliwości, zrodzone z głębin Słowa, które stało się ciałem. Kościół na całym świecie łączy się z Tobą w uwielbieniu Tego, którego miłosierdzie trwa na wieki.

O Stella Maris, Światło każdego oceanu i Pani głębin, prowadź ludy Oceanii poprzez wszystkie ciemne i wzburzone wody, aby osiągnęły przystań pokoju i światła przygotowaną w Nim, który uciszył morze. Zachowaj wszystkie swe dzieci bezpieczne od szkody, ponieważ fale są wysokie, a my jesteśmy z dala od domu. Gdy wyruszamy w drogę na oceany świata i przekraczamy pustynie naszych czasów, pokaż nam, o Maryjo, Owoc Twojego łona, ponieważ bez Twojego Syna jesteśmy zgubieni.

Módl się, abyśmy nigdy nie zblądzili w podróży życia, abyśmy w sercu i umyśle, w słowie i czynie, w dniach zamieszania i w dniach spokoju,

zawsze patrzyli na Chrystusa i mówili: «Kim On jest, że nawet wiatr i morze są Mu posłuszne?». Nasza Pani Pokoju, w której wszystkie burze słabną, módl się o świat nowego tysiąclecia, aby Kościół w Oceanii nie przestał pokazywać chwalebnej twarzy Twojego Syna, pełnej łaski i prawdy, aby Bóg królował w sercach ludów Pacyfiku i aby znalazły one pokój w prawdziwym Zbawicielu świata.

Wstaw się za Kościołem w Oceanii, aby miał siłę wiernie kroczyć drogą Jezusa Chrystusa, głosić z odwagą prawdę o Jezusie Chrystusie, żyć radośnie życiem Jezusa Chrystusa.

O Wspomożycielko chrześcijan, chroń nas!

Jasna Gwiazdo Morza, kieruj nami!

Nasza Pani Pokoju, módl się za nami!”.

Europa

Prowadzący:

Ty, Matko Jasnogórska, znasz nasze serca, dlatego pozwól, że opisujemy Cię słowami pieśni: Jest zakątek na tej ziemi...

STRONA GŁÓWNA

MAPA STRONY

KONTAKT

KATEGORIE

FORMACJA MISYJNA

CZASOPISMA

KALENDARZE

CHUSTY

KSIĄŻKI

MULTIMEDIA

DEWOCJONALIA

KOSZULKI

PRODUKTY Z MISJI

GADŻETY MISYJNE

GRY I ZABAWY

INNE

WYPRZEDAŻ

Mapy, gry, puzzle, kolorowanki

Papieskie
Intencje
Modlitewne

Sklepik Wydawnictwa
Papieskich Dzieł Misyjnych

zaprasza w **godz. 9.00-15.00**
do siedziby Papieskich Dzieł Misyjnych

www.missio.pl

PRODUKTY POLECANE

Materiały liturgiczne

Materiały formacyjne

Wakacje z Bogiem

Czasopisma

Filizanki i kubeczki

Krzyżyk dla bierzmowanych

Różańce misyjne

Koszulki

Plecaki

Stuły

Książki naukowe
Opowiadania
Poezje

tel. 22 536 90 23 lub 22 536 90 22

e-mail: zamowienia@missio.org.pl

Skwer kard. S. Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa

Interaktywny komiks

o Paulinie Jaricot!

Zabawne, wzruszające, codzienne i nadzwyczajne scenki z życia Pauliny prowokują do rodzinnych dyskusji na temat wartości wiary i miłości, pasji, przyjaźni, misji i świętości.

W publikacji są również propozycje zabaw – relaksujące kolorowanki, łamigłówki i quizy.

**Sprawdź na
missio.pl**

Spis treści

Wprowadzenie	3
Regulamin współpracy z PDM – RODO	9
Rekomendują	11
Modlitwa z Pauliną Jaricot	15
Wrzesień	
DZIĘKUJEMY ZA NOWY ROK FORMACYJNY	17
Październik	
MIESIĄC MISYJNY I RÓŻAŃCOWY	27
Listopad	
ZA WSTAWIENICTWEM ŚWIĘTYCH PROSIMY O NOWYCH KAPŁANÓW	39
Grudzień	
ZAWSZE W ŁĄCZNOŚCI Z KOŚCIOŁEM	45
Styczeń	
JESTEŚMY JEDNĄ RODZINĄ Z DZIEĆMI CAŁEGO ŚWIATA	53
Luty	
CIERPIENIE TEŻ MOŻE MIEĆ SENS	63
Marzec	
PAN JEZUS JEST NASZYM PRZYJACIELEM	73
Kwiecień	
ŻYCIE ZAWSZE ZWYCIĘŻA	81
Maj	
EUCHARYSTIA ZNAKIEM NIESKOŃCZONEJ MIŁOŚCI BOGA	89
Czerwiec	
BŁOGOSŁAWIONA PAULINO JARICOT, MÓDL SIĘ ZA NAMI!	100
Aneksy	
Aneks 1	113
Aneks 2	117

Aneks 3	119
Aneks 3A	126
Aneks 4	128
Aneks 5	134
Aneks 6	143
Aneks 7	152
Aneks 8	163
Aneks 9	169
Aneks 10	175